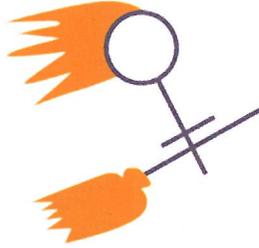

14. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
14. Flying Broom
International Women's Film Festival

5-12 Mayıs / May 2011
Ankara

Kızılırmak Sineması / Kızılırmak Movie Theatre
Goethe Enstitüsü Ankara / Goethe Institut Ankara

Bilet Fiyatı / Tickets
Gündüz seansları 2 TL, akşam seansları öğrenci 7 TL, öğrenci olmayanlar 10 TL.

Büyükelçi Sokağı 20/4 Kavaklıdere Ankara
T: +90 312. 427 00 20 (16)
F: +90 312. 466 55 61
E: festival@ucansupurge.org

www.ucansupurge.org

Bu festival 5224 sayılı Yasa gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

**T.C.
BAŞBAKANLIK
TANITMA FONU**

ÇANKAYABELEDİYESİ

"Yeni**Toplumcu**Belediye"

İletişim Sponsoru

MYRA

Etkinlik Sponsorları

ANKARA ÜNİVERSİTESİ

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ

Mekan Sponsoru

**GOETHE
INSTITUT**

Büyükelçilikler

INSTITUT
FRANÇAIS

EMBASSY OF FINLAND
ANKARA

Istanbul

Hizmet Sponsorları

FIPRESCI Jürisi Konaklama Sponsoru
Figen ÇARMIKLI

Yayın Sponsorları

Basın Sponsorları

KÜLTÜR SANAT
HARİTASI

FESTİVAL KADROSU/FESTIVAL STAFF

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği
Flying Broom Women Communication and Research
Association

Yönetim Kurulu / Administrative Board

Halime Güner
Özge Alpay
Yıldız Ecevit
Berrin Balay
Selen Doğan

Başkan / President

Halime Güner

Genel Koordinatör / General Coordinator

Sevna Somuncuoğlu

Genel Yayın Yönetmeni / Editor in Chief

Selen Doğan

Festival Koordinatörü / Festival Coordinator

Özlem Kınal

Festival Danışma Kurulu / Advisory Board

Oğuz Onaran
Cemal Akyüz
Güliden Treske
Andreas Treske
Sündüz Haşar
Emel Çelebi
Necati Sönmez

İletişim Koordinatörü / Communication Coordinator

Puna Dadakçı

Film Trafik / Print Traffic

Özlem Kınal

Konuk Ağarlama / Guest

İlay Ertetik
Sibel Güneş

Festival Tanıtım Filmleri / Festival Trailers

Emre Yılmaz

Festival Asistanları / Assistants

Yasemin Şahin
Seda Akbudak

Dernek Denetleme Kurulu / Auditos

Ayşe Ürün Güner
Özlem Kınal
Müzeyyen Aytaç

Festival Afişi Tasarım ve Uygulama / Festival Poster
Myra

Ödül VTR'leri / Trailers

Filmmor

Festival Fragmanı / Main Trailer

Volkan Ekşi

Diyalog Çeviri & Altyazı / Film Translation

Filmartı

Katalog Çeviri Editörü / Printed Materials Translation Editor

Ceren Kocaman

Katalog Çevirileri / Translators

Ceren Kocaman, Sevcan Çamırcı, Burcu Çelik, Berivan
Alabuğa, Meral Aydos, Ayşe Nur Sarı, Umut Uyurkulak,
Cemal Akyüz, Hande Küçükcoşkun, Başak Bahar, Betül
Mutlu

Basılı Malzemeler Uygulama

Emre Yılmaz

Açılış Töreni

Sündüz Haşar
Tuğçe Erdöl

Ödül Tasarımı / Award Design

Antik Tuğra

Anı Plaketleri / Memorial Statuette

Fahri Kaplan

Festival Mekanları

Kızılırmak Sineması, Goethe Institut Ankara
ODTÜ, Hacettepe Üniversitesi, Ankara Üniversitesi

Üniversiteler Programı Danışmanları

Prof. Dr. Serpil Sancar
Prof. Dr. Şevkat Bahar Özvarış
Prof. Dr. Yıldız Ecevit
Prof. Dr. Eser Köker
Dr. Berrin Balay

Derya Alabora ve Deniz Türkali Fotoğrafları

Muammer Yanmaz

TEŞEKKÜRLER/ACKNOWLEDGEMENTS

Ahmet Acar
Alexandra Enberg
Ali Tekin
Alper Bahçeci
Ankara Kadın Sağlığı Derneği
Atalay Göçer
AÜ Ziraat Fakültesi Kariyer
Geliştirme Topluluğu
Ayça Bingöl
Ayça Kurtoğlu
Ayfer Ergün
Aylin Görgün Baran
Bahar Aykaç
Banu Yılmaz Ocak
Barış Pirhasan
Belma Baş
Bilal Çakay
Burhan Kayatürk
Bülent Tanık
Can Dünder
Canan Arın
Cemal Taluğ
Cengiz Derecioğlu
Çocuklara Yönelik Ticari Cinsel
Sömürüyle Mücadele Ağı
Damla Özlüer
Deniz Özen
Didem Mutlu
Documentarist
Doğa Başdemir
Doğa Derneği
Ece Temelkuran
Edit Blaumann
Efua Dorkenoo
Emel Çelebi
Emel Öztürk
Emrah Cengiz
Engin Doğan
Ersan Ocak
Eser Köker
Esin Koman
Esin Küçüktepepınar
Faruk Gençöz
Fatmagül Berktaş
Figen Çarmuklu
Filmmor
Fulya Erdoğan
Funda Siller
Gözde Onaran
Gülderen Rençber Erbaş
Gülnur Elçik
Güneş Ünal

Hacettepe HÜTÜT
Hakan Şahbaz
Hande Sarı
Harun Yılmaz
Nergis Korkmaz
Hülya Anbarlı
Hülya Uğur Tanrıöver
İlksen Başarır
Kadın Dayanışma Vakfı
Kaos GL Derneği
Klaus Eder
Kristen M. Fitzpatrick
Latika Padgaonkar
Mehmet Ecevit
Melek Özman
Melek Ulagay Taylan
Mert Fırat
Merve Arbaş
Meryem Koray
Mine Satur
Murathan Mungan
Mustafa Bıyıklıoğlu
Nadire Mater
Naim Dilmener
Necati Sönmez
Nergis Öztürk
Numan Seven
ODTÜ GİSAM
Orhan Alkaya
Oya Baydar
Önder Bostancı
Özge Gökten
Özmen Düzgün
Paula Palacios
Pelin Sütcüoğlu
Prakriti Maduro
Rauf Köseman
Sabahattin Göksu
Sadık İkinci
Serpil Sancar
Sevcan Çamurcı
Sevilay Çelenk
Sezen Eliz İnce
Sezgin Türk
Sibel Doğan Tayfun
Dursun
Sibel Kınacı
Sitare Çıbık
Suavi Aydın
Şahin Antakyalıoğlu
Şevkat Bahar Özvarış
Şule Baykal

Tahmineh Milani
Tevfik Tayfun Can
Thomas Lier
Tuğba Özkan
Tülay Demircan
Türker Aşkın
Türker Körük
Uğur Erdener
Uğur Yücel
Umut Çokçağlayan
Vanja D'Alcantara
Veysel Tiryaki
Women Make Movies
Yaşar Sökmensüer
Yaşar Tonta
Yavuz Ege
Yelda Şahin Akıllı
Yeşim Güneyli
Yıldırım Türker
Yusuf Köse
Yusuf Pirhasan
Zeki Demirkubuz
Zeynep Çolak

Festival hazırlıklarının çeşitli aşamalarında düşleri, yaratıcıları ve emekleriyle destek veren herkese teşekkür ederiz./
We would like to thank all who shared their dreams, creativity and effort with us, in every step of the festival preparation.
Unuttuğumuz kişilerden özür dileriz. / Apologies to anyone we have unforgivably missed.

İktidar her yerdedir; tüm egemenler ona sahip olmak ister. Güç ilişkisi her ilişkidedir; tüm ezilenler bunu parçalayacak direnci kendinde görmek ister. İktidarın tarifi zordur, ama ne istediğini biliriz: Eşitliği ve özgürlüğü sevmeyen, ayrıcalık ister. Ayrıcalıklar, kadınlara karşı ayrımcılığın da en güçlü aracıdır. İster ekonomik, siyasal ve geleneksel ister kişisel olsun iktidar en çok ayrıcalıkla beslenir, büyür. O yıkıcı gücü arayan, mesela demokrasinin de içine sızır ve onu kullanmasını bilir. Çünkü iktidar hem kurnaz hem de arsızdır.

İktidar yalnızca baskıcı ve engelleyici olsaydı ona hayır diyenleri bulmak da zor olmazdı. Oysa iktidar, söylem oluşturan, bilgi üreten, evirip çeviren, haz veren bir güç kaynağı olmasını da bilir, zamanı ve koşulları kullanmasını da. Korkutarak itaati, vaat ederek sadakati sağlamaya çalışır. Hayranlarını, bağımlılarını, sevdahlılarını yaratır ve devamlılıklarını arzular. Böylece gücünü pekiştirir, alanını genişletir.

İktidar her yerdedir; sınıflar yaratır, kimlikleri öteleyer; eşitsizliğin sebebi, ayrımcılığın ta kendisi olur. Eve, aileye, cinselliğe, dile, dine, siyasete içkindir.

Yüzyıllardır vardır ve onu ortadan kaldırmaya, hiç değilse şiddetini azaltmaya çalışmadıkça biz, o hep var olacaktır.

Tüm insanlığın ve kadınların kurtuluşu için ayrıcalıklara değil eşitliğe, hiyerarşiye değil eşitler arası ilişkiye, ve kişiler arasında karşılıklı bağımlılığa ihtiyaç vardır. İktidarın taşıyıcısı haline getirilmiş kadınları bu iğneli çemberden kurtaracak olan da bu ihtiyaçtır.

Bu nedenle Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali bu yıl gözünü "İktidar"a diyor ve seyircisini evde, sokakta, işte, dilde, düşüncede, aşkta, ve yeniden üretildiği tüm diğer alanlarda iktidarı sorgulamaya, tartışmaya çağırıyor.

Bir kez daha kadınların eli, iktidarın duvarını delip oradan eşitliği, barışı ve adaleti çıkarmak umuduyla havaya kalkıyor. Elimize el veren, sözümüzü büyütme için çıktığımız bu yolda varlığını yanımıza katan herkese teşekkür ederiz.

İyi seyirler...

Power is everywhere. Anyone who dominates wants to have power. Power relations are a part of every relation, and anyone who is oppressed wants to expect strength in them to break down these relations. Power is hard to depict, but that doesn't change the fact that we know what it seeks for. Power doesn't like equality, nor does it like freedom. It wants to hold privileges, which are also the heaviest impact on discrimination against women. Power maintains itself through these privileges, doesn't matter if they are economic, political, traditional or personal. That's how it grows. Those who seek that destructive power can penetrate, for instance, democracy, and use it. Because power is subtle and cunning.

If power was only tyrannizing and obstructive, it wouldn't be hard to find any opposers to it. But power knows how to transform into a source of dominance, which creates a discourse, produces knowledge, manipulates and is pleasurable, as well as how to benefit from a given time under given circumstances. It ensures obedience through fear, and fidelity through promises. It, thus, gains fans, addicts, wishfully desiring their permanence. This is how power reinforces its dominance and increases its influence.

Power is everywhere, creating classes and "others". It is the reason behind inequality and is the embodiment of discrimination. Inscribed in the household, family, sexuality, language, religion, politics, it has existed through centuries. Unless we try to rule it out, or at least diminish its violence, its will last forever.

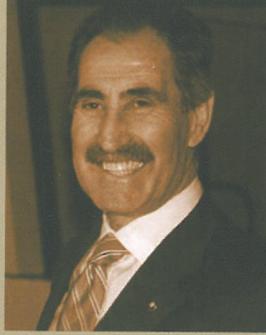
What is needed for the emancipation of all human beings as well as women is equality rather than privileges, co-dependence between individuals rather than hierarchy. The only way out of this circle for women, the objects of power, is exactly this need.

Therefore, the Flying Broom International Women's Film Festival sets its eyes on "power" this year and calls for its audience to question it at homes, on the streets, at the workplace, in the language and thoughts, in love and anything else where power is recreated.

Women once again raise their hands to hopefully pierce through power and pluck out equality, peace and justice. We heartily thank everyone that gives us a hand and walks side by side with us in our struggle to raise our voices.

Enjoy the films

Kuşkusuz sinemanın kendine özgü bir dili var. Ancak, bu dilin sosyal hayatın pek çok alanında olduğu gibi, erkeklerin egemenliğinde olduğunu düşünüyorum. Günümüzde ise kadınlar sinema alanında yaptıkları çalışmalarla ön plana çıkmaya başladılar. Bu gelişme tabii ki sinemada kadının var olma mücadelesinin bir parçası olarak görülebilir. Bu çabaların, kadının dışarıdan bakan değil katılan, kurgulanan değil kurgulayan, anlatılan değil anlatan olmasının; öznel bir sinema arayışı olduğu kanısındayım.

Sinema, iletişim ve üretim kanallarının kadının lehine çevrilmesinin yollarından birisidir. Kadın tarihini görünür kılma çabası toplum tarafından da mutlaka algılanacaktır. Beyazperdede yer alan acıyı, sevinci, aşkı yaşamış, benzer öyküler içinde bulunan kadınlar ve erkekler bu çabayı görmezden gelmeyeceklerdir. Sinema sanatı kadın öykülerini görünür kılmanın çok önemli bir yolu.

Günümüzde hâlâ kadın haklarının, kadına yönelik şiddetin konuşuluyor olması üzüntü vericidir. Sinema sanatında kadın etkisinin artmasıyla kadınların yaşadığı eşitsizliğe, şiddete dair öykülerin beyazperdede daha fazla yer alacağını ve toplumun bunu değiştirmeye zorlanacağını düşünüyorum. Estetik açıdan da sinema sanatıyla daha çok kadının ilgilenmesi gerektiğine ve bu alanda kadın duyarlılığına ihtiyaç duyulduğuna inanıyorum. Kadın hassasiyetinin sinemayı daha özgün ve güzel kılacağına yönelik bir düşünceye sahibim.

Türk sinemasında ulus olarak iftihar edeceğimiz gelişmeler yaşanıyor. 2010'da yapılan film sayısının 66 olmasını ve Türk sineması seyirci sayısının 22 milyona ulaşmasının sektörün ülkemizde de kat ettiği yolu gösteren önemli rakamlar olduğunu düşünüyorum. Rakamların bu seviyeye gelmesinde sinema sanatının her aşamasında yer alan kadın sinemacılarımızın katkıları da unutulmamalıdır.

Bu düşüncelerle, bu yıl 14.sü gerçekleştirilen "Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali"nin günlere gelmesinde emeği geçenleri ve ödül alan sanatçılarımızı kutluyor, içten duygularıyla selamlıyorum.

Ertuğrul GÜNAY
Kültür Bakanı

Cinema surely has a language of its own. But I do believe that this language, too, is under the domination of men just like other areas of social life. Yet we see today that women have begun to stand out with their works in the film industry. This development is a part of the existence of women in this industry. I believe that efforts are made with a subjective point of view, one that participates rather than observes, creates rather than being created, and depicts rather than being depicted.

Cinema is a means for women to benefit from channels of communication and production. The attempt to make women's history visible will not go unnoticed. Those who have experienced the sorrow, joy, love reflected in these movies, those who can relate to the stories will not ignore women's efforts. Cinema is of utmost importance in that it makes the stories of women visible.

It is frustrating to see that women's rights and violence against women are still issues of debate today. I believe that with the growing impact of women in cinema, stories of inequality will be reflected more to the screen and that the society will be moved to make a difference. I also hold the opinion that with regards to aesthetics in this field, there is need for increased women participation. I believe that their contribution will make cinema more original than ever.

There are developments in the Turkish cinema that we can take pride in. Numbers reveal that the film industry in Turkey has advanced significantly. 66 films were made in 2010 and the number of the cinema audience has reached 22 million. The contribution of women to these numbers should not be underestimated.

I would like to congratulate those artists who have been awarded and everyone who has contributed in making the 14th Flying Broom International Women's Film Festival possible. I present my sincere regards.

Ertuğrul GÜNAY
Minister of Culture

Sinema günümüz dünyasında en etkili sanat dallarından biri olma özelliğini taşımaktadır. Bu nedenledir ki sinema kimi toplumsal sorunlar konusunda toplumun bilinçlendirilebilmesi bakımından vazgeçilmez bir öneme sahiptir.

Bu çerçevede, belli bir toplumsal duyarlılığı yansıtan filmlerin desteklenmesi, daha geniş kitlelere ulaştırılması yönünde çaba harcanması ve bu türden filmleri topluma ulaştırma amacı taşıyan organizasyonlara her türlü yardımın yapılması büyük bir önem taşımaktadır.

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği tarafından düzenlenen Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali 1998'den beri gerçekleştiriliyor. Bu yıl 14.sü düzenlenecek olan festival, sinema sanatının çarpıcı dilinden yararlanarak toplumsal cinsiyete ve kadın sorunlarına ilişkin tartışmaları yaygınlaştırma, dünyanın dört bir yanından kadın yönetmenlerin filmlerini izleyici ile buluşturma, farklı ülkelerden gelen sinema sanatının örnekleri ile sinema izleyicisinin farklı kültürlerle tanışmasına aracılık etme ve kadının statüsünü yükseltmek için kurumsal çabaların artırılmasını sağlama amacını taşıyor.

Bu amaç göz önüne alındığında, kadın-erkek eşitsizliğinin hâlâ büyük bir sorun teşkil ettiği ülkemizde bu festivalin çok önemli bir eksikliği giderdiği inancındayım. Öte yandan bu önemli organizasyonun kadın sorunları konusunda toplumsal bir duyarlılık oluşturmanın ötesinde, ülkemizin tanıtımına büyük bir katkıda bulunduğu da bir gerçektir.

Toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması, kadınların güçlenmesi ve eşitsizlikten kaynaklı sorunların çözümüne katkıda bulunmayı hedefleyen Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği'nce düzenlenen bu organizasyonun, bir sivil toplum kuruluşunun toplumsal bir sorun konusunda yapıcı bir şekilde nasıl etkin olabileceğinin çok iyi bir örneğini oluşturduğu düşüncesindeyim. Bu noktada, bu türden organizasyonlara hükümet olarak elimizden gelen her türlü desteği verme kararlılığında olduğumuzun altını çizmek isterim.

Başbakanlık Tanıtma Fonu tarafından da desteklenen festivalin kadın duyarlılığının toplumumuzda daha iyi anlaşılabilmesine ve kadın sorunlarının çözümüne önemli bir katkı sağlayacağına inanıyor, emeği geçen herkese teşekkür ediyorum

Cinema is one of the most influential branches of art. For this reason, it plays an important part in raising awareness on certain social issues.

It is of grave importance that films, which have a social aspect, are promoted, are made available for wider communities and that organizations which work to this end are supported.

Flying Broom, a women's NGO, has been organizing the Flying Broom International Women's Film Festival since 1998. The

festival will reunite with its audience for the fourteenth time this year and aims to popularize discussions on gender issues and women's problems, using the striking language of cinema, to bring together filmgoers and female directors from all around the world, introducing different cultures to the festival audience via movies from different countries, and to improve institutional efforts to enhance the status of women.

I advocate that this festival closes the gap of inequality between women and men to a great extent, which is still a concern for our country. Moreover, the festival contributes to the promotion of our country besides its role of raising awareness in gender issues.

I strongly believe that the Flying Broom, which aims to contribute to achieving gender equality, empower women and find solutions to inequality-based problems, sets a very good example to how an NGO can efficiently and constructively work on a social problem. At this point I would like to emphasize that our government is determined to support such organizations to the best of its ability.

I believe that the festival, which is supported by the Promotion Fund of the Prime Ministry, will have an important contribution to better understand women's problems and find solutions to these problems.

Hayati YAZICI

Minister of State

Hayati YAZICI

Devlet Bakanı

Sanat evrensel bir dildir. Dünyanın değişik bölgelerindeki insanların birbirlerine yakınlaşmasında, ortak değer, duygu ve yaşam alanlarının üretilmesinde, üretilmiş olanların geliştirilmesinde büyük sanatsal yaratıların önemli bir rolü olmuştur. Sanat çok güçlüdür. Bütün önemli düşünsel, siyasal ve toplumsal dönüşüm dönemlerinde sanatın -kendini bu dönüşüm sürecinin gereklerine uyarlayabilen yeni sanatsal akım ve yaratıların da kuvvetiyle- bu dönüşümün hazırlayıcısı ve habercisi olarak büyük bir atılma geçmesi bu anlamda hiç de tesadüfi değildir. Sanatın insan ve toplum hayatındaki bu olumlu dönüştürücü kuvvetinin farkında olan Çankaya Belediyesi, sanatsal ve kültürel etkinliklere öncelikli ve merkezi bir yer ayırmaktadır. Popüler ve eğlenme amaçlı olanın ötesinde kalıcı, zenginleştirici ve dönüştürücü gerçek sanatsal etkinlik ve ürünlere destek ve katkı sunmaya çalışmaktadır.

Art has a universal language. It plays a role in bringing people from different regions of the world together, creating common living spaces and advancing the already created ones. Art is powerful. It is not a coincidence that art has played a role in the emergence of major intellectual, political and social changes, with the help of new movements and artists that can adjust themselves to a process of transformation. Municipality of Çankaya is aware of this positive transformative power that art has on people and societies. Therefore, our ministry prioritizes and gives a central position to artistic and cultural activities. Our endeavors are to support and contribute to enriching and transformative artistic activities that are beyond time and are not merely popular or for fun.

Flying Broom International Women's Film Festival draws attention to gender inequality, one of the most important and tragic problems of our social life, and takes us to a striking journey to women's inner world with the use of the rich visuality and the aesthetic language of the cinema.

In today's Turkey, where women's freedom and lives are under constant threat due to "passion and honor killings" and where we witness news about "violence against women" everyday, I think this festival is of great importance.

I would like to invite all residents of Çankaya and fellow citizens in Ankara to the 14th Flying Broom International Women's Film Festival, which will take place between 5-12 May, with the belief that art is the transformer of societies and paves the way for the advancement of democracy and with a longing for the days when Ankara becomes an important international center for culture and art.

Regards,

Bülent TANIK

Mayor

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, görselliği en zengin biçimde kullanan sinemanın estetik dili aracılığıyla, insanlık durumunun en önemli ve en trajik ayrımcılık alanlarından biri olan cinsel ayrımcılığa dikkat çekmekte ve ezilen bir cinsiyet olarak kadının iç dünyasında hangi fırtınaların kopmakta olduğunu bizlere çarpıcı biçimde ulaştırmaktadır.

"Aşk ve namus" cinayetleri kaskacında kadınların özgürlüğünün ve hatta hayatlarının sürekli yakın tehdit altında olduğu, her gün yeni ve trajik bir "kadına yönelik şiddet" hikayesiyle sarsıldığımız bugünkü Türkiye'de, Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni çok daha fazla önemli ve değerli buluyoruz.

Toplumların özgürlük ve demokrasi alanında çok daha hızlı ilerlemeler yaşamasında sanatın önemli bir dönüştürücü güç olduğuna olan yürekten inancım ve Ankara'nın uluslararası alanda önemli bir kültür ve sanat merkezi haline geldiği günlerin özlemiyle, tüm Çankayalı ve Ankaralı hemşehrilerimizi Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ni izlemeye davet ediyorum.

Saygılar sunarım...

Bülent TANIK

Belediye Başkanı

İnsanların yaşamak için temel ihtiyaçları vardır. Ancak, temel ihtiyaçlarımızı karşılayarak sadece dünya üzerindeki bir günümüzü daha doldurmuş oluruz. Yaşadım diyebilmek için rutininizin yanına kültürü, tarihi ve sanatı koymak zorundayız. Dünyaya ilişkin algılamamızı derinleştirmek, çevremizi ve kendimizi daha nitelikli adlandırmak için kültür ve sanatı elimizden geldiğince ekmeğimize katkı yapmalıyız.

Sosyal projelerinin yanı sıra, kadınların kültür ve sanat alanında da güçlenmesi adına Türkiye'de bir ilki gerçekleştiren ve 14 yıldır bu başarısını sürdüren Uçan Süpürge'nin Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne katkı sağlamaktan ötürü son derece mutluyuz.

Altındağ Belediyesi olarak kadınlarımızı güçlendirecek her türlü projede işbirliği yapmaktan büyük keyif duyarız. Çünkü Altındağ Belediyesi, 2005 yılından beri gerçekleştirdiği gayretli çalışmalarla Altındağlı kadınların eğitimlerine katkı sağlayarak yaşamlarını değiştiriyor. Bu çalışmalar kapsamında Altındağlı kadınları kültür, sanat ve tarihe buluşturarak sosyal hayatta güçlü bir kadın profili oluşturmak için çalışıyoruz. Bugün 35 bin Altındağlı kadının devam ettiği 22 Kadınlar Eğitim ve Kültür Merkezi bu amacın bir parçası olarak faaliyet gösteriyor. Birleşmiş Milletler tarafından dünyaya tanıtılmak üzere örnek proje seçilen "Kadınlar Eğitim ve Kültür Merkezleri" bölgemizde okul gibi çalışıyor.

Üst ve alt yapı yatırımları kadar kültüre, sanata, tarihe, sinemaya, tiyatroya, edebiyata, şiire, müziğe dair yapılan tüm yatırımların da çok önemli olduğunun farkında bir belediye olarak, 14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin başarılı geçmesini diliyor, emeği geçen herkesi kutluyorum.

En derin saygılarımla...

Veysel TİRYAKI
Belediye Başkanı

People have basic necessities to live. The basic necessities only help us pass another day on earth. We must add culture, history and art to it to be able to say that we are really alive. We must add art and culture to our daily bread to enable understanding of our environment and ourselves better.

We are profoundly glad to support 14th Flying Broom International Women's Film Festival which organizes this festival along with its various other social projects. As the Municipality of Altındağ we are pleased

to co-operate at every kind of project that strengthens women. Because since 2005 the Municipality of Altındağ has been contributing to the education of women and changing their lives by doing so. We are working to create a stronger women profile in the society with culture, history and arts projects. 22 different 'Women's Education and Culture Center' which is frequented by 35 000 Altındağ women are an important part of these activities. The United Nations chose 'Women Education and Culture Centers' as a model project for the world and they function as schools in our region.

As the Mayor of a municipality which is aware of the importance of culture, arts, history, cinema, theatre, literature, poetry and music as well as infrastructure in a city, I would like to extend my best wishes to the 14th Flying Broom International Women's Film Festival and congratulate everyone who is involved.

With my deepest regards,

Veysel TİRYAKI
Mayor

Ülkemizde bir sivil inisiyatifin 14 yıl aralıksız aynı yürek çarpıntısı, aynı kararlılık ve artan bir kaliteyle aynı etkinliği yapması, ona kurumsal bir kimlik kazandırması çok önemli, bir o kadar da nadir bir olaydır. Bunda kadının uzun soluklu gücünün, yaratıcılığının, yoktan var etme yeteneğinin belirleyiciliği yadsınamaz. Kadınların, kendilerini anlatmak için, ama herkese anlatmak için ürettiği görsel dili 14 yıldır farklı boyutlarda,

farklı mekanlarda paylaştan, onurlandıran, yüreklendiren Uçan Süpürge'nin hakikaten büyüdü bir gücü olmalı. Bu gücü yaratan herkesi kutluyorum. Her seferinde bir öncekinden daha geniş kitlelere ulaşan, ama öncelikle gençlerin sahiplendiği Uçan Süpürge bu yıl Ankara'da üniversite yerleşkelerinin göklerinde uçacak.

Cumhuriyetin kurduğu ilk üniversite olan, onun kadın emeğine verdiği değeri, aklın üstünlüğüne ve bilimin yol göstericiliğine yaptığı vurguyu yaşamın her alanına taşıyan Ankara Üniversitesi bu konukluğu heyecanla bekliyor. Öğrencilerimizin, çalışanlarımızın ve kampüslerimizi toplumla buluşma mekânları olarak benimseyen Ankaralıların her zaman olduğu gibi bu yıl da Festivali sarıp sarmalayacaklarından, sevgiyle kucaklayacaklarından kuşku yok. Başka dünyaların, başka inançların, başka zamanların bizim olacağı, bizden olacağı, biz olacağı bu etkinliğin ülkemizin aydınlarını yetiştiren üniversitelerimizin yaşamını zenginleştirceğine inanıyorum. Bu duygularla herkesi Süpürge'nin ucuna takılıp daha insanca, daha güzel ve daha yaşanması bir dünyaya uçmaya davet ediyorum.

Prof. Dr. Cemal TALUĞ

Rektör

In our country, it is a momentous and rare occasion for a civil initiative to organize the same event with the same excitement, same determination and ever rising quality for the 14th time, while also giving it an institutional identity. It is not possible to ignore the role of women's enduring strength in this success, their creativity and the ability to bring something from nothing into existence. The Flying Broom must truly possess magical powers. For 14 years it has managed to share, honor and encourage the

visual language women have created to express themselves in different dimensions, to different people and at various settings. I congratulate everyone who has been a part of this creation. The Flying Broom, which reaches more and more people every year, being embraced mostly by the young generation, will be flying above the skies of university campuses this year in Ankara.

Ankara University, being the first university of the Republic, and carrying the value it gives to the labor of women, supremacy of the reason and guidance of science to every facet of life, is enthusiastically looking forward to this visit. I have no doubt that our students and members as well as the citizens of Ankara, who have come to regard our university campuses as our meeting places with them, will be embracing this Festival as they have done every year. This event, where other worlds, other beliefs, other times will become ours, one of us, or literally "we", will enrich further the life in our University which has been the historic home of the intelligentsia of our country. Accordingly, I would like to invite everyone to grab the broomstick and fly to a more humane and beautiful world, one which is a better place to live.

Prof. Dr. Cemal TALUĞ

Rector

Uçan Süpürge, kadın sorununu toplumun gündemine taşımak için sinemanın çarpıcı dilini ve görselliğini kullanmaya karar verdiğinde Ankara'ya bu kadar uzun soluklu bir festival kazandırmayı amaçlıyor muydu, bilmiyorum. Ama 14 yıldır kararlılıkla sürdürdüğü Kadın Filmleri Festivaline 2011 yılında bir yenisini daha eklemeyi başarıyor. Her yıl çizgisi yükselen bu festivale süreklilik kazandırdığı için ODTÜ adına Uçan Süpürge'yi kutlarım.

I am not sure if Flying Broom had a clear vision to start an annual film festival in Ankara, when they decided to use the powers of cinematography to take the women's issues to the society. After 14 consecutive festivals, we are fortunate to have yet another festival in 2011. On METU's behalf, I congratulate Flying Broom for their continued success in organizing this valuable Festival.

Flying Broom should be commended for another reason as well. This year, they decided to use the "campus" as the Festival venue in an obvious effort to reach the young people. Their message is very clear behind this choice of venue: "If Women's future is to improve and their wounds are to be healed, it is the youth who will do it! They are the ones that will challenge the social myths; they will be the first ones that will reject sexism, and they will be the ones that will break the chains of patriarchy".

Uçan Süpürge'yi kutlamak için ikinci bir neden de, festivali özel olarak üniversitelere ve gençlere taşımaya karar vermesi. "Kadınların geleceği bugünden daha iyi olacaksa ve yaraları sarılacaksa, bu değişiklik gençlerin elinden olacak, olmalı! Çünkü toplumsal mitler onlar tarafından sorgulanacak, cinsiyetçiliği reddeden ilk onlar olacak, ataerkilliğin zincirleri de onlar tarafından kırılacak" mesajını açık olarak veriyor.

Arts, science, and creativity are integral parts of the learning environment of a university. At Middle East Technical University, we all appreciate the crucial role that arts, sports, and cultural activities – together with science and academics – play in the development of the young brains and souls. Knowing the passion of youth for the seventh art, we have always supported film shows on our Campus. It is in this spirit that we are gladly hosting the Flying Broom Film Festival at METU.

Sanat, bilim ve yaratıcılık üniversite eğitim-öğretim ortamının ayrılmaz parçalarıdır. Orta Doğu Teknik Üniversitesi olarak, yerleşkemizdeki sanat, spor ve kültür etkinliklerinin bilimsel ve akademik etkinliklerle bütünleşmesinin, öğrencilerimizin gelişimi için ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Gençlerin üçüncü sanata olan tutkularını düşünerek, uzun yıllardır kampusta çeşitli film gösterimlerini destekliyoruz. Bu nedenle, Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ne ev sahipliği yapmaktan da özellikle memnuniyet duyuyoruz.

I trust, like all other participants, METU students and staff will benefit from and enjoy the film shows and other activities during the Festival. I wish Flying Broom success in the coming years as well.

Tüm katılımcılar gibi, öğrenci ve mensuplarımızın da festival kapsamındaki film gösterilerinden ve diğer etkinliklerden yararlanacakları ve zevk alacakları inancıyla Uçan Süpürge'ye önümüzdeki yıllarda da başarılar dilerim.

All the best.

Prof. Dr. Ahmet ACAR

Rector

İyi dilek, sevgi ve saygılarımla.

Prof. Dr. Ahmet ACAR

Rektör

Bu yıl Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin on dördüncüsü Ankara'daki üç üniversitede eşzamanlı olarak düzenleniyor. Bu yılki etkinlikler, akademi ve sivil toplum alanlarını sanat ortak paydasında buluşturmakla kalmayacak, aynı zamanda sinema aracılığıyla öğrencileri, akademisyenleri ve tüm çalışanlarıyla üniversite yerleşkelerini, kadının toplumsal yapı içerisindeki yerini gündeme taşıyan bir platforma dönüştürecek. Üniversite gençliğini hedef kitle olarak belirlemek çok anlamlıdır. Onlar aslında toplumda birer kök hücredirler; değişime ve dönüşüme en açık kitledirler. Bu nedenle Uçan Süpürge'nin başta üniversite gençliği olmak üzere, tüm üniversite çalışanlarını bu organizasyonun bir bileşeni olarak görmesini önemsiyoruz.

Bilindiği gibi, Birleşmiş Milletler Eylül 2000'deki Binyıl Zirvesi'nde, 2015 yılına kadar 191 ülkede yoksulluğu yarı yarıya azaltmayı da içeren Binyıl Kalkınma Hedefleri'ne ulaşma kararı aldı. Bu hedeflerden biri de, "Toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik etmek ve kadının güçlendirilmesini sağlamak" tır. Kadınların okuryazarlık oranlarının artmasının, daha iyi eğitim almasının, daha fazla işgücüne katılmalarının, siyasette daha fazla yer almalarının, sosyal ve iktisadi kalkınmayı harekete geçirci fonksiyonu olduğu bir gerçektir. Bunun anlamı, toplumun yarısını oluşturan kadınların hayat standartlarını yükseltmek, onlara daha mutlu olacakları bir ortam ve yarımlar sunabilmektir ki, üniversiteler bu amaca giden yolda en iyi araçlardır.

Bu anlayışımızın bir gereği olarak Hacettepe Üniversitesi olarak Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezimiz ile birlikte bu etkinliklere destek vermekten dolayı çok mutluyuz.

5-12 Mayıs tarihleri arasında devam edecek olan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin; filmleri, sinemaya kamera arkasında ve önünde değer katmış sanatçılarla söyleşileri, film okuma etkinlikleri ve sergileriyle, başta üniversiteli gençler olmak üzere tüm seyircisine dopdolu bir hafta sunacağına inanıyor, tüm katılımcılara en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Prof. Dr. Uğur ERDENER

Rektör

This year's Flying Broom International Women's Film Festival is taking place simultaneously at three universities in Ankara. Activities that will take place within this framework will not only merge academic community and the civil society but will also turn universities into a platform where women's status in the society will be taken to the agendas of students, academic personnel and university staff through cinema. It is really meaningful to set university students as a

target audience, since students of all are receptive to change. Therefore, we find it very important that the Flying Broom is making university students as well its staff a part of the festival with such a cooperation.

In the Millennium Summit of September 2000, United Nations agreed to reach the Millennium Development Goals by 2015, one of which is to promote gender equality and empower women. It is a fact that increasing literacy among women, providing better education, increasing participation to working life as well as politics have developmental functions both socially and economically. This means increased life standards for women, providing an environment and future that will please them and universities are the best tool to ensure to meet such ends.

We are very glad to be supporting these activities in collaboration with Hacettepe University's Women's Research and Implementation Center.

I believe that this year's festival will present university students and all its audience a fruitful week with its films and interviews. I extend my compliments to all participants.

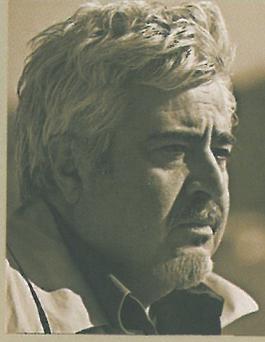
Prof. Dr. Uğur ERDENER

Rector

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

DERYA ALABORA

30 yıl önce tanıdım onu. Bizim Tef Kabare Tiyatrosu'nun sahnesinde 'Hırçın Kız' çalışmışlardı. Vaktiyle bir arkadaşımınla oynadığımız 'Hırçın Kız' çok sükkse yapmıştı okulda. Mezuniyetimizden sonra da konuşuldu. Aynı sahneyi oynayacaklardı. Bana gelmişlerdi. Mizansenimizi gösterdim. Sahnenin duygusunu anlattım. Kimi zaman karşılıklı oynayarak prova geçtik onunla. Utangaç, güzel bir kız olarak hatırladım sonrasında onu ama deftere yazmamıştım. Demek yılların bu Hırçın Kız'la

geçecekmış. Bilmiyordum.

Başından fıskıran deli kızıl saçları... Güzel sevda... Suskunluğunun altında şelaleler akan tutkulu aşık delişmen kızlar gibiydi. Anne olduktan sonra da durup oturmadı aslında. Sülalede Selanikli bir deli büyükanne olmalı ki bu kıızı anlayalım. Varmış da zaten. Öte yandan yemiş bitirmiş bir olgunluk...

Lezzetli ev yemekleri pişiren, eğlenceli, anaç, düşkün dostu, adaletli, gece geç saatlerde barını kapayıp tek başına kaybolup giden kavi Slav kadınlarına benzer. Sadakatle kulis lambaları karşısında makyajını silip artist barlarında kadeh parlatan inceden kibirli yeri pek kolay dolmayacak esrarengiz karakter oyuncularında, Hanna Schygulla'nın uzun koridorlarda, Lili Marleen yürüyüşünde, Cahide Sonku'nun efkarında, Liza'nın kabaresinde, Sally Bowles azgınlığında, kuzey ülkelerinden gelmiş ve aniden karlar altında yok olup gidecek Femme Fatale bir yosmada, Persona'nın çıkmaz sokağında, bir balkan çingene alayının ortasında elinde şarap şişesi dört kol çengi bir karnavalda, kış günü hayranlıkla sevdiği oğlunun boynuna atkısını sararken gözleri nemlenen her annede, belalı bir sevgilinin peşinden yıllarca şehir şehir alem dolanan yaralı her pavyon şarkıcısının suretinde gözükür.

Küçük bir kız çocuğundan, elinde votkasıyla kaşarlanmış eski zaman kadınlarına kadar uzanan sessiz bir klavye. Duymadığınız içli sesiyle kederli bir şarkı... Yakınıdayken özlenen kadındı. Bende benim de bilmediğim, bilip de görmediğim, savurup attığım her duyguya, yırtılmış her kağıt parçasına hayranlıkla baktı. Aşığına bakar gibi.

Kekik kokulu adaların rüzgarlı tepelerinde başını bağrıma yaslariken yüreğimin titrediği gencecik çilli kırmızının aşk üzerine yazdığımda koyu bir ilhamla yeri baki. Canının ta içi oğluma her sarıldığında ciğerime dolan bahar kokusunda da.

Bir yerlere kaybolursam ruhum dolu, oğluma ilelebet hasret, ona minnet ve şükranla giderim bu dünyadan.

Hırçın Kız'a...

Uğur YÜCEL

I have known her for 30 years. They came to rehearse 'The Taming of the Shrew' at our 'Tef Cabaret's stage. 'The Taming of the Shrew' which I played with a friend was already rather popular by then. It was the talk of the town for a long time, even after our graduation. They were rehearsing the same scenes. They had come to me. I showed my mis-en-scene. I shared them the feeling of that part. We sometimes rehearsed together. I had noted her in my memory as a timid and a very pretty girl. I didn't know then years would pass with 'Kate'. I didn't have a clue.

Her fuzzy, crazy red hair, her freckles... a beautiful love... She was like a crazy girl who had waterfalls of love hidden under a shy appearance. She didn't settle even after becoming a mother. There had to be a crazy granny from Thessaloniki in the family, so we could understand the genetic reasons to her madness. Actually there was such a granny. On the other hand, she was very settled in her maturity.

She looks like Slavic women who cooks delicious home made food, always the friend of the fallen and one of those women who closes her bar and disappears in the darkness of the night. She can be found in mysterious character, actors who clean their make up under the backstage lights and get their polished glasses down at artist cafés. She can be found in Hanna Schygulla's Lilli Marlen walk in long corridors, in Cahide Sonku's melancholy, in Liza's cabaret's Sally Bowles' wildness, in a femme fatale who comes from Nordic countries which will suddenly disappear under a snow storm, in Persona's cul-de-sac, in a dancers carnival of a Balkan gypsy band with a wine bottle in her hand, in a mother who sheds few tears every time while putting a scarf around her beloved son's neck, in the silhouette of scarred bar singer who runs after her bastard boyfriend from town to town.

A silent keyboard from a quiet girl to a worn out good old slut... A sad song with her lyrical voice, which one can't hear... She is the woman that you miss when she is around. She looked at every feeling that I didn't care, that I didn't see, at every piece of paper that I tore and threw away with her admiring eyes, as if she is looking at her lover.

When I write about love, the place of the strawberry red freckled girl who made me tremble when she put her on my shoulder in a hill that smelled of thyme, and at the fragrance of spring whenever I hug my darling son.

If I disappear somewhere one day while my soul is full of longing for my son, I would leave forever grateful to her.

Uğur YÜCEL

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIVEMENT AEARD

DENİZ TÜRKALİ

Deniz hakkında herkesle paylaşabileceğim bir dil tutturmanın imkanı yok. Dolayısıyla onun 'sanatçı yanı' üstüne soğukkanlı bir döküme girişecek değilim. Sadece nesnel dilin imkanları konusunda ciddi kuşularım olduğundan değil, onun hakkındaki öznel dili 30 yılda edinmiş olduğum için. Böyle değerli bir kazanımdan asla fedakarlık etmeyeceğim için. Deniz benim yoldaşım, kardeşim, hayat arkadaşım. Şu hayatta dışı gelir ne öğrenmişsem üstünde onun damgası var. Ona sorsanız o da hayatta her şeyi benden öğrendiğini söyleyecektir. Sonra da yüzünde hınzır bir gülüşle sayar: "Terbiyesizlik. Haddini

bilmezlik. Edepsizlik.'

Deniz'le 30 yıldır birlikte gülüyoruz. Hayatta en önemli şeyin birlikte gülmek olduğunu bilenler anlar. Deniz, hayatımda onunla karşılaşana dek; üstelik ilk gençlik yıllarım boyunca bilmediğim, görmezden geldiğim bir dünya iştahıyla tanışmama neden oldu. Çok zorlu günler geçirdik. Deniz'in kocaman gözyaşı taneleri vardır. Evet, tane tane yuvarlanırlar gözlerinden. Her seferinde şaşırıyorum. Ama biz yine de güldük. Kimi zaman hastane koridorlarında kimi zaman cenazelerde kimi zaman en çıksız zifiri karanlıklarda bile bir gizli bakışmayla yerlere yuvarlandık. Gülerken gülerken soyunduk. Dünyanın kendimizi ciddiye alamayacağımız kadar büyük olduğunu; hayatta sürekli bir aşık dalaşı içinde olduğumuzu birlikte bildik. Bildikçe güldük.

Deniz'in ürkütücü bir sosyal iştahı vardır. Ben ona bakarak biraz edinmiş olduğumu söyleyebilirim. Kimi zaman sınırları bozacak kadar kayıtsız şartsız sever insanları. Ama görerek. Zaaflarını, abuk sabuk yanlarını, sevimsiz takıntılarını görerek, ille de görerek. Deniz'le ben körlüğün hiçbir türlüüne yüz vermemenin, ille de görmenin erdemini kavradım; onun pusulasından yararlandım. Dünyada onun kadar safdil olup onun kadar külyutmaz bir insan tanımadım. Bütün dünyaya kanmaya bu kadar hazır olup her şeyi görmeye lanetlenmiş bir insan olmanın genilimidir Deniz'i Deniz yapan. Pusulası hiç şaşmaz. En karmaşık ahlaki düğümler karşısında bir an olsun duraksamadan en adil, en paylaşımcı, en doğru olanı görür. Tek ölçütü özgürlüktür. Onun kadar sofu bir özgürlükçü tanımadım. Ama sevmesi görmesine asla engel olmayan azınlıktandır. Her yaşadığımda, her yaptığımda onun onayı için çarpar yüreğim. İnatçıdır bir de. Bildiğini okur. Hata yapmaktan korkmaz. Şarkılarından birinin sözlerini ben yazmıştım, "İnadına ders almadan" diye bağınıyordu. "Gece Melek ve Bizim Çocuklar" filmi de onun için yazdım. Benim gözümde Melek onun ta kendisiydi. Tutkularına teslim olmaya hazır, aksini aklına bile getiremeyecek kadar hesapsız...

Bilenler, Yeşilçam'ın bir döneminde Deniz Türkali'nin izi olduğunu iyi bilir. Yalnız oyuncu olarak değil. Senarist, danışman, en kıyıcı eleştirmen olarak. Ama olmasa ne gam! O bu dünyada kayıtsız şartsız kendisi olmayı becerebilmiş çok ışıklı bir yaratıktır. Benim kıymetlimdir.

Bundan 50 yıl sonra bir huzurevinde oturduğumuz sandalyelerden doğru herkesin huzurunu kaçırma planımız baki. Kavileştirdiğimizde bizi oraya yatanın Atif Yılmaz olacağını sanıyorduk. Atif Yılmaz yaşlanmadan öldü. (Deniz'e hep 'Bu adam sana şaşırımdan yaşlanamadı' derdim) Ama nasılsa bir yolu buluruz.

Yıldırım TÜRKER

There's no way I can find a common language for everyone to talk about Deniz. So I won't try to tell you about her 'artist side' not only because I have my doubts about objectivity but also because I have had my own subjective language about her in 30 years. I wouldn't risk losing such a valuable acquisition.

Deniz is my companion, my sister, my mate. Any significant gain I had out of this life has some connection to her. If you ask her, she will tell you that she has learned everything from me and will go on to tell you what these are with a wicked smile on her face: misbehaving, not knowing her place, shamelessness. We have been laughing

together for 30 years. Those who know that laughing together is something that matters in life will understand what I mean. Deniz introduced me to a life that I didn't know throughout my youth, whose existence I ignored, when she met me. We've had tough days. She has tremendous teardrops. They fall down one after another. And it mesmerizes me each time.

Yet we laughed no matter what. A single glance was enough for us to burst into laughter in hospital corridors, funerals, or anytime we felt trapped. We saw through laughter. We learned together that the world is too big for us to take ourselves serious and that there was constant rivalry around us. And as we learned our laughter got bigger. Deniz has an eerie social appetite. I can say that I got mine from her. Sometimes she loves people unconditionally, and it feels annoyingly too much at times. But hers is not blind love. She sees the weak points, absurdities or unpleasant sides to people. The two of us never justified blindness of any kind. I learned the prudence in "seeing" and she was my guide.

I have never met anyone so sincere yet so smart. What makes her the person she is, is the curse of being doomed to see everything and readily accept things at the same time. She never takes the wrong way. She simply sees the most fair, sharing, right thing there is to see even at times of moral confusion. Her only criterion is freedom. I don't think anyone has ever met such a devoted libertarian like her. But she is one of those very few that is not blinded by her love for other people. Each time I produce, I seek her consent.

But she's also stubborn, always doing what she thinks is right, never scared of making mistakes.

I wrote "Gece Melek ve Bizim Çocuklar" for her. She was the angel to me. Ready to give into her passions, yet bold enough to completely disregard the opposite. Those who know Yeşilçam will acknowledge the fact that Deniz Türkali had her impact, not only as an actress but also as a scriptwriter, an advisor and the heaviest critic. What a grief would it be had she not been a part of it! She is one that could be merely her self no matter what. She is my precious. Our plans remain to disturb everyone 50 years from now, when we're at a nursing home. We always thought Atif Yılmaz would be the one to put us there, but he left without even having the chance to grow old. We will figure it out somehow.

Yıldırım TÜRKER

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIVEMENT AWARD

HANDAN KARA

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin 14. yılı da hayırlara vesile oluyor. Bilge Olgac Başarı ödülü, Deniz Türkali ve çoktan kayıplara karışmış bir "ses" ve "yüz" olan Handan Kara arasında paylaşıldı. Yeşilçam filmlerine sesi ile hayat vermiş bir başka isim olan Kara, bu ödül nedeniyle yeniden gündeme gelecek, hatta her türden dalganın silip süpürdüğü hafızalarımıza, bir kere daha nakşedilecek.

Birkaç yıl önce (tam olarak 2004'te, festivalin 7. yılında) bu ödül, bir başka Yeşilçam Sesi Belkis Özener'e verilmiş ve

bunun ardından, memleketin dört bir yanı Özener şarkıları ile çınlar olmuştu. Dileyelim ki, aynı şey yeniden vuku bulsun ve bu her derde deva ses, yeniden hayatın/hayatlarımızın içinden akmaya başlasın.

Tıpkı Belkis Özener gibi Handan Kara da, şarkı söylemiş gibi yapan ama aslında söyle(ye)meyen Yeşilçam'ın star'larının yerine şarkı söyledi. Onlar sahnede afili afili durur ve her türden ışık onları aydınlatırken, Kara ve az sayıda benzeri, onlara ses aslında, "hayat", hatta "can" verdi.

Az sayıda star ama çok sayıda iyi ses ya da iyi şarkıcı varken, Yeşilçam'ın dönüp dolaşıp neden Handan Kara, Belkis Özener ve bir iki başka isme takılı kaldığı, merak edilebilir. Cevap bir muamma ya da belirsizlik değildir. Cevabın mühim bir bölümü, "alçakgönüllülük" ile ilgilidir. Öyle ya; ortada yaygın miktarda şan/şöhret, çokça para ve mebzul miktarda kamera/ışık/neon varken, kim ya da kaç kişi bunların tamamına aldırmaaksızın stüdyolara koşturur ve sessiz sedasız şarkılarını söyleyip çıkabilirdi ki? Çok çok az sayıda insan yapabildi bunu. Belkis Özener bunlardan biriydi, Handan Kara da bir başkası. Ve Özener'den sonra şimdi de Kara'yı taçlandırıyor Uçan Süpürge; elleri dert görmesin.

Kulakların(ız) Çınlasın

Handan Kara'nun duruşu/işini kavrayışı Belkis Özener'e paralel seyrediyor ama işin sonrası öyle değildir. Özener'in çok az plağına karşı, Kara çok sayıda plak yapmıştır. Bu plakların büyük bir kısmı büyük satış rakamlarına ulaşmasına, sanatçının bizzat kendisi ses verdiği star'ların herhangi biri kadar ünlenmesine rağmen, işine yine de bildiği usulde devam etmiş, "Ben senden daha çok şöhretliyim/sen benden az" gibi, başı sonu olmayan çocukça rekabet oyunlarına girişmemiştir. Ve belki de bu tavrı ya da duruşu nedeniyledir ki, kapmaların/kaçırmaların/transferlerin boyu geçtiği plakçılar çarşısında (İMC), hiçbir oyuna/teklife gelmemiş ve kayıt hayatını çok az sayıda firma ile tamamlamıştı.

Flying Broom International Women's Film Festival is just as festive in its 14th year as it was before. Bilge Olgac Achievement Awards have been granted to Deniz Türkali and a "face" and "voice" that has long been gone, Handan Kara. Kara's songs will find itself a place in our conversations and will once again be inscribed in our memories, thanks to the festival.

It was only a couple of years ago, in the 7th year of the festival in 2004, that the same prize was awarded to another Yesilcam singer, Belkis Ozener. You could hear her songs all

around the country right after she was awarded. Let's hope that the same thing will be the case for Kara, and that her voice will cure us, and her songs will surge into our lives.

Just like Belkis Ozener, Handan Kara would also do voice-overs for those Yesilcam stars who pretended to be singing but were actually incapable of doing so. As the spotlight would shed on them and they would stand on the stage with all their glories, the songs of these actresses would find meaning with Kara and a few others' voices.

One might wonder why Yesilcam would eventually turn to Handan Kara, Belkis Ozener and some others like them, despite the existence of many good voices or singers in relation to the few stars. The answer is no mystery. It lies under their humbleness. After all, who else would rush to studios, sing without making a fuss and leave in silence and be completely indifferent to all the lust, money and the spotlights. Only a few. Belkis Ozener and Handan Kara were of these few.

And now, having awarded Ozener, the Flying Broom crowns Handan Kara.

Kara from our memories

Handan Kara is similar to Belkis Ozener in how she conducts her work, but still, she is very different, too.

As opposed to Ozener's few, Handan Kara has made many records. Despite high sales figures and Kara's becoming of a star like those she has voiced, she kept her own way and did not get into those endless infantile acts of competition.

Maybe it was due to this stance that she has only worked with a few labels, despite the high number of record companies. She could not be deceived at the infamous IMC, the bazaar where record companies are located.

Yeşilçam ile sıkı bağları olan Televizyon Plak, Kara'nın altın bir çağ yaşattığı Fonex ve popüler müziğimize ciddi katkıları olmuş Şah Plak, Kara'nın o kalp kıranı da/kalıp kırılanı da sarp sarmalayan şarkılarını yayın firmaları oldular. Belki kenarda kalmış bir iki firma daha vardır; ama o kadar, daha fazla değil. Kara, yeni bir plak yapacağı zaman, "Bana daha fazla verene yapacağım plağımı" diye yollara düşmez ya da başkalarına borazanlar çaldırmazdı. Müzik ya da sinema dünyamızın "para ile imtihanı" 90 ya da 2000'lere özgü bir şey değildir. O zamanlar ortada çok, ya da 90'lar ve sonrasında olduğu kadar çok para yoktu ama, olduğu kadarını olsun kapmak için, akla/hayale gelmez mücadeleler verilir, bunun için atılmadık takla bırakılmazdı. Kara'nın ilgi duyduğu şey ise şarkının (ya da boylu boyunca müziğin) kendisiydi. En iyi nasıl söyleyebilirim, en iyi şarkıyı nasıl bulabilirim, dahil olduğum filme en iyi nasıl katkı sağlayabilirim ve benzeri soruların peşindeydi o; amacı başkaydı, bambaşka güzellikte de şarkılar söyledi.

Sonbahar Rüzgarları

Şimdi artık çok kült bir statüye erişmiş olan "Sonbahar Rüzgarları" mesela, ya da yıllar sonra Muazzez Ersoy'un derme çatma yorumuyla dahi pırl pırl parlamasını bilmiş "Sevemedim Karagözüm" ve "Gözüm Sende" gibi popüler müziğimizin en popüler şarkıları, ilk önce Handan Kara'nın sesinden yayıldılar dört bir yana. Ve şarkılar ünlendikten sonra, sahnelerin diğer "çok meşhur assolistler"i tarafından paylaşılabilir oldu. Kara'nın böyle bir gücü/özelligi de vardı; şarkıya can vermekle kalmıyor, dört bir yana da yayıyor yani "hit" haline getirebiliyordu. Handan Kara'nın şarkıları, yaşlı müsait olanların hayatında derin bir yer kaplamıştır. Yaşlı müsait olanların bizzat kendileri bunu bilmiyorsa dahi, bu böyledir. Belkis Özener örneğinde gördük. Uçan Süpürge ödülünden sonra yayınlanan Özener albümünden sonra en çok sarfedilen cümle şuydu: "Hiç bilmediğimi sanıyordum ama bütün şarkılarını biliyormuşum meğer..." Öyledir tabii. Biz o ya da şu zamanlar sevmiş/ayrılmış, terketmiş/terkedilmiş, mutlu/mutsuz olmuşken; bu şarkıların eli hep omuzlarımızdaydı. Hemen yanbaşıymızdaymışlar! Eşlik etmiş görünmüşler bize ama aslında korumuş ve kollamışlar. Handan Kara'nın şarkılarını yeniden duymaya başladığımızda da böyle olacak. "Nasıl olabiliyor" da diyeceğiz, "hayatlarımıza bu kadar derin sızmış bu şarkıları/bu sesleri nasıl unutmuş olabiliriz?"

Neyse ki birileri unutuyor! İz sürüyor ve yeri geldiğinde de, haklarını teslim ediyor.

Uçan Süpürge'nin yaptığı da böyle bir şey. Yersiz bir kadirbilirlik değil bu; artık bayağı bir hal almışa benzeyen "nostalji salıncağı" nı sallamayı sürdürmek ise hiç değil. Aylar (kimbilir, belki de yıllar) aldığı belli bir inceleme ve araştırma sonrası veriliyor bu ödüller. Amaç, hayat(lar)ımızın isimsiz kahramanlarına haklarını teslim etmek. Bu sene sıra Handan Kara'da işte. Yeniden cınlasın o muhteşem şarkılar, yeniden gökkuşağı renkleriyle donansın hayat.

Naim DİLMENER

Televizyon Plak, a record label which is closely related to the Turkish Cinema Yesilcam, Fonex, with which Kara had the golden years of her career and Sah Plak, which had substantially contributed to our popular music are all companies that popularized those Kara song that embrace both heartbreakers and heartbrokens. There might be some few other companies, but the number of labels she has worked with is limited to this and nothing more.

Kara wouldn't be motivated by being paid more or let others take over when she decided to record. "The challenge of money" of our musical/film industry is not exclusive to the 90's or the 2000's. There was not much money going around back then, but incredible efforts were made to get what there was to take.

What Kara was actually interested in was the songs, or rather music itself. She was in pursuit of answers to questions like "How can I perform this song at its best? How can I find the best song? What should I do in my power to contribute to the film?" Her purpose was distinct and she sang differently.

Sonbahar Rüzgarları (Autumn Breezes)

Such songs that are the most popular songs of our music, like "Sonbahar Ruzgarlari", which is now a classic, or "Sevemedim Karagozlum", which was oddly covered by Muazzez Ersoy yet still sounded good, and "Gozum Sende" were actually made popular by Handan Kara.

And once they were made popular, the songs could now be shared by "the very popular". Kara did have such a power; once she gave life to a song, it would become a "hit" and one could hear it all around the country.

Handan Kara's songs have become a major part of those people's lives that were at an appropriate age to give meaning to the songs. This really is the case even if we are not aware of it, as we have also seen in the example of Belkis Ozener. Right after Ozener was awarded by the Flying Broom the sentence that was uttered the most was: "I thought I didn't know any of her songs. Apparently I do..." Of course we do! As we loved/parted, left behind/were left behind or were happy/unhappy, these songs were right there with us. They seemed to have accompanied us through our good/bad times, but they were actually protecting us.

This is what the picture will be like for Kara's songs as well. We will think to ourselves "How could we have possibly forgotten about these songs that were so deeply inscribed in our lives?"

Thankfully there are people who do not forget! They keep track of things and once the opportunity arises, those who don't forget honor the unforgettable.

This is what the Flying Broom does. It's not a meaningless appreciation nor is it holding on to the past with a pointless nostalgic. The awards are given after long months or even years of research with the purpose of honoring those nameless heroes of our lives. This year it's Handan Kara's turn. Let her wonderful songs chime; let our lives be filled with the colors of the rainbow.

Naim DİLMENER

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

AÇILIŞ FİLMİ/OPENING FILM

AÇILIŞ FİLMİ/OPENING FILM

AYRILIK
DIE FREMDE
WHEN WE LEAVE

ALMANYA/GERMANY, 2010, 35 mm, renkli/color, 119'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Feo Aladağ

SENARYO/SCRIPT: Feo Aladağ

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Judith Kaufmann

YAPIMCI/PRODUCER: Özkan Yılmaz

ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:

Creteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Seyirci Ödülü/Creteil International Women's Film Festival Audience Award, 2010
Berlin Uluslararası Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Berlin International Film Festival Best Actress, 2010
Montreal Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Montreal Film Festival Best Actress, 2010

Umay, mutsuz evliliğinden kaçmak için İstanbul'daki
her Berlin'deki küçük oğluyla birlikte, doğup büyüdüğü
her koşullarda ailesinin yanına geri döner. Ailesinin
askılardan daha güçlü olduğuna inansa da bu
i çatışmalar yaşamına yeni zorluklar getirir.
etnis meselesine bir kadın 'olması' ailesi için
önemesi olunca, tüm bu yenilim içinde
özgürlüğüne aşık olduğu adama kaçır. Tek
o kadar da kolay olmayacaktır. Tek
canavar 'namus', Umay'ın da
pesinden gelecektir.

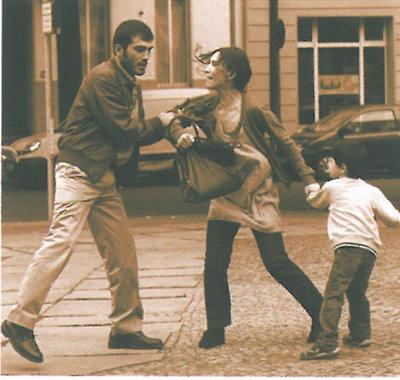
Umay, hoping to get away from her unhappy marriage, leaves
her life in Istanbul and taking her son with her goes back to her
family in Berlin, where she grew up. As much as she believes
that her family bonds are more powerful than social pressure and
conflicts in this new life brings along new strains. That she is a
mother who has abandoned her husband, in time, becomes a
matter of honor for the family. And when she decides to run
away with the man she is in love with, so as to make a clean
break. Her one and only wish is to settle down in Berlin and
sounds. Just like with other women, the moater of 'honor' will
come after Umay, too.

"When We Leave", which has competed in the best foreign
language film category at the 83rd Academy Awards, draws
our attention to domestic violence against women while seeking
to reinterpret the concepts of honor, sense of belonging and
family. Honor killings, which is also on the agenda of Germany,
has become a starting point for the director: "When I tried for
the roots of the problem I noticed that it was the need for
love for who we are that is the cause of all these. So, I wanted
produce a film which shows that unconditional love is actually
easier to give than we think it is, also to go beyond our limits
and give a helping hand." According to the Federal Criminal
Department, an approximate of 70 honor killing cases take place
in Germany each year. This number goes as high as 5 thousand
worldwide. It is also assumed that the number of unreported
cases is between 10 thousand and 100 thousand.

na da oyunculuk eğitimi aldı. Psikoloji ve
ptü. Birçok film ve televizyon
için tanıtım filmleri çekti. 2005'te eş
roduktion'u kurdu.
London and Vienna. She received
well as a doctorate degree in
ms. She shot introductory films for
ests Filmproduktion together with

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14TH FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

AÇILIŞ FİLMİ/OPENING FILM

AYRILIK
DIE FREMDE
WHEN WE LEAVE

ALMANYA/GERMANY, 2010, 35 mm, renkli/color, 119'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Feo Aladağ

SENARYO/SCRIPT: Feo Aladağ

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Judith Kaufmann

KURGU/EDITING: Andrea Mertens

YAPIMCI/PRODUCER: Özkan Yılmaz

OYUNCULAR/CAST: Sibel Kekilli, Nizam Schüller, Derya Alabora, Settar Tanrıöğen

ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:

Creteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Seyirci Ödülü/Creteil International Women's Film Festival Audience Award, 2010

Berlin Uluslararası Film Festivali Avrupa Sineması Ödülü/Berlin International Film Festival Label Europa Cinemas, 2010

Montreal Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Montreal Film Festival Best Actress, 2010

Umay, mutsuz evliliğinden kaçmak için İstanbul'daki hayatını bırakıp küçük oğluyla birlikte, doğup büyüdüğü yer olan Berlin'deki ailesinin yanına geri döner. Ailesinin onu her koşulda kucaklayacağına, sevgi bağlarının toplumsal baskılardan daha güçlü olduğuna inansa da bu yeni hayatındaki çatışmalar yaşamına yeni zorluklar getirir. 'Kocasını terk etmiş çocuklu bir kadın' olması, ailesi için giderek bir namus meselesine dönüşür. Ona sunulan tek seçenek kocasına dönmesi olunca, tüm bu gerilim içinde yeni bir sayfa açmak üzere aşık olduğu adama kaçar. Tek istediği Berlin'de kalıp çalışmak, kendi ayakları üzerinde durabilmektir. Ama bu o kadar da kolay olmayacaktır. Kadınları yutan o ölümcül canavar 'namus', Umay'ın da peşinden gelecektir.

83. Akademi Ödülleri'nde en iyi yabancı film kategorisinde yarışan 'Aynılık' namus, aidiyet, aile gibi kavramları sorgularken kadınlara karşı şiddetin aile içindeki türlerine de dikkat çekiyor. Almanya'nın da gündeminde olan namus bahaneli cinayetler yönetmenin bu filmi yaparken çıkış noktası olmuş: "Konunun derinine indiğim zaman, temelinde, olduğumuz gibi sevilmeye ihtiyacımız olduğunu gördüm. Bu yüzden ben de kayıtsız şartsız sevgi üzerine, kendi sınırlarını aşır, başkasına elini uzatmanın bazen sanılandan kolay olduğunu gösteren bir film yapmak istedim." Federal Kriminal Dairesi, Almanya'da her yıl yaklaşık 70 namus cinayeti vakası olduğunu söylüyor. Dünya genelinde bu sayı 5 bine ulaşıyor. İstatistiklere girmeyen vaka sayısının ise 10 bin ile 100 bin olduğu tahmin ediliyor.

Umay, hoping to get away from her unhappy marriage, leaves her life in Istanbul and taking her son with her goes back to her family in Berlin, where she grew up. As much as she believes that family bonds are more powerful than social pressure and that her family would embrace her under any circumstances, conflicts in this new life brings along new strains. That she is a mother who has abandoned her husband, in time, becomes a matter of honor for the family. And when the only option that she is given is to go back to her husband, she decides to run away with the man she is in love with so as to make a clean break. Her one and only wish is to settle down in Berlin and manage to stand on her own feet. But this is not as easy as it sounds. Just like with other women, the monster of 'honor' will come after Umay, too.

"When We Leave", which has competed in the best foreign language film category at the 83rd Academy Awards, draws our attention to domestic violence against women while seeking to reinterpret the concepts of honor, sense of belonging and family. Honor killings, which is also on the agenda of Germany, has become a starting point for the director: "When I tried to get to the roots of the problem I noticed that it was the need for love for who we are that is the cause of all these. So, I wanted to produce a film which shows that unconditional love is actually easier to give than we think it is, also to go beyond our limits and give a helping hand." According to the Federal Criminal Department, an approximate of 70 honor killing cases take place in Germany each year. This number goes as high as 5 thousand worldwide. It is also assumed that the number of unreported cases is between 10 thousand and 100 thousand.

Feo Aladağ

1972'de Avusturya'da doğdu. Londra ve Viyana'da oyunculuk eğitimi aldı. Psikoloji ve gazetecilik yüksek lisansı, felsefe doktorası yaptı. Birçok film ve televizyon yapımlarında görev aldı. Uluslararası Af Örgütü için tanıtım filmleri çekti. 2005'te eşi Zülü Aladağ ile birlikte Independent Artists Filmproduktion'u kurdu.

She was born in 1972, in Austria. She studied acting in both London and Vienna. She received Masters degrees in the fields of psychology and journalism as well as a doctorate degree in Philosophy. She took part in several film and television productions. She shot introductory films for Amnesty International. In 2005 Aladağ founded Independent Artists Filmproduktion together with her husband Zülü Aladağ.

Filmleri/Filmography
When We Leave (2010)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

İKTİDAR/POWER

Modern zamanlarda bir iktidar ağıyla kuşandık, kuşatıldık. İktidar ağlarını örerken biz de iktidarı yakından tanıdık, taşıyıcısı olduk, sözlerini ürettik. Görüşlerini dile getirdik. Onunla aramızdaki sınır, giderek belirsizleşti. Direnenler olarak kadınlar belli belirsiz biçimde, yaptıkça/ettikçe/ürettikçe onun stratejisinin, tekniklerinin farkına vardıkça ona ait olan bize ait oldu. Örümcek, ağlarını sağlamlaştırdı. Dilimizin yokluğunu gidermek için yeniden sözcükler yaratırken, sizinizlerin ve sözcüklerin farkına varırken olmayan dilimizi olmayan açılarda yakalamaya çalışırken iktidarın gözü gözümüzle bulundu. Ağların içinde yer alırken ağların parçalayıcısı olmak gerektiğine inanan kadınlar, her direnme adasında olduğu gibi sinemada da filmler ürettirirken, kuralları yıkarken, yeni kuralları olmadan çalışamayacaklarını bildiklerinden iş pratiklerini yeniden kurarken, farklı biçimler yaratırken kendilerine rağmen kendilerine karşı seyredilen değil seyreden oldular. Yeniden ürettirirken sadece bir elli yıllık gormenin geleneğine yaslanarak "onun hikayesini", "bizim hikayemiz" haline getirdiler. Kıra ve savaşa bakan genel planlardan kadın bedeninin daha önce görülmemeyen kısımlarına ayrıntı çekimlerle odaklanan kadın gözü, onlarca sinema emekçisi kadının zorlu iş koşullarında küçükçük oh'lar çekmelerine yaratırken artık 'kadın gözü'nden söz edilmesini mümkün kıldı. Gündelik hayatın her kıcal damarına yayılan iktidar ilişkilerini tematize eden filmler, toplumsal olanın içine yerleşmiş iktidar/karşı-iktidar anlatıların ondan bunalan kadın seyirciyi ulaştırdılar. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali ise bu seneki teması çerçevesinde o filmlerden 6 yetkin örnekle seyircisini iktidarı tartışmaya çağırıyor.

"Deney/The Experiment" ve "Kehanet/Vision" filmlerinde toplumsal olanın içine yuvalanmış iktidarın işleyiş biçimini izleyeceğiz. Bunu yaparken iktidarın parçası olmaktan doğan karşı çıkmak haline ilişkin çabayı görünür kılan yönetmenler Louise N.D. Friedberg ve Margarethe von Trotta bize eşlik edecek. Yerleşik ve mevcut iktidar biçimlerine karşı çıkan her toplumsal hareketin direnme biçimlerine sinen 'karşı'lık haline "Prencesim Karo/My Queen Karo" ile tanıklık edeceğiz. Dorothee Van Den Berghe'in bu filmde siyasal ve toplumsal olanın iç içe geçmişliğini ve mevcut iktidar örüntüsünün bunu nasıl dayattığını da göreceğiz. Márta Mészáros'tan "Son Anna Raporu/The Last Report on Anna" ile Doris Dörrie'den "Kadın Berberi/The Hairdresser"... Mevcut siyasal iktidarın işleyiş düzeni içinde en temel araç haline dönüştürülen beden, özellikle de kadın bedeninin sürekli hareket haline mahkum edilmesini anlatacak bize bu iki film. Hakim olan modern siyasal iktidarın irrasyonel işleyişine tanıklık eden bir film daha var: "Hayvan Yürek/Animal Heart". İktidarın vahşilikten, akıldışılıktan nasıl medet umduğunu üç yüzyıldır süregelen yurttaşlar arasında sivil anlaşma masallarına karşı dördüncü yüzyılın son 10 yılında dahi şiddeti nasıl kutsal ve kendisi için vazgeçilemez kıldığını da Séverine Cornamusaz'ın bu filmde göreceğiz.

Beden politikalarından beslenen iktidarın tahakkümü; toplumsal siyasal kültürel ideolojik iktidar merkezlerinin çoğulluğuna dayandığı için, bedenden göçe, göçten harekete, harekettten değişime iktidarın işleyişinin nasıl parçalılıktan ve çokluktan beslendiğini gösterir nitelikte. Örümcek ağının her parçasının yeni hapishlikler yaratma potansiyeline karşı performatif sinemayı ve filmleri seyrederek destekleyeceksiniz. Çünkü siz, her filmi kendi anlatınızla birleştirerek yeniden üretirsiniz.

İyi seyirler!
Eser KÖKER

We are besieged with a web of power in the modern times. As power besieged us we got to know it, we became its bearer and created utterances for it. We uttered its views and our borders with it became more and more vague. As strugglers, as us women indistinctly created, as we became aware of power's techniques, what is power's became ours. The webs got stronger. Trying to make new words to compensate for what's lacking in the language, striving to capture the non-existences in the language, we came face to face with power. Captured in its web, women decided that they should be the disintegrators of it. And as in any other case of resistance, women became the objects rather than the subjects, despite their very existence in the field of cinema, despite their productions, their subversion of rules, and unique ways. As they recreated us, the only thing that was held onto was a mere 50 years of experience; thus, "their stories" were turned into "our stories". Putting aside the general view on films, women focused on parts of the female body that had not been seen before, making "women's point of view" in the cinema visible as well as partially relieving those who have long been working in this field. Films that have conceptualized power relations, which has invaded every single part of our daily lives, told stories of power and counter-power to an audience of women, who were already suffocated by it. Flying Broom Women's Film Festival invites its audience to discuss power with 6 films, within the framework of this year's theme: power.

We will see how power functions as deeply as it is rooted in the society in "The Experiment" and "Vision". Louise N.D. Friedberg and Margarethe von Trotta will accompany us with their cameras through these journeys and will make visible the efforts against being a part of power. We will witness a "counter" stance, which is hidden in every social resistance movement against the existing form of power, with "My Queen Karo". We will see how the social and the political are intertwined and how power dictates it to be so. Then there are "The Last Report on Anna" by Márta Mészáros and "The Hairdresser" by Doris Dörrie. These two films will tell us how bodies, especially the female bodies, which is turned into a fundamental tool under the existing political power order, is doomed to constant mobility. There is yet another film that witnesses the irrational functioning of existing modern political power: "Animal Heart". Séverine Cornamusaz will show us how power hopes for help from savagery and irrationality, how it renders violence and itself essential in the last decade of a fourth century as opposed to stories of three century long civil agreement among citizens.

Because power is based on pluralism of social, political, cultural and ideological power centers, the tyranny of power, which bases its policies on the body, is of a nature that reveals how it feeds itself with fragmentation and plentitude in the way it functions. This year's audience will give its support by watching performative films against the potential to create more imprisonments in this power web, because the audience is one that recreates movies with their own backgrounds.

Enjoy the films!
Eser KÖKER

DENEY
THE EXPERIMENT

DANİMARKA/DENMARK, 2010, 35mm, renkli/color, 89'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Louise N.D. Friedberg
SENARYO/SCRIPT: Louise N.D. Friedberg, Rikke De Fine Licht
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Magnus Nordenhof Jønck
KURGU/EDITING: Martin Schade
YAPIMCI/PRODUCER: Signe Leick Jensen, Birgitte Skov
OYUNCULAR/CAST: Ellen Hillingsø, Nukaaka Coster-Waldau

'Deney', 1951 yılında Grönland'da Danimarka hükümetine ait olan özel bir çocuk evine müdür olarak atanan çocuk bakıcısı Gert'in başından geçenleri anlatıyor. Bu yurt titizlikle seçilmiştir; Danimarka'da uygarlık konusunda bir yıl süresince eğitilmiş, sonra Grönland'a dönmüş ve topluma rol modeli olarak sunulmaya hazır edilmiş 16 çocuğa ev sahipliği yapmak için kurulmuş bir yerdir. Ailesi olmayan ve yalnız yaşayan Gert bu görevi gururla kabul eder. İdealist ve hırslı bir kadın olan Gert, Grönland'ı yoksulluktan kurtarmayı da gönülden istemektedir. Bunu başarabilmenin yolu ise Grönland'ın yoksul ve avcı bir toplumdan Danimarka'nın eşit ölçüde bir parçasına dönüşmesine öncülük etsinler diye bu 16 çocuğa Danca eğitim vermek ve onları 'iyi birer yurttaş' olarak 'medenileştirmekten' geçmektedir. Ancak, Gert deneyi körü körüne inandığından bunun çocuklar açısından ortaya çıkacak etkilerini göz ardı eder. Hem Danimarka hükümeti hem de çocuklar Gert'i hayalkırıklığına uğratacak, o da bu idealistliğini sürdürme konusunda ciddi sıkıntılar yaşayacaktır.

'The Experiment' is the story of nurse Gert, who is appointed as the headmistress of a special children's home, owned by the Danish state in Greenland, in 1951. The children's home is intended to accommodate 16 carefully selected Greenlandic children, who have just come home after a year of civilization in Denmark, and now they are to be introduced into the Greenlandic community as role models. Gert, who lives alone and has no family, accepts the assignment with pride. She is idealistic and ambitious, and feels passionate about saving Greenland from destitution.

The means to this end is to educate and civilize the 16 children in the Danish language and culture, so they can spearhead Greenland's transformation from being a poor hunter society to being an equal part of Denmark. Due to her blind faith in the experiment, Gert underestimates the obvious personal costs to the children. And when the children as well as the Danish state fail her, she finds it harder and harder to maintain her idealism.

Louise N. D. Friedberg

1973'te Danimarka'da doğdu. Ulusal Film Okulu'nda yönetmenlik eğitimi gördü. 1995'ten beri metin yazarı ve yönetmen yardımcısı olarak çalışıyor. 'Deney' yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in 1973, in Denmark. She studies directing at the National Film School of Denmark. She has worked as a scripter and assistant director since 1995. 'The Experiment' is her feature debut.

Filmleri/Filmography

The Experiment (2010), Blood Sisters (2006)

KADIN BERBERİ
THE HAIRDRESSER
DIE FRISEUSE

ALMANYA/GERMANY, 2010, 35mm, renkli/color, 107'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Doris Dörrie
SENARYO/SCRIPT: Laila Stieler
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hanno Lentz
KURGU/EDITING: Inez Regnier, Frank Müller
YAPIMCI/PRODUCER: Ulrich Limmer
OYUNCULAR/CAST: Gabriela Maria Schmeide, Natascha Lawiszus, Ill-Young Kim, Christina Grosse, Rolf Zacher, Maria Happel

Duvarın yıkılmasının ardından Berlin için yeni bir dönemin başladığı günlerde geçen bu öykü, kentin yoksul mahallelerinden Marzahn'da bir sabah vakti başlar. Bekar bir anne olan Kathi için de yeni bir hayat başlamak üzeredir. Mahallesindeki kuaför salonunun sahibiyle yaptığı telefon görüşmesi olumlu sonuçlanmış, Kathi işe alınmıştır. Kuaför salonuna gittiğinde, salon sahibi ona şöyle bir bakar ve orası için pek de 'uygun' olmadığını söyler. Çünkü Kathi, salona gelen kadınlarınki gibi standart bir bedene, dışarıdan bakıldığında iyi kötü hayranlık uyandırabilecek bir 'güzelliğe' sahip değildir. Çünkü Kathi obezdir. Salon sahibinin bu tavrına kayıtsız kalmak istemeyen Kathi, tam ona ağzının payını verecekken yolun hemen karşısında çok daha iyi bir gözüm olacağını düşündüğü bir şey görür: Boş bir dükkan. Kendi salonunu açacak, bu onur kırıcı patronlara böylece muhtaç olmayacaktır.

Kathi bu işe başlamanın umduğu kadar kolay olmadığını hemen anlar. Zira deneyimsizdir, çevresi hiç de geniş değildir ve hepsinin ötesinde parası yoktur. Ne var ki bütün bu olumsuzluklar, şimdiye dek hep neşeli ve azimli olan Kathi'nin hayallerinin peşinden koşmasını engellemeyecektir.

Almanya sinemasının en iyi yönetmenlerinden Dörrie, son olarak 'Kiraz Çiçekleri'yle kalbimize dokunmuştu, şimdi de 'Kadın Berberi' ile aklımızı çeliyor ve kadın bedeni üzerindeki iktidarı sorgulamamızı istiyor.

Dörrie bir kez daha festival seyircisini uzun süre akıldan çıkmayacak bir filmle baş başa bırakıyor.

Set after the fall of the Berlin wall at the dawn of a new chapter for the city, the story begins one life-changing morning in the Berlin low-income district of Marzahn. Single mother Kathi is about to embark on a new chapter of her own. She nailed the phone interview with a local hair salon and was hired as new manager and stylist. When she arrives, the owner takes one look at her and tells her that she does not "fit" in after all. Because Kathi does not have the figure of the rest of the women that come to the salon. She does not have the kind of 'beauty' that could attract some attention, since she is obese. But Kathi doesn't have thick skin for nothing, literally and figuratively. Just as she is about to give him a piece of her mind, she spots a much better solution right across the street –available salon space! Kathi has an epiphany: She'll open her own salon! Who needs mean and insulting bosses anyway? She will be her own boss from now on.

Kathi quickly realizes that getting started is not as easy as dreaming. But no lack of experience, contacts and, above all, money, will keep the ever cheerful and persevering Kathi from pursuing her dream.

As one of the most prominent directors in Germany Dörrie had touched our souls with "Cherry Blossoms" and now incites us with the Hairdresser, seeking to reinterpret the relation between the female body and power.

Doris Dörrie

1955'te Hannover'de doğdu. Pacific Üniversitesi'nde oyunculuk ve sinema eğitimi aldı, yeteneğini Münih'teki ünlü Sinema ve Televizyon Akademisi'nde geliştirdi. Filmleri gişede büyük başarı elde etti. Münih Film Okulu'nda ders veriyor, öykü ve roman yazıyor.

She was born in 1955 in Hannover. She studied acting and film at the University of the Pacific and refined her craft at the renowned Academy of Film and Television in Munich. She is a professor at the Munich Film School.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

Money (1989), Nobody Loves Me (1994), Am I Beautiful? (1998), Enlightenment Guaranteed (1999), Fisherman and His Wife (2005), Cherry Blossoms (2008)

KEHANET VISION

ALMANYA-FRANSA/GERMANY- FRANCE, 2009, 35mm, renkli/color, 111'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Margarethe von Trotta

YAPIMCI/PRODUCER: Markus Zimmer

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Axel Block

KURGU/EDITING: Corina Diet

OYUNCULAR/CAST: Barbara Sukowa, Heino Ferch, Hannah Herzsprung, Alexander Held, Lena Stolze

Varlıklı bir Alman ailesinin çocuğu olan Hildegard, 8 yaşındayken bir manastıra verilir. Buradaki eğitimci Jutta'dan bitkilerle tedaviyi, okuma-yazmayı öğrenir ve kısa zamanda çalıştığı bütün alanlarda başarılı olur. Jutta ölünce Hildegard manastırdakilerin kendilerini cezalandırmak için vücutlarına yaptıkları işkenceleri görüp dehşete düşer ve bu düzeni değiştireceğine dair yemin eder. Hildegard manastırın baş rahibesi olur. Zekası ve diplomasi yeteneğini hiç belli etmeden kullanarak bilinen tüm kuralları en üst makamdan başlayarak değiştirmeye koyulur.

Çocukluğundan bu yana güçlü kehanetler gören Hildegard bunların şüphesiz Tanrı'dan gelen mesajlar olduğuna inanır ve bu düşüncesini Hıristiyanlık inancına aykırı düşebileceği veya kati bir şüpheyle karşılanabileceği korkusu taşımaksızın bir üst makamına tek tek anlatır. Papa ondan desteğini esirgemediği gibi Hildegard'ın öngörülerinin yazılıp basılarak yayınlanmasına da izin verir. Bundan sonrası Hildegard'ın yaşamında bir dönüm noktası olacaktır. Kendi manastırını kurmasına izin verilince takvaya, devrim niteliğinde ve hümanist yeni bir bakış açısı getirir.

Besteci, bilim insanı, hekim, yazar, şair, mistik, filozof, politikacı ve ekolojik aktivist kimliğiyle Hildegard zamanının çok ötesinde bir kadındır. Onun müzik, edebiyat ve felsefe çalışmaları günümüzde bile halen sevilmekte ve holistik tıbbaya olan etkisi artarak devam etmektedir. Hayatı hakkında bilgi sahibi olduğumuz ilk besteci ve kadınların cinselliği üzerine yazmış olan ilk kadın olarak bilinmektedir. Yüzyıllar sonra, Dante, Leonardo da Vinci gibi ustalar da onun eserlerinden ilham almışlardır. Bingenli Hildegard, Avrupa'nın içinde bulunduğu karanlıktan çıkarılıp bilimin ve aydınlanmanın ışığındaki modern çağa taşınmasında önemli bir role sahip, ortaçağın en ileri görüşlü ve en ilham verici kadın liderlerinden biri olmuştur.

Yeni Alman sinemasının en önemli yönetmenlerinden von Trotta festival seyircisiyle özlem gidereceği bu filmiyle de bir kez daha kadınların sinema tarihine dikkate değer bir not düşüyor.

A child of a wealthy German family, Hildegard is handed over to a Benedictine Monastery at the age of 8. Taught in the arts of herbal medicine, reading and writing by her mentor Jutta, she quickly excels in all. When Jutta dies, Hildegard is horrified by evidence of self-mutilation on her body and vows to change the ways of the order. Hildegard becomes the abbess of the convent and by subtly using her intelligence and diplomacy begins to change the laws from the highest level.

Since childhood she has had powerful visions that she records. Certain these mystic perceptions are messages from God, she mentions them to her superior, without fear of the obvious scepticism and suspicion of heresy from the Christian order. The Pope grants her his support and allows her to publish the written accounts of her revelations. With this, Hildegard's life takes a new turn. Allowed to build her own convent, she invents a revolutionary and humanist approach to devotion. Composer, scientist, doctor, writer, poet, mystic, philosopher, politician, ecological activist... A woman ahead of her time. Hildegard's musical, literary and philosophical works are still loved today and her influence in holistic medicine is growing.

The first composer whose life we know about, she was also the first woman to write about female sexuality. Centuries later, masters such as Dante and Leonardo di Vinci were inspired by her works.

Hildegard of Bingen was one the most important inspirational and visionary female leaders of the Medieval Age, responsible for bringing Europe out of the darkness and into the modern era of science and enlightenment. Being one of the most important directors of the New German Cinema, Von Trotta, writes down a noteworthy aspect in the history of the women cinema in her film with which she fulfills her longing to the festival audience.

Margarethe von Trotta

1942'de doğdu. 1960'larda Paris'e taşındı. Burada kısa film yönetmenliği yaptı, senaryo yazdı. Fassbinder ve Volker Schlöndorff gibi yönetmenlerin filmlerinde oyunculuk yaptı. 1970'lerin başında ilk uzun metrajlı filmi gösterime girdi. Saas-Fee'de bulunan Avrupa Yüksekokulu'nda sinema dersleri veriyor.

She was born in 1942. She relocated to Paris in the 1960s, where she worked for collaborating on scripts and co-directing short films. She was an actress, appearing in the films of directors Fassbinder and Volker Schlöndorff. At the beginning of 1970s, she presented her first feature film. She is a professor at the European Graduate School in Saas-Fee.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

The Lost Honor of Katharina Blum (1975), Rosa Luxemburg (1986), Rosenstrasse (2003), I Am the Other Woman (2006)

HAYVAN YÜREK
ANIMAL HEART
COEUR ANIMAL

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2009, 35mm, renkli/color, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Séverine Cornamusaz

SENARYO/SCRIPT: Séverine Cornamusaz, Marcel Beaulieu ('Rapport aux betes' adlı romandan)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Carlo Varini

KURGU/EDITING: Daniel Gibel

YAPIM/PRODUCTION: P.S.Productions

OYUNCULAR/CAST: Olivier Rabourdin, Camille Japy, Antonio Buil, Alexandra Karamisaris

Paul ve Rosine, İsviçre Alplerinin nefes kesen kayalıklarındaki mandıra çiftliklerinde karmaşık ve izole bir yaşam sürmektedirler. İki kişinin çabasıyla bir miktar da olsa medenileştirilmeye çalışılmış bu taşrada, yaşam bitmek bilmeyen günlük işlerden ibarettir. Paul'un duygusal anlamda kaba ve vahşi yapısı bu yaşamı daha da zorlaştırır; ineklerine evcil birer hayvanmış gibi şefkatle yaklaşırken, karısı Rosine'e hem fiziksel hem de sözel şiddet uygulamaktadır. Rosine yalnız kalabildiği nadir zamanlarda ancak huzur bulmaktadır; inekleri sağarken veya Paul'un ilkel arzularıyla yarıda kesilmediği sürece keçi sütünden peynir yaparken dinlediği radyoya dalmışken... Hikayede satır aralarında kalan ipuçlarına bakacak olursak, her ne kadar Rosine Paul'dan korkarak yaşasa da bu iki karakterin birbirlerinde ne bulduğunu, aralarındaki bağın ne kadar derin, melankolik ve sabra dayalı olduğunu görürüz. Rosine'in rahim ağrılarını hamile olmasına bağlayan ve dahası karısının bir erkek evlat doğuracağı fikrine kapılan Paul sonunda iyi yüzünü göstermeye başlar. Çiftlikte karısının yaptığı işleri yürütmesi için hemen İspanyol bir işçi tutar. Bu adamın pejmürde cazibesi ve kaygısızlığı yavaş yavaş çiftin yaşamını tahmin bile edilemeyecekleri biçimde değiştirmeye başlar. Sesi yüksek çıkan taraf artık Rosine'dir; Paul ise kendini kötülüğüyle çatışırken bulur.

Séverine Cornamusaz'ın umut vadeden bu ilk uzun metrajlı filmi, işlevini yitirmiş Eski Dünya evliliklerinin 21. yüzyıla nasıl bodoslama daldığına dair cesur ama hoşgörülü bir bakış açısıyla yerinde ve doğru bir tespitite bulunuyor.

Paul and Rosine live deep and isolated in the craggy, breathtaking Swiss Alps where they have a small dairy farm. The day-to-day work attendant on this rustic if somewhat modernized two-person operation is punishing and relentless. Life is made no easier by the fact that Paul is an emotionally stunted brute. While treating his cows as tenderly as a family pet, he bullies Rosine mercilessly, both physically and verbally. She finds a few moments of pleasure when left alone to milk the cows or shimmy to the radio while making goat cheese—reveries more often than not interrupted by Paul's crude appetites. Hints of backstory suggest what these two used to see in each other, and though Rosine remains fearful of Paul, their bond is obviously deep, melancholic and forbearing.

Paul's softer side finally surfaces when he takes the pain in Rosine's belly as a sign she's pregnant with what he presumes is his son. He immediately hires a Spanish laborer to take over for her on the farm. The man's scruffy charm and insouciance slowly alter the couple's lives in unforeseen ways, dragging Rosine into an act of defiance and Paul into confrontation with his own malevolent heart.

Séverine Cornamusaz's potent first feature is a courageously clear-eyed and forgiving look at a dysfunctional Old World marriage running headlong into the 21st century.

Séverine Cornamusaz

1975'te Lozan'da doğdu. Vevey Fotoğraf Okulu ve New York Film Akademisi'nden mezun oldu. 'Hayvan Yürek' yönetmenin ilk uzun filmi. İki yeni uzun metraj filmin senaryosu üzerinde çalışıyor.

She was born in 1975. She graduated from Vevey Ecole de Photographie and New York Film Academy. 'Animal Heart' is director's first feature film. She is working on two other film projects.

Filmleri/Filmography

Coeur Animal (2009), Crossing Paths (2007), La Moto De Ma Mère (2003), Différents Aspects De La Prostitution (2000), Family Bondage (1998), Intrusions (1997), Inside (1995)

PRENSESİM KARO
MY QUEEN KARO

BELÇİKA-HOLLANDA/BELGIUM-NETHERLANDS, 2009, 35mm,
renkli/color, 101'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Dorothee Van Den Berghe

SENARYO/SCRIPT: Dorothee Van Den Berghe, Peter van Kraaij

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jan Vancaillie

KURGU/EDITING: Marie-Helene Dozo

YAPIMCI/PRODUCER: Frank Van Passel, Bert Hamelinck, Kato Maes

OYUNCULAR/CAST: Deborah François, Anna Franziska Jaeger, Maria Kraakman

Yönetmenin kendi yaşamından izler taşıyan film, 1970'li yıllarda Hollanda'nın Amsterdam kentine taşınan Belçikalı bir ailenin burada yeniden başlayan macerasını anlatıyor. 10 yaşındaki Karo ile anne ve babası duvarların, kuralların, hiçbir sınırın olmadığı özgür aşkı savunan bir gruba dahil olurlar. Tek çocukları olan Karo, yetişkinlerin kurduğu bu ütopyanın içinde bulur kendini. Grubun manifestosuna göre grup içinde her şey paylaşılmalıdır.

Fakat kısa bir süre sonra çoğunluk, bu ilkelere uymamaya başlar ve Karo grubu bölmeye başlayan iç çatışmaların ortasında kalır. Annesine duyduğu sevgi ve babasına duyduğu bağlılıkla idealleri arasında seçim yapmakta zorlanan Karo hiçbir şeyin sonsuza dek aynı kalamayacağını yavaş yavaş anlamaya başlar.

Ressam bir baba ve dansçı bir annenin kızı olan Anna Franziska Jäger, Karo rolünde harikalar yaratıyor.

Dorothee Van Den Berghe ise filmi için şöyle diyor: "Prensesim Karo, bütün bir neslin ruhunu yansıtan kişisel bir portre."

Based on her own experiences, van den Berghe sets the feature during the 1970s, when a Belgian family moves to Amsterdam to start a new life. Ten-year-old Karo and her parents, Raven and Dalia, join a group building a new society based on the notions of free love – no walls, no rules, only love. As the only child, Karo leads a carefree existence in this utopia-for-adults. The mandate says that everything is to be shared in the commune.

But soon, not everyone is able to honor these principles, leading Karo to get caught in the crossfire of the internal conflicts that start to divide the group. She is torn between the love for her mother and loyalty towards her father and his ideals. Karo slowly realizes that nothing can stay the same forever.

Anna Franziska Jäger, daughter of an artist father and a dancer mother, does wonders as Karo. Dorothee van den Berghe says: "My Queen Karo is a personal portrait that reflects the spirit of a whole generation."

Dorothee van den Berghe

Belçika'da doğdu, çocukluğu Hollanda'da geçti. Sint-Lucas Okulu'nda heykel ve sinema eğitimi almak için 18 yaşında Brüksel'e döndü. Televizyona yaptığı filmler haricinde de başarıyla sonuçlanan birçok kısa filme imza attı. İlk uzun filmi 'Meisje' ile Locarno Film Festivali'nde iki ödül aldı.

She was born in Ghent, spent her childhood in Amsterdam. At the age of 18 she returned to Brussels to study sculpture and film at the Sint-Lucas School. After making several short films with successful festival turnouts and a few films for television, she completed her first feature 'Meisje' which was awarded at Locarno International Film Festival.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

My Queen Karo (2010), 10 Jaar Leuven Kort (2004), Meisje (2002), Brussels Midnight (1998)

SON 'ANNA RAPORU'
THE LAST REPORT ON ANNA
UTOLSÓ JELENTÉS ANNÁRÓL

MACARİSTAN/HUNGARY, 2009, 35mm, renkli/color, 103'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Márta Mészáros
SENARYO/SCRIPT: Márta Mészáros, Eva Pataki
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Emil Novák
YAPIMCI/PRODUCER: Pál Sándor
OYUNCULAR/CAST: Enikő Eszenyi, Erno Fekete, Zsuzsa Czinkoczi

'Son Anna Raporu', 1970'lerde geçen ve gerçek bir öyküye dayanan güçlü bir politik dram. Film, 1956'da başarısızlığa uğrayan Macar Devrimi'nin ardından sürgüne gönderilen Imre Nagy hükümeti bakanlarından Anna Kéthly ekseninde ilerliyor. Uzun süre hem faşist hem de komünist diktatörlüklere karşı mücadele veren Kéthly, Macaristan'ın Yahudi ayrımcılığının karşısında duran birkaç politikacısından biridir. Belçika'daki saygın yaşantısının en güzel zamanlarında, Macaristan'ı terk edemeyen, eski sevgilisinin yeğeni Péter onu ziyaret eder. Péter, yıllar süren sürgün sonrası Kéthly'yi eve dönmesi için ikna etmekle görevlendirilmiştir. Kéthly'nin bilmediği şey ise, Péter'in Macar Gizli Servisi tarafından tuzağa düşürülmüş olmasıdır. Film, Macaristan'daki politik değişimlerden bu yana muhbirlik konusunu işleyen ilk film olma özelliği taşıyor ve Macar toplumunun 1970'lerdeki atmosferini net bir biçimde betimiyor.

Berlin Duvarı'nın yıkılışı, teker teker bağımsızlıklarını kazanan Sovyet Bloku ülkelerine sınırları açmakla ve farklı fırsatlara kapıları aralamakla kalmadı, aynı zamanda ülke dışına çıkma izni, oturacak daha büyük bir ev, terfi gibi birkaç ayrıcalık karşılığında bir 'yoldaş'ın diğerinde açtığı derin yaraları da su yüzüne çıkardı. 'Son Anna Raporu', Macaristan'ın baskıcılığını o dönemleri yaşamış ilerici politikacı Anna Kéthly'nin gözünden anlatıyor.

Filmin 78 yaşındaki yönetmeni Márta Mészáros, kariyeri boyunca cinsiyetçi politikalar ve hükümet baskısının ağırlıklarını sinemasına taşıdı. Film Anna'nın Macaristan Yahudilerinin maruz bırakıldığı ırkçı yasalara karşı verdiği mücadeleyi ve 1950'de başlayıp üç yıl süren hapis hayatının dehşet dolu dakikalarını kapsayan siyasi yaşamından görüntüler sunarken cinsiyet ayrımcılığı üzerinde de çokça duruyor.

'The Last Report on Anna' is a powerful political drama based on a true story, set in the 1970s. It centres on Anna Kéthly, a minister in the government of Imre Nagy who went into exile following the failure of the 1956 Hungarian Revolution. A longstanding stalwart who rallied against both fascist and communist dictatorships, Kéthly was one of the few politicians to oppose Hungary's discriminatory measures against its Jews. Now, in the evening of her esteemed life and living in Belgium, she is visited by Péter, the nephew of an old lover who had been unable to leave Hungary. Péter is tasked with persuading her to return home after decades of exile. Unbeknownst to Kéthly, he has been trapped into the employ of the Hungarian secret service, which has its own reasons for wanting her back. This film is the first one since the political changes in Hungary to deal with the topic of informants. It vividly depicts the atmosphere of Hungarian society in the seventies. The fall of the Berlin Wall opened not only borders and opportunities to the Soviet bloc countries that, one by one, would gain their independence, but also aired the deep wounds inflicted by one "comrade" on another in exchange for a few privileges — permission to take trips out of the country, a bigger apartment, a job promotion. 'The Last Report on Anna' takes a look at Hungary's own repressiveness through the eyes of real-life political progressive Anna Kéthly.

The 78-year-old director of this film, Márta Mészáros, has explored the vagaries of sexual politics and government repression during her career. This film, while offering flashbacks to Anna's political activities, including impassioned pleas against racial laws being imposed upon the Jews of Hungary, and brief glimpses of the horrors of her three-year incarceration beginning in 1950, is much more interested in sexual duplicity.

Márta Meszaros

1935-46 yılları arasında Sovyetler Birliği'nde yaşadı. Moskova Devlet Film Okulu'ndan 1956'da mezun olduktan sonra Bükreş Alexandru Sahia stüdyosunda iki yıl boyunca belgesel filmler yaptı. 1968'e kadar Macaristan Film Prodüksiyon şirketinde kısa film yönetmeni olarak çalıştı. O tarihten beri uzun film yapıyor. *She lived in the Soviet Union between 1935-46 . After graduating from the Union State Film School in Moscow in 1956, she made documentary films in the Bucharest Alexandru Sahia Studio until '58, then worked for the Hungarian Film Production Company until 1968 as a short film director.*
Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography
 The Unburied Man (2004), The Miraculous Mandarin (2001), Diary for my Children (1984) Adoption (1975)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Gözde ONARAN, Türkiye/Turkey

Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nü bitirdikten sonra New York Üniversitesi'nde Medya Çalışmaları ve Film Yapımı Programı'nda yüksek lisans yaptı. Halen ASCA'da (Amsterdam School for Cultural Analysis) sinema üzerine doktorasını sürdüren Onaran, 2006'den beri Altyazı Aylık Sinema Dergisi yayın kurulunda yer alıyor ve İstanbul'da çeşitli üniversitelerde sinema ve görsel kültür alanında dersler veriyor.

Gözde Onaran received a BA in Psychology from Boğaziçi University and an MA in Media Ecology and Film Production from New York University. Currently she is a PhD candidate at ASCA (Amsterdam School for Cultural Analysis) where she focuses on cinema studies. She also teaches courses on cinema at various universities in İstanbul and has been on the editorial board of Altyazı Monthly Cinema Magazine since 2006.

Latika PADGAONKAR, Hindistan/India

Film eleştirmeni, çevirmen, Cinemaya'nun eski genel yayın yönetmeni ve Osian Cinefan Festivali'nin eski direktörü olarak çalıştı. Sayısız uluslararası film festivalinde jüri görevi yaptı. Aynı zamanda sinema, özellikle de Asya sineması üzerine pek çok kitabın editörlüğünü üstlendi.

Sorbonne Üniversitesi'nde edebiyat üzerinde doktora yaptıktan sonra farklı üniversitelerde öğretmen olarak çalıştı. Paris'te bir Hint gazetesinin dış haberler muhabiri olarak görev aldı. UNESCO'da da yıllarca çalıştı. Uzun zamandır muhabir olan Padgaonkar, düzenli olarak gazetelere ve internet sitelerine katkıda bulunuyor.

A film critic, translator, former Executive Editor of Cinemaya The Asian Film Quarterly and former Joint Director of Osian's Cinefan Festival of Asian Cinema. She has been on the juries of innumerable international film festivals, has co-edited Asian Film Journeys: Selections from Cinemaya; Kenji Mizoguchi and the Art of Japanese Cinema written by Tadao Sato; and Being and Becoming: The Cinemas of Asia. A doctorate in Literature from the University of Sorbonne, she has taught in Fergusson College, Pune and Jawaharlal Nehru University, New Delhi. She has been a foreign correspondent for an Indian newspaper in Paris and has worked as National Information Officer for several years with UNESCO, New Delhi. A journalist of long standing, she contributes regularly to Indian newspapers, principally The Asian Age, as well as to websites.

Alexandra ENBERG, İsveç/Sweden

Sinema, hukuk ve çatışma konularında eğitim aldı. 1992 yılından beri gazetecilik yapıyor. Daha önce Göteborg, Stockholm, Kopenhag ve BFI Londra Film Festivaline katıldı. 1997'den beri film eleştirileri yazıyor.

She has been working as a feature journalist since 1992. She has studied Law, Film and Conflict Studies and has attended festivals such as Göteborg, Stockholm, Copenhagen, and BFI London Film Festivals. She has been writing film critics since 1997.

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

ELDE VAR JAMBON BACON ON THE SIDE

FRANSA/France, 2010, 35mm, renkli/color, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anne Depetrini

SENARYO/SCRIPT: Anne Depetrini, Benjamin Guedj, Ramzy Bedia

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Christophe Offenstein

KURGU/EDITING: Béatrice Herminie, Yann Malcor

OYUNCULAR/CAST: Ramzy Bedia, Anne Marivin, Marie-France Pisier

Televizyon muhabiri Justine Lacroix, "yolda ezilmiş köpekler" konulu haberlerle uğraşmak zorunda olduğu sıralarda, bir acil servis doktoruyla tanışır ve ilk görüşte aşık olur.

Bu, şahane bir hikayenin de başlangıcıdır. Parisli sarışın kadınla Nanterre banliyölerinden gelen esmer adam kısa sürede etle tırnak gibi olurlar; fakat Justine'in gözden kaçırdığı ufak bir şey vardır: Sevdiği adam Arap, yani "göçmen bir Fransız"dır. Justine'le aşık olduğu Djalil için gereksiz bir ayrıntı olan bu durum, Lacroix ve Boudaoud aileleri için pek de kabul edilebilir olmayacaktır.

Komedyenlikten gelen yönetmen Depetrini'den sosyal sınıflar, ötekilik ve sınırları aşan aşklar üzerine bir komedi 'Elde Var Jambon'. Bir ilişkide sevgililerden çok ailelerin ve çevrenin kendinde söz hakkı bulmasına ironik bir dille yaklaşan film, güldürürken düşündürüyor.

When Justine Lacroix, a charming television journalist confined to the "run-over dogs" segment, encounters a charming ER surgeon, it's love at first sight, and the beginning of a wonderful story.

The pretty Parisian blonde and the tall, dark man from the Nanterre suburb quickly become inseparable, but there is just a little detail Justine has forgotten to take into account: the man that she loves is... Arab, well, "French with an immigrant background." A mere detail for Justine and Djalil but not for their respective families the Lacroix and the Boudaoud.

With her comedian background Depetrini presents us with a comedy on social classes, otherness and love beyond limits.

'Bacon on the Side' is an ironic portrayal of how family and friend circles are more involved in relationships than lovers.

Anne Depetrini

1969'da doğdu. M6 kanalında muhabir olarak çalıştı. Birçok tiyatro oyununda rol aldı. 20 Gün dergisinde muhabirlik ve köşe yazarlığı yaptı. 2006'da Et Après adlı komedi oyununda Cendrillon rolünde sahneye çıktı. 'Arta Kalan Jambon' yönetiminin ilk filmi.

Born in 1969, Depetrini worked as a reporter for channel M6 and also took part in many plays. She was a journalist and a columnist at the magazine "20 Ans". She performed as Cendrillon in a comedy entitled Et Après. Bacon on the Side is the director's first feature film.

Filmleri/Filmography

Bacon on the Side (2010)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

İKİ ATEŞ ARASINDA BETWEEN TWO FIRES

POLONYA-İSVEÇ/POLAND-SWEDEN 2010, 35mm, renkli/color, 130'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Agnieszka Lukasiak

SENARYO/SCRIPT: Agnieszka Lukasiak

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hubert Taczanowski

KURGU/EDITING: Marcin Bastkowski

YAPIMCI/PRODUCER: Peter Kropéni, Dariusz Jabłoński

OYUNCULAR/CAST: Magdalena Poplawska, Simon Kassianides, Kamila Nowysz

Genç bir kadın ve küçük kızı, Belarus'taki çocuk ticaretinden kaçarken kendilerini İsveç'in kuzeyinde bir mülteci kampında bulurlar. Bir yandan yaşam mücadelesi veren genç kadın ona çok yabancı olan yaşadığı çevrede kolay bir av haline gelir. Çok geçmeden hayatını kaba çevirecek olan radikal bazı tercihlere sürüklenecektir.

'İki Ateş Arasında'nın çok kişisel bir film olduğunu söyleyen yönetmen Lukasiak, kendi yaşam öyküsünden esinlendiği bu filmi anlatırken İsveç'e küçük yaşta gittiğini ve günlerini filmdekine benzer bir yerde 'siyasi mülteci' olarak geçirdiğini söylüyor:

"İnsanın savunmasız ve tamamen korunmasız olduğu ve yeni kuralları anlayamamanın onları nasıl kolay bir ava çevirebileceğini göstermek istedim. Günlerin gelecek korkusuyla geçtiği ve geçmişin düşünmek bile istemeyeceğiniz kadar korkunç olduğu bu durum, değişmeyen bir gerçeklik. 'Şu anda', 'burada' bulunuyor olmak hayatta kalmanın tek yolu. Ne ölü ne de diri, arafta olmak gibi..."

A young woman and her daughter escape from child trafficking in Belarus and end up in a refugee camp in northern Sweden.

Fighting for survival, she becomes easy prey for the strange world surrounding her. Soon she will face extreme choices that will turn her life into a nightmare.

Director says: "'Between Two Fires' is a very personal film. I came to Sweden as a small child and spent time in such a place as a 'political refugee'. I wanted to show a reality where one is defenseless and utterly vulnerable, where not understanding the new rules makes people become easy prey. It is a timeless reality where days pass in fear of the future and the past is too frightening to think about. Existing in the 'here' and 'now' is the only way to survive, like a form of purgatory where you are neither living nor dead".

Agnieszka Lukasiak

1978'de doğdu. Kariyerine uzun metrajlı belgeseller yöneterek başladı. 1984'te anne ve babasıyla birlikte mülteci olarak İsveç'e gitti. 2002'de Łódź Film Okulu'nun yönetmenlik bölümünden mezun oldu. Yaşamını Stockholm ve Londra'da sürdürüyor.

She was born in 1978. She began her career by directing cinema released feature documentaries. Lukasiak came to Sweden in 1984 with her parents as refugees. She graduated from the directing department of the Polish National Film School in Łódź in 2002. She is currently based in Stockholm and London.

Filmleri/Filmography
Between Two Fires (2010)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

BOZKIRIN DA ÖTESİ BEYOND THE STEPPES

BELÇİKA-POLONYA/BELGIUM-POLAND, 2010, 35mm, renkli, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Vanja d'Alcantara

SENARYO/SCRIPT: Vanja d'Alcantara

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ruben Impens

KURGU/EDITING: Virginie Messiaen

YAPIMCI/PRODUCER: Denis Delcampe, Annemie Degryse

OYUNCULAR/CAST: Agnieszka Grochowska, Aleksandra Justa, Borys Szyz

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Marakeş Film Festivali Jüri Ödülü/Marrakech Film Festival Jury Prize, 2010

'Bozkırın da Ötesi', hiç de insani olmayan koşullara rağmen yılmadan kendini ve bebeğini korumaya çalışan bir annenin ilgi çekici ve yer yer de yürek burkan öyküsünü anlatıyor. Film 1940'ta, Hitler Rusya'yı işgal etmeden önceki Sovyetler Birliği ve Polonya'da geçiyor. Memleketinden Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne, Asya'nun vahşi topraklarına getirilip ağır işlere zorlanan pek çok kadından biri olan Nina rolünde Polonyalı oyuncu Agnieszka Grochowska göz kamaştırıcı bir performans sergiliyor. Kazakistan'ın geniş ve ıssız bozkırlarını hikayesine fon yapan yönetmen, bir kadının hayatta kalma çabasını etkileyici bir dille öykülüyor. Bununla birlikte gerçekçi anlatımın, kasvetli ama bir o kadar da güzel bozkırın Grochowska'nın harikulade performansıyla birleştiği film, sanat çevrelerinin ve festivallerin dikkatini çekmeyi hak eder nitelikte.

Zayıflığına rağmen dinç oluşu ve bazen sakin bazen de öfkeli bakışlarıyla Grochowska, şefkatli yuvasından koparılacak merhametten yoksun bir ortama getirilen ve haydutların eline düşürülen anne portresine ustalıkla can veriyor. Hikaye, filmin hem senaristi hem de yönetmeni olan Vanja d'Alcantara'nın büyükannesinin yaşadıklarına dayanıyor olsa da, d'Alcantara kendi duygularını bu işten ayrı tutarak öyküyü tutkuyla işliyor. Film, Nina ve Polonya Kara Kuvvetleri'nde memur olan kocası Roman'ın mutlu bir ilişki sürdürdükleri ve yakın zamanda anne-baba olmuş olmalarının verdiği heyecanı paylaştıkları aile saadeti dolu sahnelerle açılıyor. Ancak, kısa bir zaman sonra Roman ve kardeşleri savaşa gidiyorlar. Sonrasında geride kalan kadınları ve çocukları kaçırmaya gelen Rus askerlerinin Polonyalıların evlerine baskınları başlıyor.

'Beyond the Steppes' is a gripping and sometimes harrowing story of a mother's determination to keep herself and her infant child alive despite brutal hardship. The film is set in Poland and the Soviet Union in 1940 before Hitler invaded Russia. Polish actress Agnieszka Grochowska gives a riveting performance as Nina, one of many women taken from their homeland to the Asian wilds of the U.S.S.R. and forced into pointless hard labor.

Filmed on the vast empty steppes of Kazakhstan, it is a story of one woman's struggle to survive, and the combination of unsentimental storytelling, a bleak but beautiful landscape and Grochowska's searing portrayal should see it attract attention at art houses and festivals.

Slim but steely with eyes that alternately can soften and rage, Grochowska presents a wholly sympathetic portrait of a mother wrenched from a loving home and cast out into the hands of pigs with guns in a pitiless environment. The writer-director based the story on the experience of her grandmother, and she presents it with passion but without sentiment. The film opens with scenes of domestic bliss in which Nina and her Polish Army officer husband Roman share the joy of new parenthood and a loving relationship.

But Roman and his fellows soon are off to war and Russian soldiers burst into Polish homes to carry away the women and children.

Vanja d'Alcantara

1977'de doğdu. Brüksel Film Okulu'nda film yönetmenliği bölümünde devam etti. 2002 yılında senaryo yazarlığı eğitimi için New York'a gitti. Çeşitli seyahatler ve televizyon reklamlarıyla kısa filmleri de içeren pek çok proje sonrasında ilk belgesel filmi olan ve tamamen bir İspanyol hapisanesinde çekilen La Tercera Vida'yı (2004) çekti.

Born in 1977, she studied film direction at the Brussels Film School. In 2002 she went to New York to study screenwriting. After travelling about, working on several projects including TV commercials and short films, she produced and directed her first documentary, La Tercera Vida (The Third Life), shot entirely in a Spanish prison, in 2004.

Filmleri/Filmography

Beyond the Steppes (2010), Granitsa (2006), La Tercera Vid (2005)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

KIZLAR
GIRLS
CHICAS

FRANSA/FRANCE, 2010, 35mm, renkli/color, 84'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yasmina Reza

SENARYO/SCRIPT: Yasmina Reza

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Antoine Héberlé

KURGU/EDITING: Monica Coleman

YAPIMCI/PRODUCER: Said Ben Said

OYUNCULAR/CAST: Carmen Maura Emmanuelle Seigner, André Dussollier, Bouli Lanners, Valérie Dréville

Pilar, üç kızını Fransa'da tek başına büyütmiş, uzun yıllardır yalnız yaşayan bir kadındır. Kızları artık kendi hayatlarını kurmuş, kendi yollarını çizmiştir. Kızlarının hayatı ve kariyeri söz konusu olduğunda anne-kız çatışmasına ve aynı zamanda dayanışmasına tanık oluruz. Ancak, Pilar'ın kızlarına sevgilisini tanıştırdığı yemek davetinde artık dayanışmadan eser kalmamıştır. Sadece çatışmadır ortada olan.

Neden kızlar annelerini hep kendilerine saklamak ister? Neden anneler bu duruma karşı duruşlarını sürdürmekte zorlanır?

Başarılı ve bol ödüllü bir oyun ve roman yazarı olan Yasmina Reza yönetmen koltuğuna oturduğu bu filmde seyircisine bu soruları sorduruyor. Kendi yazdığı oyundan senaryolaştırdığı bu ilk filmde Reza, ödül almış birçok oyununda olduğu gibi diyalog ve öyküleme de kadar başarılı olduğunu gösteriyor, seyirciye de bunun tadını çıkarmak kalıyor. Pilar karakterini canlandıran Carmen Maura'nın her zamanki gibi muhteşem oyunculuğunun filme katkısından söz etmeden geçmek olmaz.

Pedro Almodovar'ın 'Sinir Krizinin Eşiğindeki Kadınlar' ve 'Volver' filmlerinden akılda kalan ve hiç unutulmayacak oyuncuların Carmen Maura'yı özleyenler için bu film bulunmaz bir fırsattır!

Pilar is a single mother who has brought up three girls in France and lives alone. All three of her daughters have their own lives, their own paths in life. We witness a mother-daughter conflict as well as a unity if the daughter's lives and careers are at stake. However, once Pilar introduces her lover to the girls at a dinner invitation, nothing is left of this unity, all that remains is conflict.

Why do daughters always want to keep their mothers to themselves? And why do mothers find it hard to hold themselves against such matters?

These are the questions that Yasmina Reza, a prominent and awarded playwright and novelist also the director of 'Chicas/Girls', wants her audience to ask.

In her first feature film, which she scripted from one of her own plays, Reza once again proves us how successfully she copes with narration. So sit back and enjoy! It also goes without saying that Carmen Maura does wonders in her role as Pilar. For those who miss seeing Maura, the ever-remembered actress in Pedro Almodovar's 'Women on the Verge of Nervous Breakdown' and 'Volver', on the scene, 'Chicas/Girls' is a golden opportunity!

Yasmina Reza

1959'da Paris'te doğdu. Paris X Üniversitesi'nin ardından Jacques Lecoq Drama Okulu'nu bitirdi. Birçok tiyatro oyununda rol aldı. Yazdığı oyunlar ve yaptığı çevirilerle ödüller aldı. İlk romanı Hammerklavier 1997'de yayımlandı. Chicas, senaryo yazarlığı da yapan Reza'nın ilk uzun filmi.

She was born in Paris in 1959. Having graduated from University Paris X she studied in L'École Internationale de Théâtre Jacques Lecoq. She took part in many plays and received awards for the plays she wrote as well as her translations. Chicas is the director's first feature film.

Filmleri/Filmography
Chicas (2010)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

YAĞMURU BİLE
EVEN THE RAIN
TAMBIEN LA LLUVIA

İSPANYA-FRANSA-MEKSİKA/SPAIN-FRANCE-MEXICO, 2010, 35 mm, 103'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Iciar Bollain
SENARYO/SCRIPT: Paul Laverty
KURGU/EDITING: Angel Hernandez Zoido
YAPIM/PRODUCER: Juan Gordon
OYUNCULAR/CAST: Luis Tosar, Gael Garcia Bernal, Juan Carlos Aduviri, Raul Aleva, Kara Elejalde
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Palm Springs Uluslararası Film Festivali Sınırlar Arası Köprü Ödülü/Palm Springs International Film Festival Bridging the Borders Award, 2011

Iciar Bollain'in aile içi şiddeti anlatan bol ödüllü kurmaca filmi 'Gözlerimi de Al', yönetmeni Türkiyeli seyirciyle tanıştıran filmi. Bollain, 'Yağmuru Bile' ile de sevenlerinin bekleliğini boşa çıkarmayacak, zira senaryosundan oyuncularına dek festivalin en ilginç, en çok akılda kalacak filmlerinden biri bu.

Film hem geçmişte hem de günümüzde sömürgeciliği konu alan bir dram. İspanyolların Amerika istilasıyla ilgili bir film çekmek üzere film yapımcısı Sebastian Boliviya'ya gider. Ekibiyle beraber Cochabamba su krizinin en gergin döneminde oraya varırlar. Geçmiş ile bugün, kurgu ile film arasındaki çizgi, Iciar Bollain'in son filmi 'Yağmuru Bile' ile iyice bulanıklaşıyor.

Amerika kıtasının İspanyol istilasını ele alan bir film yapmak için film yapımcıları ekipleriyle beraber Boliviya'da ufak bir kasabaya doğru yola çıkarlar. Kasabadaki yerel halk gerek görünüşleri, gerekse ucuz seçilimi olarak kullanılabilmelerinden ötürü figüran olarak seçilmişlerdir. Sömürgecilik bir yandan fark ettirmeden varlığını sürdürürken, hükümetin suyu özelleştirdiği 2000 yılı Cochabamba protestoları, kasaba ve film yapımcılarını ciddi bir tehlike altına sokar. Bunun üzerine film yapımcıları anlatmaya çalıştıkları hikayede kendi etik değerlerini sorgulamaya başlar. Sert bir duygusallıkla işlenmiş film, Akademi Ödülleri'nin son listesinde Yabancı Dilde En İyi Film kategorisine girmeyi başarmış ve 13 dalda Goya Ödülü'ne de aday gösterilmiştir.

Iciar Bollain's awarded fictional film on domestic violence 'Take My Eyes' had introduced the director to the audience in Turkey. Expectations will be met in Bollain's 'Even the Rain'. It surely is the most interesting film of the festival, with both its script and it's cast!

The film is a drama about colonialism in both the past and present. Filmmaker Sebastian travels to Bolivia to shoot a film about the Spanish conquest of America. He and his crew arrive during the tense time of the Cochabamba water crisis. The lines between past and present, fiction and film become increasingly blurred in Iciar Bollain's latest feature, 'Even the Rain'.

Filmmakers head with their crew to a small town in Bolivia to make a movie about the Spanish conquest of Americas. The indigenous townspeople are chosen as extras not only because they look right, but also because they can be used as cheap labor. While this unconscious brand of colonialism is taking place, protests based on the real-life Cochabamba protests in 2000, where the government privatized water, threaten to put the town and the filmmakers in serious danger, and the filmmakers question their own ethics of the story they're trying to tell. The TIFF 2010 selected film is an emotionally wrought story with an uncomfortable truth, made the shortlist of this year's Academy Awards as the Spanish entry for Best Foreign Language film, and was just nominated for a record 13 Goya awards.

Iciar Bollain

1967'de Madrid'de doğdu. 14 yaşındayken Victor Erice'in 'El Sur' filminde rol aldı. Daha sonra 14 filmde daha oyuncu olarak seyirci karşısına çıktı. İlk uzun filmini (Hola, estas sola?) 1995'te yaptı. 'Gözlerimi de Al' adlı filmiyle Goya Ödülleri'nde en iyi film dahil 7 ödül kazandı.

She was born in Madrid in 1967. She played in Victor Erice's 'El Sur' when she was 14. Later, she performed in 14 other films. She made her first feature (Hola, estas sola?) in 1995. 'Take My Eyes' received 7 awards, including the Best Feature in the Goya Awards.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Even the Rain (2010), Mataharis (2007), Take My Eyes (2003), Flores de otro Mundo (1999)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

HAVANALI EVA
HABANA EVA

KÜBA-VENEZUELA-FRANSA/CUBA-VENEZUELA-FRANCE, 2010, 35mm,
renkli/color, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Fina Torres

SENARYO/SCRIPT: Fina Torres

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hektor Ortega
YAPIMCI/PRODUCER: Fina Torres, Delfina Catana, Lorena Almarza, Camilo Vives

OYUNCULAR/CAST: Prakriti Maduro, Juan Carlos Garcia, Carlos Enrique Almirante, Yuliet Cruz

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Uluslararası Latin Filmleri Festivali En İyi Film/International Latino Film Festival Best International Feature Award, 2010

Küba'nun rengarenk Havana'sı... Fidel Castro'nun emekliliğinin ardından çalkantılı günler geçiren Havana... Ve sadece birkaç gün içinde yüreği aşkla çalkalanacak olan genç bir kadın: Eva!

Seri üretim yapan bir atölyede çalışan Eva, ünlü bir moda tasarımcısı olma hayalleri kursa da her günü birbirinin tıpkısı gelinlikler dikerek geçirmektedir. Bir gün, Küba'ya bir kitap için fotoğraf çekmek üzere gelen Venezüelalı turist Jorge ile tanışır. Varlıklı bir aileden gelen yakışıklı Jorge, Eva'nun aklını başından alır; aşık olurlar. O zamana dek, kendisi gibi standart bir yaşam süren, inşaatlarda çalışarak kendine bir gelecek kurmaya çalışan Angel'le birlikte olan Eva, Jorge'yle birlikte başka bir denize yelken açar. Uzun süren ilişkilerini evlilikle taçlandırmaya hazırladıkları sırada Eva'nun karşısına çıkan Jorge bu planı değiştirecek midir? Bir tercih yapmaya zorlanan Eva'nun kararı ne olacaktır? Tembel sevgili Angel'i mi, yoksa kapitalist yabancı Jorge'yi mi seçecektir?

Yönetmen Fina Torres, Latin coğrafyasının renkli ve sıcak görüntüleri eşliğinde çektiği bu romantik komedide, üç kişilik bir aşk öyküsü anlatıyor. Filmini hayli sürprizli, bu tarz öykülerde görmeye alışık olmadığımız bir sonla bitiren Torres, aşka ve ilişkilere dair tadı damakta kalacak bir seyrin vadedyor seyircisine.

Havana, the joy of Cuba... Havana, a place of distress after Fidel Castro's retirement... And Eva, a woman whose heart will tremble with love in only a few days!

Eva works as a seamstress in a clothing factory, making identical wedding gowns all day. Yet the dream of becoming a fashion designer one day is always on her mind. She meets Jorge, a Venezuelan tourist visiting Cuba to take pictures for a book, and he sweeps her off her feet. Jorge comes from a wealthy family and they fall in love.

However, Eva is in a relationship with an average person like her, Angel, who tries to earn a living by doing construction work. So this new affair with Jorge reveals her a whole new world. Will Jorge cause a change in plans for Eva, who has actually been preparing for a marriage? Forced to choose, what will Eva decide to do? Will she choose the indolent lover Angel or the capitalist stranger Jorge?

In her romantic comedy that takes place in the cozy geography of Latin America, Fina Torres tells us a love story for three. With an unusual ending, the film offers to take its audience to a journey to love and relationships that one cannot easily forget!

Fina Torres

Venezuela'da gazetecilik, fotoğraf ve tasarım okudu. Film yapımının her aşamasında çalıştı. Görüntü yönetmenliği öğrenimi gördüğü üniversiteyi Paris'te bitirdi. Kurgucu, kamera operatörü, metin yazarlığı yaptı, kısa film ve belgesel çekti.

She is currently a director/producer who brings experience from all areas of filmmaking to the role. After studying design, photography and journalism in Venezuela, Torres moved to Paris, where she earned a Bachelor's degree in cinematography from the Institute de Hautes Etudes Cinematographiques, IDHEC. She worked as a film editor, camera operator, and script supervisor after graduating, making short films and documentaries on the side.

Filmleri/Filmography

Habana Eva (2010), Celestial Clockwork (1993)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

BİR ZAMANLAR IN ANOTHER LIFETIME

AVUSTURYA-ALMANYA-MACARİSTAN/AUSTRIA-GERMANY-
HUNGARY, 2010, 35mm, 94'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Elisabeth Scharang

SENARYO/SCRIPT: Peter Turrini, Silke Hassler

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jean-Claude Larrieu

KURGU/EDITING: Alarich Lenz

YAPIM/PRODUCTION: Epo Film

OYUNCULAR/CAST: Ursula Strauss, Johannes Krisch, Péter Vég, Franziska Singer

II. Dünya Savaşı'nın son günlerinde, binlerce Macar Yahudisi 1945 yılının Nisan ayında Mauthausen'e ölüme doğru yürümeye zorlanırken, küçük bir grup emir komuta zincirinin bozulması nedeniyle gözden irak bir Avusturya köyünde mahsur kalmıştır. Budapesteli opera sanatçısı, yerlilerin korumasını kazanmak umuduyla tutsak arkadaşlarını Wiener Blut adlı sevilen operetin bir versiyonunu sahnelemek için ikna eder.

Yabancıların gelişi, anlamsız şekilde duyulan nefretten müziğin yarattığı insaniyet duygusuna olan özleme kadar pek çok çatışmalı duyguyu da gün yüzüne çıkarır.

In the waning days of World War II, as thousands of Hungarian Jews are forced on a death march to Mauthausen in April 1945, a small group becomes stranded in a secluded Austrian village due to a break in the chain of command. Camping in a hay barn, an opera singer from Budapest convinces his fellow prisoners to stage a version of the beloved operetta Wiener Blut, hoping to win the protection of the locals.

The arrival of the strangers sparks conflicted emotions, from senseless hate to longing for the humanity of music.

Elisabeth Scharang

1969'da Avusturya'da doğdu. Televizyon haberleri ve belgesellerde yönetmenlik, radyo sunuculuğu ve gazetecilik yaptı. 1997'de Viyana'da film yönetmenliğine başladı.

She was born in 1969 in Austria. She worked from 1987 as a journalist and ORF radio presenter, and also as a director of TV reports and documentaries. She has been a free-lance filmmaker in Vienna since 1997.

Filmleri/Filmography

In Another Lifetime (2010), My Dear Republic (2007), Octopus Alarm (2006), Slumming (2006), Normal Times (2001)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

MADALYONUN ÖTEKİ YÜZÜ INSIDE AMERICA

AVUSTURYA/AUSTRIA, 2010, 35 mm, renkli/color, 107'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Barbara Eder

SENARYO/SCRIPT: Barbara Eder

KURGU/EDITING: Claudia Linzer

YAPIMCI/PRODUCER: Constanze Schumann

OYUNCULAR/CAST: Raul Juarez, Aimeé Lizette Saldivar, Zuleyma Jaime, Patty Barrera, Carlos Benavides, Edward K. Bravo

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Max Ophüls Festivali Jüri Özel Ödülü/Special Jury Award, Max Ophüls Festival, 2011

'Madalyonun Öteki Yüzü', Texas'ta küçük bir sınır kasabasında yaşayan altı lise öğrencisinin öyküsünü anlatıyor. Her sabah okulda Amerikan bayrağı gururla gönderilecekken gençlerin akılları refah ve özgürlük hayalleriyle doldurulurken gerçek aslında çok başkadır.

Okullardaki uyuşturucu, şiddet ve güvenlik sorunları günlük yaşamlarının bir parçasıdır. Bu altı genç, subay görevlendirme programı niteliği taşıyan ROTC dersleri ve

Ev Ekonomisi arasında kendi gelecekleri için bir mücadele verirken, bir şekilde kendilerini ayakta tutmayı başarırlar.

Avusturyalı yönetmen ve yazar Barbara Eder bu filmde Brownsville'de geçen çocukluğundan ve 17 yaşındayken gittiği Hanna Lisesi'nden alıyor ilhamını. Eder'in o yıllardaki pek çok arkadaşı artık hayatta değil; hepsi de ya şiddet sonucu ya da aşırı dozda uyuşturucudan hayatını kaybetmiş.

O bölgeyi iyi bilen yönetmen, bir Brownsville hikayesi anlatmanın zamanı geldi diye düşünmüş.

Tanık olduğu birçok hikayeyi birleştirince de ortaya bu yer yer sert ama sonuna dek merakla izlenen film çıkmış.

'Inside America' is a portrait of six high school kids in a small border town in Texas. The American flag is proudly raised at school every morning and the dream of prosperity and freedom is invested in their mind, but the reality is tough; drugs, violence and security at the school gate are a part of the daily routine. The six teenagers fight for their future in between ROTC Class and Home Economics, somehow managing to retain their vitality and dreams.

Austrian director and writer Barbara Eder lived in Brownsville and attended Hanna High School when she was 17. Many of her teenage friends are not alive anymore. They have become victims of violent crimes or have died on overusing drugs. Barbara knows what it means to live in Brownsville.

She knows the people and their tragedies. Telling their stories has become an indispensable mission for her. Or, like someone from Brownsville said: "It was about time somebody made a story on us".

With this movie, based upon true stories, she tells a story, which she has witnessed herself.

Barbara Eder

1976'da Avusturya'da doğdu. Viyana'da Müzik ve Sahne Sanatları Üniversitesi'nde yönetmenlik eğitimi aldı. Birçok kısa film yaptı. 1994'te öğrenci değişim programıyla Inside America filminin temellerini atacağı Texas'a gitti. Inside America yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in Eisenstadt, Austria in 1976. In 1994 she did a student exchange year in Brownsville, Texas, on which she based her film Inside America. Previous to that she studied film directing at the University of Music and Performing Arts in Vienna and made numerous short films. Inside America is her first long feature film.

Filmleri/Filmography:

Inside America (2010), Hianznordsüd (2008), Harald Serafin auf Hoher See (2006), Himmel, Hölle, Rosenkranz (2005), Tod, Teufel & Kommerz (2004), Sleepless (2002)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

İNTİKAM PAYBACK

İRAN/IRAN, 2010, 35mm, renkli/color, 103'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tahmineh Milani

YAPIMCI/PRODUCER: Mohammad Nikbin

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Alireza Zarrin Dast

KURGU/EDITING: Mastaneh Mohajer

OYUNCULAR/CAST: Ladan Mostofi, Mahnaz Afshar, Bahareh Afshari, Elsa Firuz Azar, Akbar Abdi, Siyavash Tahmures, Reza Attaran

"Açık fikirli erkekler eminim bu filmi sevecek. Ama filmde portresini çizdiğim tarzda tipik bir erkek de eminim çok öfkelenecek ve belki de intikam hırsıyla dolacak."

Birbirlerini ilk kez hapisnede gören dört kadın, ortak paydalarının erkeklerle yaşadıkları berbat deneyimler olduğunu görünce bir grup kurarlar. Farklı sosyal sınıflardan olan bu dört kadının ikinci bir ortak noktaları daha olacaktır: Erkeklerden intikam almak! Kadınlar kendilerini hiçe sayan topluma bu eylemleriyle seslerini duyurmaya çalışacaktır.

Filmleriyle ülkesi İran'da kadınların karşı karşıya kaldığı sıkıntıları görünür kılan, saklı kalmış hayatlarını etkileyici öykülere dönüştürerek anlatan Tahmineh Milani, eşitsizliklere ve adaletsizliğe sinemanın diliyle karşılık veren cesur bir yönetmen. Milani karakterlerini gerçek kişilere dayanarak kurduğu bu filmiyle de kadın dünyasına ayna tutmayı, cinsiyet kaynaklı sorunları deşifre etmeyi ve eril egemenliğe kafa tutmayı sürdürüyor.

Son söz yine yönetmenin: "Bu film özellikle kadınlar ve kadınların neden suça bulaştığı konusunda toplumun verdiği zararları yine toplumsal açıdan inceliyor. Bu filmi yaparak insanlara saygı duyulmaması ve onlarla ilgilenilmemesi halinde toplumun da saygı görmeyeceğini ve pek çok sorunun ortaya çıkacağını, bunun da bütün toplum üzerinde olumsuz bir etkisi olacağını göstermek istedim."

"Open-minded men are sure to like this film. I think they'd very much appreciate it, but a typical man, the type I portray in the film, is sure to become quite angry and may want to retaliate and look for payback."

Four female criminals meet one another in prison and they form a team. These women, who come from different social classes and have different viewpoints towards life, have one thing in common; all of them have had bad experiences with men. The movie is about these 4 women and a society, which has disregarded them. It's a story of women's revenge.

Tahmineh Milani is famous for making films that explore the lives and experiences of Iranian women, and for getting into trouble because of it. Milani has based her film on real-life characters and has once again proved to be successful at reflecting the lives of women, deciphering sex-related problems and uprising against male dominance.

Milani says: "This movie is a social review on social damages, especially among women and the reasons why they become criminals. By making this movie I intended to show a passing society in which if people aren't respected and attended, in return they won't respect the society and will cause various problems, which will have a negative impact on the society as a whole."

Tahmineh Milani

1960'ta Tebriz'de doğdu. 1986'da Bilim ve Teknoloji Üniversitesi'nin mimarlık bölümünden mezun oldu. Film setlerinde çalıştı, yönetmen yardımcılığı yaptı. İlk filmi Children of Divorce'u 1989'da çekti.

After studying architecture in the University of Science and Technology in Tehran in 1986, she apprenticed as a scriptwriter and an assistant director following a screen workshop in 1979. Milani started her career as a movie director with 'Children of Divorce' in 1989.

Filmleri/Filmography

Children of Divorce (1989), The Legend of Sigh (1992), Two Women (1999), Unwanted Woman (2005), Superstar (2008)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

PUDANA-SOYUN SONU

PUDANA-LAST OF THE LINE

SUKUNSA VIIMEINEN

FİNLANDİYA/FINLAND, 2010, 35mm, renkli/color, 83'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anastasia Lapsui & Markku Lehmuskallio

SENARYO/SCRIPT: Anastasia Lapsui & Markku Lehmuskallio

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Johannes Lehmuskallio

KURGU/EDITING: Juho Gartz

YAPIM/PRODUCTION: Illume Ltd.

OYUNCULAR/CAST: Aleksandra Okotetto, Nadezhda Pyrenko, Anastasia Lapsui, Jevgeni Hudi, Roza Laptander

Sovyet Hükümeti döneminde Yamal Yarımadası'nda geçen film, değişimin, büyümenin ve kimlik yoksunluğunun yüküsü... Film gerçek bir hikayeye dayanıyor; çekildiği yer de yönetmen Anastasia Lapsui'nin çocukluğunun geçtiği bölge.

Küçük bir Nenet kızı olan Neko, yaşadığı çadırdan alınıp zorla ıssız bir Rus kasabasındaki yatılı okula götürülür. Yabancı bir kültür ve yeni geleneklere alışmak zorunda kalan Neko, Ruslaştırılmaya isyan edince arkadaşlarının alay konusu haline gelir, öğretmenlerinin de sürekli uğraştığı biri olur. Kavgalar sonucunda Neko, ailesine ve eski alışkanlıklarına geri dönmek umuduyla kendi gibi Nenet olan bir arkadaşıyla birlikte kaçmaya karar verir.

Fakat zor iklim koşullarının hüküm sürdüğü Rusya steplerinde iki arkadaşın kaçışı kısa sürer; yatılı okula geri dönüş ve yeni Rus yaşamı artık kaçınılmazdır.

Bu öyküde anlatılan, eski Neko, şimdiki Nadja'nın anılarıdır; aradan uzun yıllar geçmiş, çocukluğu geride kalmıştır. Hayatını sonradan dahil olduğu toplumun parçası olarak başlatan o anı anımsar Neko. Fakat değişen bir şey vardır: Ailesinin hayatta kalan tek üyesi olan Neko asıl köklerinden uzakta büyümüş ve ailesinin geleneklerini sürdürmemiştir.

Geleneklerine çok bağlı olan Nenet halkı Rusya'da Sibirya'nın kuzeybatısında yaşıyor. 2002 yılında yapılan son nüfus sayımına göre, pek çoğu Yamalo-Nenets Özerk Bölgesi (Yamalo-Nenets Autonomous Okrug) ve Nenets Özerk Bölgesi'nde (Nenets Autonomous Okrug) olmak üzere Rusya Federasyonu'nda 41 bin 302 Nenet bulunuyor. Nenet dilinde 'Yamal', 'Dünyanın Sonu' anlamına geliyor.

Bugünkü Yamal Yarımadası Rusya'daki en önemli doğalgaz bölgesi.

The film is a story of change, upbringing and deprivation of identity, taking place in the Yamal Peninsula during the Soviet Government. The film is based on a true story and is set in director Anastasia Lapsui's childhood surroundings.

A little Nenets girl Neko is taken against her will from her home teepee to a boarding school in a remote Russian village. Forced to adapt to a foreign culture and new customs, Neko rebels against russification and gets bullied by her schoolmates and picked on by her teachers. After several conflicts, Neko decides to flee together with her Nenets school mate hoping to get back to her family and old habits. However, the children's flight in the icy tundra is short-lived and the return to the boarding school and new Russian life is inevitable.

The story is told as old Neko's (Nadezhda Pyrenko), or now Nadja's, memory. Now, after long and full life, she recalls the moment that ended her childhood and started her life as a part of the other society. But something important has changed for good: Neko, the last of her family, has grown away from her original roots and lost her skill to sustain the ancient traditions of her family.

The Nenets people are an indigenous people living in the northwest of Siberia, Russia. According to the latest census in 2002, there are 41,302 Nenets in the Russian Federation, most of them living in the Yamalo-Nenets Autonomous Okrug and Nenets Autonomous Okrug. They speak the Nenets language. "Yamal" means "End of the World". Today the Yamal Peninsula is the most important production area of natural gas in Russia.

Anastasia Lapsui

1944'te Yamal Yarımadası'nda doğdu. Radyocu, metin yazarı ve kurgucu olarak çalıştı. Markku Lehmuskallio ile birlikte yaklaşık 20 yıl boyunca 18 uzun film yaptı.

Born in 1944, in Yamal Peninsula. The collaboration of Nenets-born Lapsui and Markku Lehmuskallio has lasted for almost two decades comprising 18 feature films.

Markku Lehmuskallio

1938'de Finlandiya'da doğdu. Ülkesinin en bilinen yönetmenlerinden. 1973'te film yönetmenliğine başladı.

Born in 1938, in Finland. The grand-ol'-man of Finnish filmmaking and also one of the country's best known directors, Markku Lehmuskallio has directed films since 1973.

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

SON BİR HAMLE THE LAST ESCAPE LA DERNIÈRE FUGUE

LÜKSEMBURG-KANADA/LUXEMBURG-CANADA, 2010, 35 mm,
renkli/color, 92'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Léa Pool

SENARYO/SCRIPT: Lea Pool, Gil Courtemanche

YAPIMCI/PRODUCER: Lyse Lafontaine, Nicolas Steil

OYUNCULAR/CAST: Jacques Godin, Yves Jacques, Andrée Lachapelle

Bir çocuk, kafasındaki "Noel yemeği sofraları gibi durumlarda elinde tuttuğu aile reisliği konumunu elden bırakmak istemeyen baba" kavramıyla boğuşmaktadır. Ancak babanın Parkinson hastası oluşu ve genel itibariyle huysuz yapısı, babanın bu geleneksel otoritesine karşı ailenin açıktan açığa başkaldırmasına sebep olmuştur. Bir süre düşündükten sonra André ve Sam, ailenin reisi olan babalarının bilinci açık ancak fiziken ve ruhen aciz halini görünce en iyi çözümün otenazi olduğuna karar verirler. Uzun zamandır acı çeken anneleri ise özellikle de babanın daha fazla yaşamak istemediğini söylemesi üzerine bu fikre karşı çıkmaz.

Léa Pool'un 'Son Bir Hamle' filmi, ortaya çıkan son fikri ele alıyor. "Aslında Parkinson hastalığına yakalanan ataerkilliğin kendisi mi? Esrar ve katı cinsiyet rollerinin yerildiği ve 21. yüzyıla uymayan bir kültürel baskıya duygusal bir selam verilişini mi seyrediyoruz?" sorularını akla getiren film, doğrudan bunları ileri sürmese de kısa ve anlık haykırıslara farklı bakış açıları getirerek nesilden nesile değişen tutumlara özenli ve saygılı bir yaklaşım sergiliyor. Filmdeki olayların gelişme hızı tıpkı filmin ani sonu gibi şüpheli. Ancak Pool'un incelemesini gerçekleştirebilmek adına benimsediği tutum gayet açık, çarpıcı ve yenilikçi.

Yönetmene göre yaşamımızda, büyüğümüzün otenazi talep edecekleri noktaya gelmesini beklemeden onlara daha fazla ilgi göstermemiz gerektiğini hatırlatan dokunaklı bir film 'Son Bir Hamle'.

A son struggles with his conception of his father as the father tries to maintain his place at the head of his household at Christmas dinner. But Parkinson's Disease and a generally ornery disposition have lead that father's family to openly revolt against his traditional authority. While taking a break, family members André and Sam consider the notion that perhaps euthanasia is the best solution, seeing how their patriarch remains mentally lucid but physically and spiritually destitute. Their long suffering matriarch isn't adverse to the idea (especially after the father mentions that he no longer wishes to go on) and Léa Pool's 'The Last Escape' crisply examines the resultant subject matter.

But is it the patriarchy itself that has Parkinson's and are we watching a sentimental salute to an eclipsed cultural stranglehold whose vilification of marijuana and strict gender roles doesn't productively jive with the 21st century? Pool's film doesn't directly suggest this and she delicately pays respect to different generational attitudes within, providing multiple viewpoints with terse, spur of the moment exclamations. The speed at which everything takes place is suspect as is the sudden ending, but the overt manner which Pool adopts in order to launch her investigation is pronounced and bold and refreshingly open.

According to the director, the film is a poignant reminder that we need to show more care for the elders in our lives before they actually reach the point of asking for euthanasia.

Léa Pool

1950'de İsviçre'de doğdu. Kanada'ya taşındı, Quebec Üniversitesi'nde sinema eğitimi aldı. 1979 da ilk filmi Strass Cafe'yi çekti. Birçok belgesel ve kısa filmi yanı sıra televizyon yapımlarında da yönetmenlik yaptı.

She was born in in Sweden in 1950. After moving to Canada she studied cinematography in Quebec University. She made her first film, Strass Cafe, in 1979. She has directed TV productions as well as documentaries and shorts.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

A Woman in Transit (1984), Straight for the Heart (1988), Hotel Chronicles (1990), The Savage Woman (1991), Movements of Desire (1994), The Gender Tango (1997) Mommy is at the Hairdresser's (2008)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

YARIN DAHA GÜZEL OLACAK
TOMORROW WILL BE BETER

POLONYA-JAPONYA/POLAND-JAPAN, 2010, 35mm, renkli/color, 118'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Dorota Kędzierzawska
SENARYO/SCRIPT: Dorota Kędzierzawska
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Arthur Reinhart
YAPIMCI/PRODUCER: Arthur Reinhart
OYUNCULAR/CAST: Oleg Ryba, Evgeny Ryba, Akhmed Sardalov

Yıllar önce 'Kargalar' filmiyle unutulmazlar arasına giren usta yönetmen Dorota Kędzierzawska'nın son filmi 'Yarın Daha Güzel Olacak', etkileyiciliğinin yanında inişli çıkışlı anlatımıyla da damaklarda bulunmaz bir tat bırakıyor.

Evsiz barsız üç Rus sokak çocuğu daha iyi bir hayat arayışıyla Polonya sınırlarına doğru bir yolculuk yaparlar. 6 yaşındaki Ukraynalı Oleg Ryba'nın canlandırdığı Petya, onun 10 yaşındaki abisi Evgeny'nin can verdiği Vasya ve arkadaşları Lapy'a rolünde Çeçenistanlı 11 yaşındaki Akhmed Sardalov bu filmin kahramanları. Onların öyküsü, Doğu Avrupa'da çocukların karşı karşıya kaldığı çirkinliklerin ve günlük yoksunlukların konu edildiği yürek burkan manşetlerden alınmış hikayelerin ışığında sıradışıklık ve kendiliğinden gelen bir mükemmeliyet sunuyor.

Bu üç çocuk arasında geçen konuşmalar hangi şehir veya ülkede olduklarını tam anlamıyla ele vermiyor.

Zamanlarının çoğunu tren istasyonlarında ve sokaktaki dükkanlarda dilenerek, yiyecek çalarak geçirdiklerinden, onlar için aslında hiçbir yer zaten kalıcı değil. Onlara 'bakamayan' ülkenin neresi olduğu, ailelerinin bile nereli ya da kim olduklarından habersiz bu üç çocuk için pek bir önem taşımaz. Onlar için önemli olan, Polonya sınırını geçebilirlerse daha iyi bir hayata sahip olma şansının onları bekliyor olma olasılığıdır. Yaşlı bir adama yaptıkları ziyaret ve bir kamyoncunun yardımıyla sınıra ulaşmak umuduyla uzun yürüyüşlerine devam ederler.

Three Russian-speaking ragamuffins journey across a border into Poland in search of an improved life in affecting but uneven drama "Tomorrow Will Be Better." As with many of Polish writer-helmer Dorota Kedzierzawska's films, the youthful castmembers deliver extraordinary, spontaneous perfs, here in service of a heartrending, drawn-from-headlines story, which highlights the awful, daily deprivations faced by kids in Eastern Europe. However, the film's meandering script, co-written by Kedzierzawska and producer/lenser/co-editor Arthur Reinhart, isn't quite up to their usual standard. The pic should continue its festival travels, but will struggle to find a tomorrow in distribution outside Poland. Dialogue never makes it quite clear in which city or country brothers Petya (6-year-old Ukrainian Oleg Ryba, adorable despite his atrociously rotted teeth), Vasya (10-year-old Evgeny Ryba, real-life brother of Oleg) and their friend, Lyapa (Chechnya-born Akhmed Sardalov, 11), live when the action starts - certainly nowhere permanent, since most of the time they drift around train stations and street markets, begging and stealing food.

Press notes state the film was entirely shot in northeastern Poland, which would suggest the first half unfolds in Belorussia, but geography matters very little to the core trio, who barely know or care where or whom their parents are, let alone which state it is that's failing to care for them. What they do know is there might be a chance for a better life if they can get across the border into Poland. So after a visit to an old man, and a lift from a trucker, they set out on foot for the border.

Dorota Kędzierzawska

1957'de doğdu. Łódź Üniversitesi'nde kültürel çalışmalar ve Moskova'da film yönetmenliği öğrenimi gördükten sonra Ulusal Film Okulu'ndan mezun oldu.

She was born in 1957. She graduated from the National Film School in Łódź in 1981 but prior to that had completed a course in cultural studies at the University of Łódź and studied film directing in Moscow for two years.

Filmleri/Filmography

Devils (1991), Crows (1994), Nothing (1998), Jestem (2005), Time to Die (2007), Tomorrow Will Be Better (2010).

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

ZEFİR ZEPHYR

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, 35 mm, renkli/color, 93'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Belma Baş

SENARYO/SCRIPT: Belma Baş

YAPIM/PRODUCTION: Seyhan Kaya & Birol Akbaba

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mehmet Y. Zengin

KURGU/EDITING: Berke Baş

OYUNCULAR/CAST: Şeyma Uzunlar, Vahide Gördüm, Sevinç Baş, Rüştü Baş, Cem Yılmaz

(konuk oyuncu)

ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:

Kerala-Gümüş Kukul En İyi İlk Film Ödülü/Kerala International Film Festival Rajata Chakoram Award, 2010

Selanik Film Festivali Sanatsal Başarı Ödülü, 2010

Abu Dhabi Film Festivali NETPAC Ödülü, 2010

Başına buyruk bir kız çocuk olan Zefir, yaz tatilini anneannesine dedesinin Doğu Karadeniz dağlarındaki yayla evinde geçirmektedir. Uzaklardaki annesinin gelip onu alacağı günü ipe çekerken zamanını gündelik işlerin yükünü paylaşarak ve kırlarda dolaşarak geçirir. Annesi beklenmedik bir anda çıkagelir. Ne var ki Zefir'i almaya değil, her zamankinden daha uzun bir yolculuğa çıkmadan önce onunla vedalaşmaya gelmiştir. Oysa Zefir, bir daha annesinden ne pahasına olursa olsun ayrılmamaya kararlıdır.

Dünya prömiyerini Toronto Film Festivali'nde yapan, bu yıl İstanbul Film Festivali'nin ulusal yarışma bölümünde gösterilen 'Zefir', Hong Kong, Tokyo ve Rotterdam festivallerinde de resmi seçkide yer aldı.

Belma Baş bu heyecan verici filmde doğadan aldığı ilhamı en iyi biçimde değerlendirmekle kalmıyor, filmde profesyonel oyuncuların yanında ailesine de rol vererek kurmacanın içine gerçeği dahil ediyor. Baş bu ilk uzun filmiyle, bir hikaye anlatıcısı olarak sinemada yıkılmaz bir yer edineceğine dair inancı güçlendiriyor.

Zephyr, a girl who has her ways, spends her summer holiday at the mountain house of her grandparents in the eastern Black Sea region. Looking forward to the day of her mother's arrival from somewhere far away to pick her up, she spends time sharing the burden of the daily work and hiking in the mountains. Her mother shows up most unexpectedly. However, she does not come to take her but to say goodbye before setting out for a longer journey. But Zephyr is determined not to fall apart from her mother again, no matter what it takes.

The film, which was shown in the national film competition section of the Istanbul Film Festival this year, took place in the official anthology of the Hong Kong, Tokyo, Toronto and Rotterdam festivals.

In this breathtaking film, Belma Baş not only uses a nature-oriented muse as wisely as possible but also mingles reality with fiction by casting members of her own family along with professional performers. Baş proves how promising she is as a narrator and secures herself a place in the movies from which she is hard to be overthrown.

Belma Baş

1969'da Ordu'da doğdu. İstanbul Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. 1991-98 yılları arasında sinema kurumlarında uluslararası ilişkiler ve festival koordinatörü olarak çalıştı. İlk kısa filmi Poyraz ile Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye için yarıştı, yurt içi ve dışında birçok ödül kazandı. Zefir yönetmenin ilk uzun filmi.

Born in Ordu in 1969, she graduated from the Department of English Language and Literature of the University of Istanbul. She worked at several cinema institutions. She competed in the Cannes Film Festival with her first short-length film "Poyraz" for the Golden Palm. She was awarded both inside and outside the country. Zephyr is her first feature film.

Filmleri/Filmography

Zephyr (2010), Poyraz (2006)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

ÖZEL GÖSTERİM/SPECIAL SCREENING

ÖZEL GÖSTERİM/SPECIAL SCREENING

ATLIKARINCA
MERRY GO ROUND

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, 35mm, renkli/color, 93'

YÖNETMEN/DIRECTOR: İlksen Başarır

SENARYO/SCRIPT: Mert Fırat, İlksen Başarır

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Hayk Kırakosyan, R.G.C.

KURGU/EDITING: Erkan Özekan

YAPIMCI/PRODUCER: Hazal Dut, Zeynep Günay Melemez

OYUNCULAR/CAST: Mert Fırat, Nergis Öztürk, Zeynep Oral, Sema Çeyrekbaşı, Sercan Badur, Oğulcan Güler, Eren Öner, Helin Çal

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Altın Portakal Film Festivali En İyi Senaryo Ödülü/Golden Orange Film Festival Best Screenplay, 2010

Altın Portakal Film Festivali Behlül Dal Jüri Özel Ödülü (Zeynep Oral)/Golden Orange Film Festival Special Jury Prize, 2010

"Ensest uluslararası sözleşmelerle korunan temel insan haklarına yapılan en korkunç saldırılardan biri." İkinci filmi 'Atlıkarınca'da toplumun tabu kozasında hassasiyetle koruyageldiği enseste çomak sokan yönetmen Başarır böyle diyor ve ekliyor: "Buz dağının görünen kısmına ayna tuttuk." Yakın zamana dek kapsamlı araştırmalara bile giremeyen ensest, varlığını kutsalla tümleyen 'aile' birliğinde en saklı bırakılan istismar biçimi. Verilere göre ensest saldırganlarının yarısından fazlasının öz baba olması sorunun vehametini ortaya koymakla kalmıyor, istismarcıları en yakınımızda aramak gerektiğini de fısıldıyor. Film, bir kasabada yaşayan çekirdek ailenin hikayesi hattında bu soruna odaklanıyor.

'Atlıkarınca' korku ve mutsuzluk kaynağı olarak istismarcı babayı deşifre ederken yaraya parmak basmakla yetinmiyor; aynı zamanda aile içi cinsel istismarın yalnızca 'eğitimsiz', 'yoksul' kesimde görüldüğü, saldırganların 'hasta', 'alkolik' olduğu gibi önyargıları da ters yüz ediyor.

'Atlıkarınca', yaygınlığı henüz yeterince telaffuz edilemeyen ensesti sinemanın sınırları öteleyen dilini kullanarak görünür kılıyor. İlksen Başarır-Mert Fırat ikilisi bundan sonra da benzeri sorunların tartışılmasına beyazperdede yeni kapılar açacaklarının sinyallerini bu filmle veriyor. Çünkü onlar da biliyor ki bir suçlu görmezden gelmek, o suça ortak olmaktır.

With her second film "Merry Go Round", İlksen Başarır becomes the spanner in incest relationship issue which has been conserved sensitively in the centre of taboo cocoon of the society. She says that: "Incest relationship is one of the most offensive ways of violation of fundamental human rights which are protected by international convents. We have mirrored just the tip of the iceberg." Incest relationship, which has not even been any part of the extensive researches done in the recent years, is the most confidential kind of abuse in the sacred unity of "family". According to data more than half of the incest aggressors are the biological fathers. This report not only shows how severe the situation is but also whispers us not to look for the aggressors in the far distance. Film focuses on this issue while telling the story of an immediate family living in a small town. "Merry Go Round" not only touches a raw nerve while unveiling the abusive father as the source of unhappiness and fear but also reverses the preconceptions like sexual harassment in family occurs only in "uneducated", "poor" districts of the society in which the aggressors are "sick" and/or "alcoholic". "Merry Go Round" brings into view the incest relationships, extensity of which can not be put into words yet, by using the boundless language of cinema. In this film, İlksen Başarır-Mert Fırat duo give signals that they would open new doors to argue similar issues in motion picture screen. Because they do know that turning a blind eye to a crime equals being a party to it.

İlksen Başarır

1978'de İstanbul'da doğdu. Saint-Benoit Fransız Lisesi'ni bitirdikten sonra Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. 2000 yılında İstisnai Filmler ve Reklamlar'da (IFR) yardımcı yönetmen olarak çalışmaya başladı. 2005'ten beri birçok reklam filmi ve uzun metraj projede yer alıyor.

İlksen Başarır was born in Istanbul in 1978. After graduating from Saint-Benoit French High School she became the student of Marmara University Faculty of Communication. In 2000 she began to work as a co-director in IFR (Exceptional Films and Ads). She has been taking part in many commercial and full-length films since 2005.

Filmleri/Filmography

Başka Dilde Aşk (2009), Atlıkarınca (2010)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14TH FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

ÇOCUK GELİNLER/CHILD BRIDES

Dünyada her yıl binlerce kız çocuk, büyümeye fırsat bulamadan 'gelin' oluyor. Çoğu kez yaşça kendilerinden çok büyük ve yüzünü bile görmedikleri erkeklerle evlendirilen bu çocuklar, toplumsal tarihin sayfalarına 'mağdur' ya da 'kurban' olarak geçmiyor yalnızca. Onlar aynı zamanda, en affedilmez ihlal ve istismar biçimi olan erken evliliğe dair kötü bir bellek de oluşturuyor. Ne rızaları alınıyor, ne arzuları soruluyor, ne de haklarını biliyorlar. Toplamların hafızasında 'hayatları çalınmış çocuklar' olarak kayde geçiyorlar.

Uçan Süpürge, bir yetişkin hakkı olan evliliğin çocukların cehennemine dönüşmesine izin veren toplumsal uzlaşmanın kırılması gereken bir zincir olduğundan hareketle son yıllarda erken ve zorla evlilikler üzerine birçok çalışma yaptı. Bunların en yenisi, Sabancı Vakfı desteğiyle yürütülen 'Çocuk Gelinler' projesiydi. 54 ilde binlerce kadınla buluşmayı, kentlerin gündemine bu toplumsal sorunu dahil etmeyi başaran bu proje, kamu kurumlarından medyaya, sivil toplum örgütlerinden yerel yönetimlere, üniversitelere kadar birçok alana "çocuk evliliklerine hayır" mesajını taşıdı.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali ise bir kez daha, sinemanın gücünden yararlanarak cinsiyet eşitsizliğine dikkat çekmenin, sanatın dönüştürücü etkisiyle hak ihlallerine dur demenin zeminini oluşturuyor. Festival programının 'Çocuk Gelinler' başlıklı bölümünde yer alan filmler, beş ülkede bu 'yıkıcı geleneğin' izini farklı öykülerde sürüyor.

All around the world, every year millions of children became brides without even finding a chance to grow up! Most of the times they are being forced to get married to older men whom they haven't even met before. Those children are not only being victims to that vicious practice they are also creating an unpleasant common memory of early marriage which is an unforgivable form of severe abuse. They are not being asked of their opinions, they are not aware of their civil rights, yet they are taking a sad place at this unpleasant history and the common memory as children whose lives were stolen.

Flying Broom carried out various project during the past years on early marriages to be able to break the chain of social accord which allows child marriage that turns children's lives into nightmares. Latest project on the issue was the 'Child Brides' joint project with the Sabancı Foundation. That project succeeded to reach thousands of women in 54 cities in Turkey and brought out the issue on the agenda, the message 'no to child marriages' was spread out via media, public bodies, non governmental organisations, local administration and universities.

Now Flying Broom International Women Films Festival once again creating a ground to stop the violations of human rights, by using the power of cinema to draw attention to gender inequality. Films under the section of 'Child Brides' will follow the traces of that disastrous practice in 5 different countries.

NİLÜFER
NİLOOFAR

FRANSA-İRAN-LÜBNAN/FRANCE-IRAN-LEBANON, 2008, renkli/color, 35 mm, 82'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sabine El Gemayel

SENARYO/SCRIPT: Sabine El Gemayel

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Bahram Badakhshani

KURGU/EDITING: Bahram Dehghani

YAPIMCI/PRODUCER: Jean Brehat, Rachid Bouchareb & Muriel Merlin

OYUNCULAR/CAST: Roya Nownahali, Shahab Hosseini, Hengameh Ghaziani, Mobina Ayenedar, Amir Aghai, Fatemeh Motamed Aria

ÖDÜLLER/AWARDS:

Los Angeles Noor Film Festivali En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu/LA Noor Film Festival Best Film, Best Actress (Roya Nownahali)

Monaco Charity Film Festival En İyi Kadın Oyuncu/Monaco Charity Film Festival Best Actress (Mobina Ayenedar)

Iraklı 12 yaşındaki Nilüfer'in tek hayali, eğitim olanaklarının yalnızca erkeklere sunulduğu köyünde, okuma-yazma öğrenmesine izin verilmesidir. Bir gün ebelik yapan annesine yardım ederken ona gizli gizli ders çalıştıracak bir kadınla tanışır. Bu arada babası Nilüfer'in evlenmesi için yaşlı bir zeytin tüccarıyla çoktan anlaşmıştır bile. Evlilik için ergenliğe adım atmasını bekleyen ailesi, Nilüfer'in kendince bulduğu yöntemlerle ilk kanamasını geciktirmeye çalıştığından habersizdir. Sonunda bu yaptığı anlaşılır. Nilüfer ona kader diye öğretilenden kaçabilecek midir yoksa ona kurban mı edilecektir?

Sabine El Gemayel'in yönettiği ilk film olan 'Nilüfer', insan hakları ve çocukların eğitim hakkına bir çocuğun hikayesi ekseninde bakıyor. Film, namus bahaneli cinayetlerin zorla evlilikle ilgisini gözler önüne serip kadınlara karşı şiddete dair bir farkındalık yaratırken ataerklî toplumun namusla tanımlanmış kırmızı çizgilerini zorluyor. Montreal, Belgrad, Dubai gibi birçok festivalde gösterilen, 2008'de İstanbul Sinema ve Tarih Buluşması'na katılan 'Nilüfer', Viyana Çocuk

Filmleri Festivali'nde de yarışmıştı.

Niloofer is a twelve-year-old Irakian girl whose dream is to read and write in a village where education is only for boys. While assisting her midwife mother during a delivery, Niloofer meets a woman who allows her to secretly study. In the meantime, Niloofer's father arranges her marriage to an older man once she becomes a woman. Horrified by this notion, Niloofer does everything in her power to postpone her first periods. When destiny catches up with her, she hides her womanhood from her community to pursue her dream. Until one day, the truth is revealed.

The film 'Niloofer', which is Sabine El Gemayel's directorial debut, deals with the subject of human rights and women's right to education. The setting is modern day Iraq but the filming took place in Iran. The film also touches the unspoken topic of "honour killings". El Gemayel raises awareness of the issue of violence against women, which is universal.

'Niloofer' was screened in festivals including Montreal, Belgrade, Dubai, and as a part of the Istanbul Meeting of Cinema and History in 2008. The film also competed in Vienna Children's Film Festival.

Sabine El Gemayel

İran ve Lübnan'da yaşadı. Concordia Üniversitesi'nde İletişim eğitimi aldı. 1987'de Kanada'ya taşındı, 1994'te Los Angeles'ta yaşamaya başladı. Olive Harvest gibi birçok filmin kurgusunu yaptı. 'Nilüfer', yönetmenin ilk uzun filmi.

She lived in Iran and Lebanon before moving to Canada in 1987, where she obtained a BA in communication studies from Concordia University. After moving to Los Angeles in 1994, she edited a number of features, including 'The Olive Harvest'. 'Niloofer' is her directorial debut.

Filmleri/Filmography
Niloofer (2008)

BİZİM EVLİLİĞİMİZ

OUR MARRIAGE

NOTRE MARIAGE

BELÇİKA/BELGIUM, 2010, renkli/color, 29'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tülin Özdemir

SENARYO/SCRIPT: Tülin Özdemir

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Tülin Özdemir

KURGU/EDITING: Julien Basset, Tülin Özdemir

Ayşe, Türkiye'de doğmuş. 18 yaşında Brüksel'e gelmiş. Evleneceği adamı ilk o zaman görmüş. Geldikten on beş gün sonra bir parkta, başkasına ait bir gelinlikle fotoğraf çekirmiş. İki ay sonra da nikah yapılmış. Bu evliliğe aileler karar vermiş, Ayşe 20 lira başlık parası karşılığında gelin olmuş...

'Bizim Evliliğimiz', Avrupa'da yaşayan Türkiyeli toplumun, kendileriyle birlikte taşındıkları alışkanlıklardan biri olan erken evliliğin dokunduğu hayatları Ayşe'nin hikayesi odağında ele alıyor. Bir yönüyle çok kişisel görünen film, yönetmen Tülin Özdemir'in annesi Ayşe gibi binlerce kadının yaşamında evliliğin yarattığı benzer olumsuzluklar düşünüldüğünde aslında hepimizin ortak hikayesi...

Yönetmen, geçmişini daha iyi anlamak için toplumunun kültürel mirasına daha ayrıntılı olarak bakıyor ve annesinin görücü usulü evlendirildiği zamanlara gidiyor, anneannesinden itiraflar topluyor. Film dört nesilden kadını bir araya getiriyor ve farklı zamanlardan farklı kadınların ifadelerine yer veriyor. Tülin Özdemir filmi hakkında şöyle diyor: "Çöçmenlikte geleneksel evlilik temasını işledim bu filmimde. Kimlik arayışına doğru atılan bir adımdı bu."

Ayşe was born in Turkey and came to Brussels at the age of 18. That's when she first saw the man to marry her. Fifteen days after her arrival, a photograph was shot at a park, with Ayşe wearing a wedding gown that is not of her own. The family had made the decision to marry their daughter off; thus, Ayşe became a bride with 20 liras worth bride price.

With a focus on Ayşe's life, 'Our Marriage' tells the story of the lives that early marriages has been a part of, a tradition that the society from Turkey chose to take with them to Europe. Even though it can be regarded as a personal film in many ways, 'Our Marriage' is a common story, especially when we come to think about the negativity that marriage brings to the lives of many women.

To better understand her history, the director focuses on the cultural heritage of her community and looks back over the times of her mother's arranged marriage, to Turkey, where she collects the confessions of her grandmother. The film connects four generations of womens and the question of women at different times. The film is a poignant testimony of a mother to her daughter. Özdemir says: "In this study film, I explored the theme of traditional marriages in immigrants. This is the first step towards a quest for identity."

Tülin Özdemir

1976'da Belçika'da doğdu. Brüksel San-Luc Enstitüsü'nde mimarlık okudu. Serbest çalıştı, daha sonra INSAS Sinema Okulu'nda iki yıl yönetmenlik eğitiminin ardından yaratıcı belgesel ve görsel antropoloji üzerine yüksek lisans yaptı. 'Bizim Evliliğimiz' ilk filmi.

She graduated from the University College of Architecture Saint-Luc in Brussels, worked several years as a freelancer before she started INSAS, cinema school. After two years in directing, she took a masters year of creative documentary and visual anthropology, and made her first documentary 'Our Wedding'.

Filmleri/Filmography
Our Wedding (2010)

ÇOCUK GELİN
LITTLE BRIDE

POLONYA/POLAND, 2010, betacam, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lesław Dobrucki

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Piotr Rosolowski

KURGU/EDITING: Bartoż Pietras, Jakub Kossak, Robert Polewski

YAPIM/PRODUCTION: Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej Andrzej Wajdy

On üç yaşındaydı. Ailesinin isteği üzerine kuzeniyle evlendirilmek üzere Türkiye'den Almanya'ya götürüldü. Çocukluğu, onu aşağılayıp eziyetiyle terbiye etmeye çalışan bir kocanın 'malî' olunca sona erdi. Bunlara dayanmayıp evden kaçtı, ama sürekli saklanmak zorundaydı. İki ailenin de baskı ve tehdidi altındayken 'normal' bir hayat sürmek artık mümkün değildi, ne evli kalabilecek ne de boşanmasına izin verilecekti. O, bu dünyada varlığı haksızlığa armağan ettirilmiş binlerce çocuk gelinden biri. Onun hikayesi Batı Avrupa'nın çokkültürlü toplumlarında geçerliliğini koruyan, yazılı olmayan ataerkil kuralların pençesindeki diğer birçok kadının hikayesi aynı zamanda.

Polonyalı yönetmen Dobrucki'nin bu kısa filmi, çocukken evlendirilen kadınların uzun mutsuzluklarına, travmalarına, maruz bırakıldıkları şiddet ve ayrımcılığa dikkat çekiyor. Geçen yıl Karlovy Vary Uluslararası Film Festivali'nde dünya prömiyerini yapan 'Çocuk Gelin' Kosova DOCUFEST dahil birçok festivalde gösterildi.

She was thirteen. She was taken from Turkey to Germany at the request of her family in order to get married to her cousin. Her childhood ended when she was "owned" by a husband who tried to discipline her by insults and torture. When she couldn't take it anymore, she ran away, but constantly hiding. It was no longer possible for her to lead a "normal" life while she was under the pressure and threat of both families; she was neither allowed to divorce, nor could she stay married. She is one of those little brides whose entity is presented to the hands of injustice. Her story is also the story of many women who are in the grip of unwritten but surviving patriarchal rules in the multicultural societies of Western Europe.

With this short-length film, Polish director Dobrucki draws attention to the full-length misery and trauma women who are married off too young, as well as the violence and discrimination that they are subjected to. 'Little Bride' which made its world premiere in Karlovy Vary International Film Festival, was screened in many festivals including Kosovo DOCUFEST.

Lesław Dobrucki

1969'da Varşova'da doğdu. Varşova Güzel Sanatlar Akademisi'nin Grafik bölümünü bitirdi. 1998'de canlandırma filmle başladığı kariyerini belgeseller çekerek sürdürdü.

Lesław Dobrucki was born in 1969 in Warsaw. He graduated from the Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw. He started his career in 1998 with animations and later made documentaries.

Filmleri/Filmography:

Little Bride (2010), The Booth of Fortune (2008), The Crew (2007), Mr Sówka and the Barber of Targówek (2007), Tooth Monsters (2007), The Cobweb of Happiness (2005)

ERKEN BİR DÜĞÜN
AN EARLY WEDDING

İSRAİL/ISRAEL, 2000, betacam, 10'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tagrid Ahmad, Tamar Druz, Samah Sallah, Aviva Rackovski (Kudüs Sinematek Eğitim Bölümü/Jerusalem Cinematheque, Education Department)

KURGU/EDITING: Ami Druz

YAPIMCI/PRODUCER: Dror Swartz (Atölye Süpervizörü)

PROJE SORUMLUSU/PROJECT INITIATOR: Gilli Mendel

GRUP DİREKTÖRÜ/GROUP DIRECTOR: Alice Hana

„15 yaşımıdayken beni evlendirmek istediler. Hayır demeye çalıştım; bir odaya kapattılar, evet diyene kadar sana ekmek de yok su da dediler. Düğünden bir gün sonra sorunlar başladı. Kocam beni dövüyordu. Oğlum daha üç günlükken de şiddet gördüm; dayağın etkisiyle çocuğu yere düşürdüm. İki yaşına kadar ancak yaşayabildi. Sonunda boşandık ama bu hiç de kolay olmadı. 15 yaşındaki kızımın evlenmesini istemiyorum. Kızımı özgür bırakıyorsam, ona seçme hakkı tanıyorsam onu nasıl evliliğe zorlayabilirim ki?”

İsrail ve Filistin'den dört lise öğrencisi, 'kimlik' temalı "Ben, Sen'im" başlıklı atölye çalışması sonucunda 'Erken Bir Düğün'ü ortaya çıkardılar. Bu atölye 12 yıldır her yaz düzenleniyor. Kudüs ve çevresinden 30 lise öğrencisi her yılın bir ayını bu atölyede birlikte film üretmek geçiriyorlar. Arap toplumunda var olan 'popüler bir geleneği' diğer katılımcılarla paylaşmak isteyen Tagrid Ahmed de ailesindeki kadınları hikayelerini anlatmak üzere filme davet etti. Ve onlara şu iki soruyu sordu: Küçük yaşta evliliğe nasıl direnebiliriz? Özgür olmanın bedeli nedir?

"They wanted to marry me off when I was 15. I tried to object, but they locked me up. They told me they wouldn't give me any bread or water until I agreed. Problems arose just the day after the wedding. My husband would beat me. I was subjected to violence even when my son was only three days old. I dropped him once, when my husband was beating me. He could only live until the age of two. We got divorced in the end but it wasn't easy. I don't want my 15 year old daughter to get married. How can I force her into a marriage if I have already set her free, if I have already given her the chance to choose?"

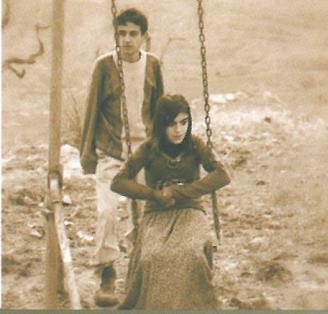
The film 'An Early Wedding' was made by a mixed group of four Israeli and Palestinian young students, who took part in a workshop called 'I am you are films and identity'. The workshop brings every summer for the last twelve years, 30 young high school students from Jerusalem and its large vicinity for a month of doing films together and learning about one another. 'An Early Wedding' was initiated by Tagrid Ahmed who wanted to share with the others a custom that is popular in the Arab society. In the film she interviewed family members and women told their stories: how do we resist a forced wedding at a very young age, and what is the price we pay for being independent?

'Ben', 'Sen'im Projesi / I Am You Are Project

Kudüs Sinematek Eğitim Bölümü'nün 1999 yazından beri bu başlık altında düzenlediği atölye çalışmaları, Kudüs ve çevresinden 15-17 yaş arası İsraili ve Filistinli gençleri buluşturuyor. Sinema, televizyon ve sanat üzerine temel bilgileri olup da bu alanlarda kendini göstermek isteyen genç kadın ve erkekler bu atölyede film yapıyor.

Since the summer of 1999, the Department of Education at the Jerusalem Cinematheque has offered the 'I Am You Are' workshop, which considers issues of identity and co-existence among Israeli and Palestinian youth from Jerusalem and its surroundings. The workshops bring together teens between the ages of 15-17, who have basic knowledge of film, television, and art; and who wish to experience self-expression through film-making.

SALINCAK
SWING

TÜRKİYE/TURKEY, 2009, betacam, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Bilal Çakay

SENARYO/SCRIPT: Bilal Çakay

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Bahadır Bigül

KURGU/EDITING: Bilal Çakay

OYUNCULAR/CAST: Halil Taşkın, Leyla Cihan

'Salıncak', 1. Türkiye Çocuk Kongresi çerçevesinde düzenlenen Hakları Çalınmış Çocuklar Kısa Film Yarışması'na başvuran 34 film arasında birinci seçildi. Ailesinde küçük yaşta evlendirilmiş çocukların hikayesine tanıklık eden yönetmenin bu filmi, belki de onların çalınmış hayatlarına bir ağıt...

'Swing' came first among 34 films that competed in the Short Film Competition in 'Children Whose Rights Have Been Stolen' as a part of the 1st Turkey Children's Congress. Since the director himself has witnessed stories of early marriages in his family, maybe this film is a requiem for their stolen lives.

Bilal Çakay

1985'te doğdu. İlk filmi 'Koridor'u 2006'da çekti. Çeşitli kısa film projelerinde görev aldı. Mersin Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümünde eğitimini sürdürüyor. 'Salıncak' ilk filmi.

He was born in 1985. In 2006, he directed his first film 'Corridor'. After taking some different roles at various short films, he made his second project 'Swing'. He is studying at the Department of Radio TV and Film Studies, Faculty of Communication of Mersin University.

Filmleri/Filmography

Salıncak (2009), Koridor (2006)

YAKANTOP
DODGEBALL

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, 4'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Fatma Yağızoğlu, Sedat Özgan

SENARYO/SCRIPT: Sedat Özgan, Fatma Yağızoğlu

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Fatma Yağızoğlu

KURGU/EDITING: Burak Çolak, Bilal Bahadır

YAPIMCI/PRODUCER: Sedat Özgan

OYUNCULAR/CAST: Sümeyra Yılmaz, Hatem Yıldırım, Arzu Yıldırım ve/and Erzurum Yarımca Köyü çocukları/Children from Erzurum's Yarımca Village

Henüz oyun çağında olan bir kız çocuğunun evlenmesi veya evlendirilmesini anlatıyor 'Yakantop'. Kız çocuk yakantop oynayıp "can" alır ve "yanar". Yani çocuk sahibi olur ve evliliğinde yaşadığı şiddet sonucu hayatını kaybeder. Film "çocuk gelinler" olgusunu ele alıyor. Bu oyunda "yananlar"ın adı bazen Ayşe, bazen Canan'dır...

'Dodgeball' tells the story of a very young girl and her forced marriage. She is 'in' and 'out' of the game, meaning she gives birth to a child and then loses her life, for she is subjected to violence throughout her marriage. The film discusses "child brides", and those who are 'out' are several – Ayşe, Canan...

Fatma Yağızoğlu

1990'da doğdu. Erzurum Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema Bölümünde öğrenimini sürdürüyor.

Born in 1990. She started studying Radio, TV and Cinema under the Faculty of Communication of Erzurum Atatürk University in 2007. She is still studying here.

Sedat Özgan

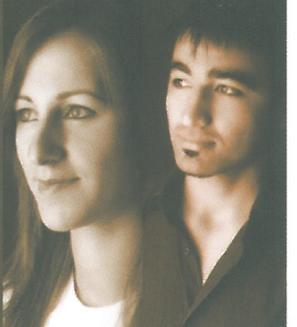
1989'da doğdu. Erzurum Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema Bölümünde öğrenimini sürdürüyor.

Born in 1989 in Şanlıurfa he started studying Radio, TV and Cinema under the Faculty of Communication of Erzurum Atatürk University in 2007. He is still studying here.

Filmleri/Filmography

Fatma Yağızoğlu Yakantop (2011)

Sedat Özgan Yakantop (2011), İçten ve 3'ten 1'lik (2011), Huzur-Kovan (2010)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14TH FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

BİR BİLET: TEK GİDİŞ/ONE WAY TICKET

İnsan ticareti silah ve uyuşturucu kaçakçılığının ardından üçüncü en büyük örgütlü suçun kaynağıdır. İnsan ticareti diğer iki örgütlü suça göre daha az riskli bir suç olup, daha az giderle ve daha basit bir organizasyonla gerçekleştirilir. Birleşmiş Milletler her yıl 700 bin-4 milyon arasında insanın ticarete maruz kaldığını tahmin ediyor. Küresel olarak tespit edilenlerin yüzde 66'sı kadın ve yüzde 12'si erkekken, yüzde 22'si çocuklardan oluşuyor. Küreselleşme, yoksulluk, savaş, uluslararası göç, bölgesel afetler, cinsiyete dayalı ayrımcılık gibi nedenlerle çaresiz duruma düşen ve yeni bir hayat kurma arzusunda olan insanların çaresizliklerinden yararlanarak onları istismar etme amacını taşıyan insan ticareti, köleliğin yeni biçimi olarak da tanımlanıyor.

İnsan ticareti tüm dünyayı etkileyen organize bir suç. Günümüzde insan ticaretinin en yoğun olduğu bölgeler Latin Amerika, Afrika ve Kuzeydoğu Asya ülkeleri olmakla birlikte 1990'lı yıllardan itibaren Doğu Avrupa ve eski Sovyetler Birliği ülkeleri ön plana çıkmış bulunuyor. Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) uzmanlarınca yapılan çalışmalarda gelecekte Çin'in Asya kıtasının insan ticareti merkezi olacağı tahmin ediliyor.

İnsan ticareti genellikle uluslararası boyutta ortaya çıkan bir suç fiili olmasına rağmen, ulusal sınırlar içerisinde de gerçekleşiyor. İnsan tacirleri istismar amacıyla mağdurları ülke içerisinde de kandırarak ya da zorla tedarik ederek bir yerden bir yere götürebiliyor. Cinsel sömürü, zorla çalıştırma, iş gücü istismarı ya da organların zorla alınması olarak yapılabilen insan ticaretine maruz kalan kişilerin yaşları ve cinsiyetleri hedeflenen sömürü türüne bağlı olarak değişebiliyor. Bununla yanında küresel olarak insan ticareti mağdurlarının yüzde 80 gibi çok büyük bir oranı kadınlar ve kız çocuklardan oluşuyor. Bu mağdurların çoğunluğu insan tacirleri tarafından iş vaadiyle kandırılıyor. Mağdurlar memleketlerinden garsonluk, temizlikçilik, bakıcılık ve ev-içi hizmet işlerinde çalışmak niyetiyle ayrılıyorlar. Fuhuş sektöründe çalışacaklarını bilerek gelen kadın ve kız çocukları ise çalışma koşulları hakkında bilgi sahibi olmuyor, bu konularda yanıltılıyorlar. Çalışacakları ülkeye ulaştıklarında ağır borç yükü altına sokulan ve kendilerine vaat edilen işlerin ve koşulların dışında çalıştırılan bu kadın ve kız çocukların kazançlarına, yasal belgelerine ve kimliklerine el konuluyor. İnsan ticareti mağduru kadın ve kız çocukları bu ticaretin bir parçası haline getirildikleri andan itibaren yoğun biçimde fiziksel, psikolojik, cinsel ve ekonomik şiddete maruz kalıyor.

İnsan ticaretinde bireyler eşya gibi alırsatılır hale getirilir; bedensel, ruhsal, cinsel bütünlükleri ihlal edilir, çalışma özgürlükleri ellerinden alınır ve insan onuruyla bağdaşmaz uygulamalara tabi kılırlar. 2005 yılından bu yana insan ticaretiyle mücadele alanında faaliyet gösteren Kadın Dayanışma Vakfının kadın ticareti mağdurları için açmış olduğu sığınaktan 2005-2011 yılları arasında toplam 203 kadın ve anneleriyle gelen 6 çocuk yararlandı. Çevrenizde benzer bir zorla çalıştırma, alıkoyma ve istismar olayıyla karşılaştığınızda insan ticareti mağdurlarının kurtarılma süreçlerine yardım eden 157 Acil Yardım ve İhbar Hattını arayarak insan ticaretiyle mücadeleleye siz de destek olabilirsiniz.

Kadın Dayanışma Vakfı

Human trafficking is the third biggest organized crime in the world, coming after arms and drug smugglings. When compared to the two other organized crimes, it costs less, it is less risky and organized in a much simpler way. According to the IIN, each year around 700.000-4.000.000 people around the world are becoming victims of human trafficking. Among the identified victims globally 66% are women, 12% are man and 22% are children. Human tracking is also defined as the modern form of slavery, basically aiming at exploiting the vulnerabilities of people caused by reasons such as globalization, poverty, war, international migration, regional disasters, gender-based discrimination and, therefore, want to take a chance for a new life.

Human trafficking is an organized crime affecting the entire world globally. Latin America, Africa and North East Asia are among the regions where human trafficking is mostly observed in today's world. Yet with the 1990s Eastern Europe and former Soviet Union countries have become more central and according to UNICEF, China will be the center of human trafficking in Asia in the coming future.

Human trafficking is a crime that is generally observed at the international level. Yet this does not neglect the fact that it is also experienced within the borders of the nations as well. Traffickers also transfer people from one place to another within the national borders with the aim of exploiting them. This is done by either using force or through deceiving them. Sex and age of the victims of human trafficking differ according to the kind of exploitation that is targeted, which can be sexual exploitation, forced labor, exploitation of work force or forced ablation. Yet, 80% of the victims identified globally are women including younger girls. Most of these women are deceived by the traffickers with the promise of employment opportunities. Victims leave their home countries, believing that they will be working as a waitress, cleaner or caretaker. Even when they know that they would be working in the sex sector, they do not know or they are deceived about their working conditions. When they arrive at the targeted country they are indebted in great values, are forced to work in jobs and under conditions very different than what has been promised; moreover, their earnings, legal documents and identity cards are seized by the traffickers. Women start experiencing intense levels of physical, psychological, sexual and economic violence soon after they become a part of trafficking.

In human trafficking individuals are bought and sold as if they are commodities; their physical, spiritual and sexual integrities are violated, they are deprived of their freedom of labor and they are subjected to treatments that are at odds with human dignity. The Foundation for Women's Solidarity has been working in the area of combating human trafficking since 2005 and 203 women and 6 children that have come with their mothers have benefited from the shelter that is being run by the Foundation since 2005. When you observe a similar case of forced labor, exploitation or detention around you, you can call the 157 Help Line and support the struggle against human trafficking yourself.

The Foundation for Women's Solidarity

BİR BİLET: TEK GİDİŞ/ONE WAY TICKET

KÜÇÜK ASKER
LITTLE SOLDIER
LILLE SOLDAT

DANİMARKA/DENMARK, 2008, 35 mm, renkli/color, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Annette K. Olesen
SENARYO/SCRIPT: Kim Fupz Aakeson & Annette K. Olesen
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Camilla Hjelm Knudsen
KURGU/EDITING: Jacob Thuesen
YAPIMCI/PRODUCER: Ib Tardini
OYUNCULAR/CAST: Trine Dyholm, Finn Nielsen, Lorna Brown, Rasmus Botoft, Jens Jørn Spottag, Thure Lindhardt, Henrik Prip

Babasının küçük bir kız iken 'küçük askerim' diye sevdiği Lotte, yurtdışındaki askeri görevini tamamlayıp, hayatın gerçekleriyle tamamen yüzleşmiş olarak eve döner. Lotte'nin pek de güvenilir olmayan babası ona bir escort kız olan Nijeryalı kız arkadaşı Lily için şoförlük yapmasını teklif eder. İkisinin de geçmişten gelen görülmeyen derin izleri olmasına ve her ikisinin de başlarda çok isteksiz olmasına rağmen Lily ve Lotte arasında yavaş yavaş bir arkadaşlık kurulur. Bundan sonra olaylar hiç umulmadık bir hal alacaktır. Bütün hikaye, kurtarılmak ya da başka birilerini kurtarmak üzere... Tüm kurtarıcılar iyidir. Masalarda fedakardırlar.

Fakat bir gün kendilerinin de bir başkası tarafından kurtarılabileceğini düşünebilirler mi? Kurtarılmayı istemeyen birini buna zorlayabilir misiniz? Lotte bir kadın asker. Küçükken, babasının dikkatini çekmek için 'babasının oğlu' rolünü oynuyordu. Fakat erkeklerin arasında yaşamakta olduğu savaş ve askerlik hayatı, onun kadınlığını tamamen unutmamasına ve duygularının tam anlamıyla körelmesine neden oldu. 'Küçük Asker' filmi, bunun kadınların orduda girdiklerinde karşılaştığı bir gerçek olduğunu gösteriyor. Lotte'nin Lily ile Lily'nin de Lotte ile karşılaşması kendilerinin aynadaki bir çeşit zıt yansıması halini alıyor. Bir yanda aşırı derecede kadınlaşan, diğer yanda aşırı derecede erkekleşen iki kadın. Fakat her ikisi de kendince birer 'asker'. Ortak yanları ise her ikisinin de başkalarını kurtarmak için hayatlarını feda etmiş olmaları. Bu, tek istekleri kurtarıcı olmak olan üç karakterin hikayesi. Hiçbir şeyin değilse de kendi onurlarının.

After yet another mission abroad, the young soldier Lotte returns home, completely disillusioned with life. Lotte's unreliable father offers her a job as a chauffeur for his Nigerian girlfriend, the escort girl Lily. Both Lotte and Lily carry invisible scars and are reluctant at first, but a friendship slowly emerges between the two women, and things take an unexpected turn.

The story is all about being saved or saving somebody else. Saviors are good. And in fairytales they are altruistic. But can they expect to be saved to? Can you save somebody who doesn't want salvation?

Lotte is a female soldier. When she was tiny she played daddy's boy to gain his attention. But war and army life among men has forced her to seal off her femininity to an even greater degree and to shut out her emotion.

'Little Soldier' shows us that this is the reality women meet in the army. Lotte's encounter with Lily, and Lily's with Lotte, becomes a kind of reversed mirror image. A woman feminized to the extreme, a woman masculinized to the extreme. But both are soldiers in their own ways. What they share is that they have both staked their bodies to save somebody.

This is the story of three characters all desperate to be saviors. Of their own dignity if nothing else.

Annette K. Olesen

1965'te doğdu. Danimarka Ulusal Film Okulu'ndan 1991'de mezun oldu. İlk üç uzun filmi Berlin Uluslararası Film Festivali'nde yarıştı. 'Küçük Asker' yönetmenin dördüncü filmi.

She was born in 1965. She graduated from the National Film School of Denmark in 1991. Her first three feature films were all selected for the main competition at the Berlin International Film Festival. 'Little Soldier' is her fourth feature film.

Filmleri/Filmography

Little Soldier (2008), One to One (2006), In Your Hands (2004), Minor Mishaps (2002)

BİR BİLET: TEK GİDİŞ/ONE WAY TICKET

ÖRTÜYÜ KALDIRMAK
BRIDE TRAFFICKING UNVEILED

İNGİLTERE/UK, 2010, renkli/color, 52'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Joel Mishcon
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Joel Mishcon
KURGU/EDITING: Stephen Parker
YAPIMCI/PRODUCER: Joel Mishcon
ANLATICI/NARRATOR: Laura Barry

İnternette sipariş edilerek ticarete konu olan 'gelinler' meselesi, 'yalnızlıktan mustarip erkekler ile servet avcısı kadınlar' imgelerini birleştiren, bu yönüyle neredeyse bir şaka gibi duran bir konudur. Sanal sipariş kataloglarında seçilmeyi bekler halde erkeklerin karşısına çıkarılan bu kadınlar aslında kim? Batıda yaşamaya ne kadar hazırlar?

Uzakdoğu'dan gelen pek çok 'gelin' gibi Nook da İngiltere'ye 'beyaz atlı prensini' bulma umuduyla geldi. Ne var ki işler umduğu gibi gitmedi; kendini saldırgan eğilimleri olan bir seks bağımlısıyla evlenmiş buldu:

"Bana ilk vurduğunda öyle şaşırdım ki! Bunu yapabileceğini aklımın ucundan bile geçirmezdim."

Bu yabancı ülkeye hiçbir güvencesi veya onu koruyan kimsesi olmadan gelmiş olması, içine düştüğü zorlukları aşmasının önünde bir engel teşkil etti. Nook gibi daha niceleri bu zor durumlarla karşılaşılıyor. Bu film, evlilik ticaretinin gerçeklerini gözler önüne seriyor.

Film, İngiltere'de ve Bangkok'un kenar mahallelerinde çekilen bu belgeselde, ticareti yapılan kadınların hikâyelerini anlatmak kalmıyor, sipariş ettikleri kadınları başlarından atmak ya da onları sonsuza dek köle gibi kullanmak isteyen erkeklerin faydalandığı yasal boşlukları da araştırıyor.

The whole idea of mail order brides has become something of a joke, conjuring up images of sad, lonely men and their money-grabbing trophy wives. But who are the women behind the glossy photographs? How prepared are they for life in the West?

Like many Thai brides, Nook came to England expecting to find her Prince Charming. Instead, she found herself married to a violent sex-addict. "The first time he hit me, I was so shocked. I couldn't believe that he could do this to me".

Her vulnerable immigration status means that she cannot go to the authorities and there is little possibility of her situation improving. Nook's story is not unique. In this investigation, we examine the realities of the mail-order bride business.

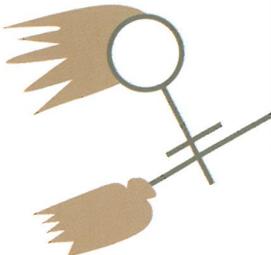
Filmed in the UK and the slums of Bangkok, we hear the stories of women trafficked and investigate the legal loopholes that are often used by mail-order husbands to dispose of their brides or subjugate them forever.

Joel Mishcon

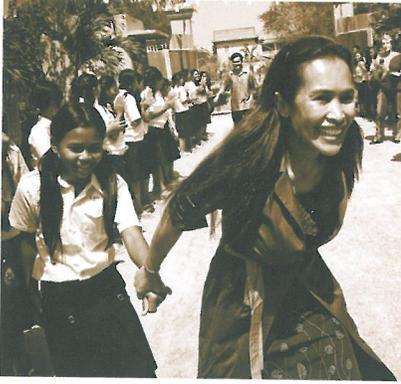
Winchester Üniversitesi'nden mezun oldu. 2005 yılından beri televizyon filmleri ve belgesellerde yapımcı ve yönetmen olarak görev alıyor.

He graduated from Winchester University. He has been working as a producer and director at TV movies and documentaries since 2005.

Filmleri/Filmography
Bride Trafficking Unveiled (2010)

BİR BİLET: TEK GİDİŞ/ONE WAY TICKET

PHNOM PENH'İN KIZLARI THE GIRLS OF PHNOM PENH

İNGİLTERE/UK, 2009, renkli/color, 65'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Matthew Watson

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Matthew Watson

KURGU/EDITING: Cinzia Baldessari

MÜZİK/MUSIC: Nick Cave & Warren Ellis

YAPIMCI/PRODUCER: Jo Roggers

Bütün dünyada kadınlar için çok önemli bir sorun olan seks işçiliğini ele alan bu belgesel Kamboçya'nın başkenti Phnom Penh'de yaşayan, 16-17 yaşlarında üç seks işçisi genç kadının hayatına bakıyor. Srey Leak, Cheata ve Me Nea seks işçiliği ile bir araya gelmiş üç yakın arkadaş. Fakirlik yüzünden köydeki okullarını bırakıp şehre gelen ve burda aileleri için bekaretlerini satarak seks işçisi olarak çalışmak zorunda kalan kızlar, daha çocuk yaşta hayatın acımasızlığı içine savruluyorlar.

Annesinin göğüs kanseri tedavisi için bekaretini bin dolara satan Srey Leak, yapmasaydım ölürdü diyor. Annesi iyileşmiş ama ilaç masraflarını karşılamak için çalışmak zorunda. Yine annesini tedavi ettirebilmek için bekaretini 15 yaşında satan Me Nea'nun annesi ancak birkaç ay yaşayabilmiş ama Me Nea pişman değil. Bakabilmek için parası olmadığından oğlu teyzesiyle kalıyor. 17 yaşındaki Cheata ise oğluna ve kendisine bakması gerektiği için çalışmak zorunda olduğunu söylüyor. Babası evi terk ettikten sonra felç geçiren annesine ve oğluna bakmak için önce dilencilik yapmış. Annesi öldüğünde kocası oğlunu alıp götürürken de 14 yaşında şehre gelip seks işçisi olarak çalışmaya başlamış. Kameranın arkasından görünen kadarıyla hayatlarına tanık oldukça sosyal normlar ve bu genç kadınların gelecek hayalleri arasındaki çelişki göze çarpmıyor.

Toplumda bekaretin öneminden, seks işçiliği yapanların aşağılanmasından bahsederken bir gün evlenip güzel bir gelecek kurmanın hayaliyle yaşıyorlar.

'Phnom Penh'in Kızları' üç Kamboçyalı genç kadının hikayesini anlatırken, hayallerini devam ettirebilmek için seks işçiliğinden başka seçenekleri olmayan birçok kadının hayatına da dokunuyor. Ayrıca, yoksulluk yüzünden bedenlerini satmak zorunda kalan bu genç kadınları olağanüstü bir doğallıkla bu rutinin içine iten ve durumu sorgulamayan diğer insanların bakış açısını da tartışmaya açıyor. Srey Leak, Me Nea ve Chea'nın günlük yaşamını filme alırken, Matthew Watson üç seks işçisinin hayatından daha fazlasını anlatıyor. Bu üç genç kadının birbirleriyle ve çevrelerindekiyle (anne, teyze veya komşular) olan ilişkileri seks işçiliğinin temel sorunlarını sadelikle ortaya koyuyor. Seks işçiliğinin kötü koşullardaki bu karanlık görünümünde, belgesel, dayanışma ve kız kardeşlik hissini veriyor ve garesizlikten çıkan umuda işaret ediyor.

This documentary addresses a significant issue all over the world, prostitution by looking at the lives of three young women lives in the capital of Cambodia, Phnom Penh. Srey Leak, Cheata and Me Nea are best friends who come together on the grounds of their job, prostitution. Leaving school and coming to the city to sell their virginity because of poverty, these three girls are scattered into the cruelty of life.

Selling her virginity for one thousand dollars in order to cure her mother's breast cancer, Srey Leak says she would die if she hadn't done it. Her mother's cancer is healed but Srey Leak has to work to pay for the medication. To cover her mother's hospitality costs Me Nea also sold her virginity at the age of 15. Her mother died but she feels no regret. Me Nea needs to work to take care his son, stays with her aunt so that she can see him once a week. After her father left home, Cheata was obliged to be a beggar to look after her crippled mother and son. When her husband took away her son and her mother died, she came to the city at the age of 14 to work as a prostitute.

While watching their lives behind the camera, the conflict between the social norms and their dreams strike them. They all mention how virginity is important for men in Cambodia, and also being a prostitute is a cultural barrier; however, they keep of dreaming have a 'normal' life one day, getting married maybe.

The film introduces prostitution as a compulsory way of living for women in Cambodia who have no other way to sustain their lives. It opens a discussion on being forced to sell virginity and work as a prostitute. Moreover, the families who let these girls be pushed into this and the environment's perception are also questioned. While filming Srey Leak, Me Nea and Cheata's daily life routines, Matthew Watson tells more than three prostitutes' stories. These girls' relationship with each other and with their relatives (mother, aunt and neighbors) presents the basic issues on prostitution in simplicity. Within all the dark aspects of prostitution under very bad conditions, the film gives the feeling of solidarity of friendship as sisterhood, and hope comes out of this despair.

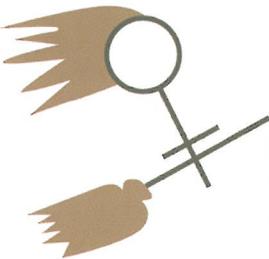
Matthew Watson

1975'te doğdu. Senarist, yapımcı, yönetmen ve görüntü yönetmeni olarak çalıştı. İlk belgeselini 2009'da çekti. 'Phnom Penh'in Kızları' yönetmenin ikinci filmi.

He was born in 1975. He worked as a producer, director, cinematographer and writer. He shot his first documentary in 2009. 'Girls of Phnom Penh' is Watson's second documentary.

Filmleri/Filmography

Girls of Phnom Penh (2009), Cambodia: The Virginity Trade (2009)

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14TH FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

DOCUMENTARIST "SEÇKİ"/DOCUMENTARIST "SELECTION"

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

BUDRUS
BUDRUS

İSRAİL-FİLİSTİN-ABD/ISRAEL-PALESTINE-USA, 2009, betacam, renkli/color, 70'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Julia Bacha

SENARYO/SCRIPT: Julia Bacha

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mickey Elkeles, Steve Bonham, Adel Abd el Qader

KURGU/EDITING: Julia Bacha

YAPIMCI/PRODUCER: Ronit Avni, Julia Bacha, Rula Salameh

ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS: Berlin Uluslararası Film

Festivali Panorama Seyirci Ödülü, İkincilik/Panorama Audience Award, Second Prize, Berlin International Film Festival, 2010

Tribeca Film Festival Jüri Özel Ödülü/Special Jury Mention, Tribeca Film Festival, 2010
San Francisco Uluslararası Film Festivali Seyirci Ödülü/Audience Award, San Francisco

Budrus, köyünü İsrail'in Ayırma Bariyeri projesinin yıkıcılığından kurtarmak için Fatah ve Hamas üyeleri ile İsrail yandaşlarını silahlardan ve şiddetten arındırılmış bir hareket içerisinde birleştiren Ayed Morar adındaki Filistinli bir halk örgütleyicisi etrafında geçen ödüllü bir belgesel.

Film, Budrus köylülerinin, hayatlarını altüst edecek bu proje karşısında gösterdikleri mücadeleyi, alışılmışın dışında bir tavırla mücadele veren eylemcileri ve onların direnişlerini anlatıyor. Başlangıçta başarıdan epey uzakta olan bu örgütlenmenin kaderi, Ayed'in 15 yaşındaki kızı

İltezam'ın kadınlardan oluşturduğu bir birliği hızla cephenin ileri hatlarına kadar sürmesi sonucu doğacak umut ışığıyla tersine dönecektir. Omuz omuza mücadele ederek, baba ve kızı, kulaklarda az yer etmiş ama yine de teşvik edici bir hareketin, bugün bile gittikçe büyüyen bir işgalin acısını çeken Filistin topraklarında yeşermesini sağlar. Başlangıcından itibaren hareketin gelişimini anlatan bu belgesel, kendilerini savunmak için şiddetsizliği seçen insanları anlatıyor.

Tek bir Filistin köyü etrafında geçmesine rağmen film, Orta Doğu'da nelerin mümkün kılınabileceğinin çok daha fazlasını gözler önüne seriyor. Ayed birçoklarının imkansız olarak nitelendirip girişimde bulunmaktan çekindikleri bir şeyi başardı: Fatah ve Hamas'ın da içinde bulunduğu, birbirlerinin boğazlarına sarılmış Filistinli politik grupları birleştirdi; kızı İltezam'ın liderliğini destekleyerek kadınları da mücadelenin tam kalbine yerleştirdi; ilk defa yüzlerce İsrailinin Filistin topraklarına rahatça geçmesi ve bu şiddetten arınmış mücadeleye katılmalarını sağladı. Şimdi ise Budrus köylülerine katılmış olan eylemcilerin birçoğu Bil'in'den Nabi Saleh'e, Doğu Kudüs'teki Sheikh Jarrah'a kadar birçok köyde şiddet içermeyen hareketleri desteklemeye devam ediyorlar.

Budrus is an award-winning feature documentary film about a Palestinian community organizer, Ayed Morrar, who unites local Fatah and Hamas members along with Israeli supporters in an unarmed movement to save his village of Budrus from destruction by Israel's Separation Barrier.

Success eludes them until his 15-year-old daughter, Iltezam, launches a women's contingent that quickly moves to the front lines. Struggling side by side, father and daughter unleash an inspiring, yet little-known, movement in the Occupied Palestinian Territories that is still gaining ground today. In an action-filled documentary chronicling this movement from its infancy, Budrus shines a light on people who choose nonviolence to confront a threat.

While this film is about one Palestinian village, it tells a much bigger story about what is possible in the Middle East. Ayed succeeded in doing what many people believe to be impossible: he united feuding Palestinian political groups, including Fatah and Hamas; he brought women to the heart of the struggle by encouraging his daughter Iltezam's leadership; and welcoming hundreds of Israelis to cross into Palestinian territory for the first time and join this nonviolent effort.

Many of the activists who joined the villagers of Budrus are now continuing to support nonviolence efforts in villages from Bil'in to Nabi Saleh to Sheikh Jarrah in East Jerusalem.

Julia Bacha

1980'de doğdu. 17 yaşındayken tarih ve siyaset bilimi eğitimi için ABD'ye gitti. Filmleri Sundance, Tribeca, Berlin, Dubai gibi birçok film festivalinde gösterildi. Belgeselleri BBC dahil birçok televizyon kanalında yayımlandı.

She was born in 1980, went to the US when she was 17 to study history and politics. Her work has been exhibited at the Sundance, Tribeca, Berlin, and Dubai Film Festivals, among others. Her documentaries have been broadcasted on BBC and many other TV channels.

Filmleri/Filmography

Budrus (2009), Encounter Point (2006)

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

İÇİMİZDEKİ AY

THE MOON INSIDE YOU

FRANSA-SLOVAKYA-İSPANYA/FRANCE-SLOVAKIA-SPAIN, 2009, betacam, renkli/color, 74'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Diana Fabiánová

SENARYO/SCRIPT: Diana Fabiánová, Mona León, Marion Doussot

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jerónimo Molero

KURGU/EDITING: Tatjana Jankovic

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

New York Gotham Screen Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Gotham Screen Film Festival Special Jury Prize, 2009

Portekiz Fetsroia Jüri Özel Ödülü/Special Award of the Jury Festroia, 2010

Montenegro Film Festivali Büyük Ödül/Grand Prix Award Montenegro Film Festival 2010

Otuzlu yaşlarındaki Diana'nın, diğer birçok kadın gibi regl dönemleri sancılı geçmektedir. Peki bu durum sağlıklı mı?

Yoksa tüm bu sancuların ardında ailevi, sosyal, kültürel hatta politik sebepler olabilir mi?

Film, samimiyetle yola çıkıyor ve yönetmen izleyicisine eğlenceli olduğu kadar sınır tanımayan, bir o kadar da ciddi ve içerikli bir bakış açısı sunuyor regl dönemleri hakkında. Öyle ki bu konu halen bir sır gibi saklanıyor ve pek çok önyargının da nesnesi konumunda.

Doğurganlığın bir göstergesi olmasına karşın, dünyanın her yerinde yüzyıllar boyunca kadınlar regl dönemlerine kirlilik, duygusal düzensizlik, yetersizlik, pek çok batıl inanç ve bazı durumlarda ciddi fiziksel ve psikolojik rahatsızlıklar gibi olumsuz anlamlar yüklediler. Peki bu bir lanet mi? Ya da fovenist bir senaryo? Belki de feministler arasında bir tür dayanışma? Yönetmen, Bratislava'dan başlayarak İspanya, Avustralya, Amerika ve İngiltere üzerinden Brezilya'ya kadar tüm bu ilginç fikirlerin ve çözümlerin peşi sıra bir yolculuk yapıyor. Yepyeni bakış açıları doğuracak olan bu araştırmada yönetmen, farklı dallardan (antropologlar, sosyologlar, psikanalistler vb.), farklı görüşlerden doktorlar ve uzmanlarla söyleşiler yapıyor. 11 yaşında bir kıza ilk âdetinden önce yaşadığı korkuları filme alması için eline bir kamera veriyor ve sancılı âdet dönemleri geçiren kadınlarla ve uzmanlarla toplantılar düzenliyor. Çocukların simgesel çizimlerinin kil figürler ile canlandırılması, âdet dönemini konu eden üç boyutlu ve eski reklam filmleri gibi eğlenceli görüntüler de içeren, cevap vermekten ziyade farklı bakış açıları yaratmayı amaçlayan 'İçimizdeki Ay' dillendirme, bilgilenme ve değişim yollarıyla özgürlük vaat ediyor.

Like so many other women, Diana, a young Slovak in her thirties, has painful periods. Is she in good health? Do those cramps have deeper roots, perhaps family, social, cultural or even political roots? Starting from an intimate perspective, the director proposes an amusing and iconoclastic yet also profound and serious approach to menstruation – a subject still widely maintained in secret and the object of many prejudices.

Although a promise of fecundity, menstruation has also been associated for centuries in all parts of the world with negative connotations: impurity, volatile emotions, inefficiency at work, numerous superstitions and in many cases serious physical and psychological discomfort. A curse? A chauvinistic plot? Feminist solidarity?...

From Bratislava (where she was born) to Brazil via Spain, Australia, the USA and the United Kingdom, Diana hunts down interesting ideas and possible solutions. In the course of her innovative research. She interviews doctors and experts in different fields and with different views (anthropologists, sociologists, psychoanalysts, etc). She gives an 11-year-old girl a camera with which to capture her fears before her first period, and organizes meetings and experiments with women who also have painful periods. An easygoing and humorous film, it combines children's drawings full of symbolism with animated plasticine figures, 3D and old advertisements involving menstruation. The film does not aim to provide answers but rather to open windows and points of view in order to bring about emancipation simply through voicing, knowing, exchanging...

Diana Fabiánová

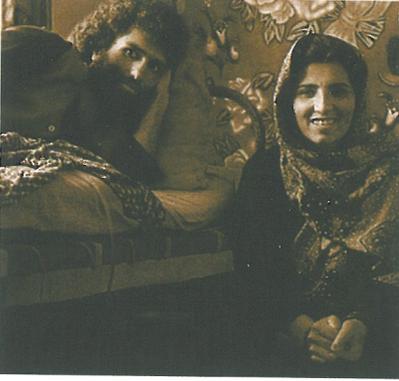
1979'da doğdu. Slovakya'da büyüdü. Trnava Üniversitesi'nde medya, iletişim ve pazarlama okudu. 2005'te Katalonya Üniversitesi'nin sinema ve görsel iletişim bölümünden belgesel yönetmeni olarak mezun oldu. 'İçimizdeki Ay' ilk belgeseli.

She was born in 1979, grew up in Slovakia. After studying Media Communication and Marketing at the University of Trnava, she graduated from University School of Cinema and Visual Communication of Catalonia in documentary directing in 2005.

Filmleri/Filmography

The Moon Inside You (2009), The Island of Mamen (2005), Tonight, Dinner with God (2006)

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

KABİL'DE SAVAŞ VE AŞK
WAR AND LOVE IN KABUL

AFGANİSTAN-ALMANYA/AFGHANİSTAN-GERMANY, 2010, renkli/color,
86'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Helga Reidemeister

SENARYO/SCRIPT: Helga Reidemeister

YAPIMCI/PRODUCER: Helga Reidemeister, Zoran Solomun

Hüseyin ve Şeyma, Afganistan'daki savaş yüzünden gençlik yıllarında ayrı düşmüş olsalar da birbirlerini çocukluklarından beri seven bir çifttir. Bugün başkent Kabil'de yaşayan iki sevgili halen derin bir aşkla birbirlerine bağlıdır. Ancak, toplumsal ve dinî nedenler bu ilişkiye izin vermez. İşsiz olduğu için Taliban'la savaşması karşılığında para alan Hüseyin çatışmada yaralanınca bacakları felç olur. Hüseyin artık engellidir ve çalışmamaktadır. Şeyma ise kendinden 40 yaş büyük ve çocuklu bir adamla evlendirilmek üzere satılmış ama adandan beş kuruş bile alamayınca babası Şeyma'yı tekrar eve getirmiştir.

Film, geleneklere göre kızların alınıp satıldığı, kalplerinin sesini dinleme şansı bulamadan babalarının istediği kişiyle evlenmek zorunda bırakıldığı bir kültürde Şeyma'nın kardeşlerinin evlilikten beklentilerini ele alıyor. Bu nedenle 'Kabil'de Savaş ve Aşk', geleneklerine oldukça bağlı ve kişilerin bireysel olarak mutlu olma şansının hayli düşük olduğu bir toplumdaki aile ve yaşam biçimine de büyük ölçüde ışık tutuyor.

Hossein and Shaima, who have known and loved each other since childhood, were separated as teenagers by war in Afghanistan. Today, reunited in Kabul, they remain deeply in love, but their relationship is socially and religiously prohibited.

Hossein, young and jobless in the late 90s, was paid to fight with the Taliban and a war injury left his legs paralyzed. He is now handicapped, and unable to work. Shaima was sold in marriage to a man forty years her senior, by whom she had a child, but, since the bride price remained unpaid, her father brought her back home to live with her five-year-old child.

The film discusses the prospects of marriage for Shaima's sisters within a culture in which daughters are virtually bought and sold, a tradition in which they are unable to pursue their own romantic desires but must submit to a marriage arranged by their father. 'War and Love in Kabul', thus, reveals the broader context of family life in a deeply traditional society, one in which the chances of personal happiness are very small.

Helga Reidemeister

1940'ta Almanya'da doğdu. Berlin'de resim eğitimi aldı. Daha sonra, Alman Film-TV Akademisi'nden mezun oldu. 1988'den itibaren Almanya'da ve yurtdışında öğretim üyesi olarak dersler vermeye başladı. 1970'lerden beri pek çok belgesel yönetti ve çok sayıda ödül kazandı.

She was born in Germany, in 1940. After studying painting in Berlin, she graduated from the German Film and Television Academy. She started lecturing in Germany and abroad in 1988. She has also directed numerous documentaries and received a good number of rewards since 1970s.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

War and Love in Kabul (2010), Texas-Kabul (2004), Gotteszell-A Women's Prison (2001), Rodina Means Home (1992), Shooting in Berlin (1987), Who Says It's Fate (1979),

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

KORKUSUZ KADIN

AUNG SAN SUU KYI-LADY OF NO FEAR

DANİMARKA/DENMARK, 2010, renkli/color, betacam, 52'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anne Gyrithé Bonne

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Erik Molberg Hansen, Anne Gyrithé Bonne

KURGU/EDITING: Ghita Beckendorff, Torben Skjødt Jensen

YAPIMCI/PRODUCER: Helle Ulsteen

"Kafesteki altın kuş" olarak bilinen Aung San Suu Kyi, bastırılmış Burma halkının büyük umut bağladığı özgürlük ve demokrasinin temsilcisi olan değerli bir simge. Batı'daysa bir barış ve uzlaşma sembolü. Göstermiş olduğu çabalardan dolayı, aralarında Nobel Barış Ödülü'nün de bulunduğu sayısız ödülün sahibi.

Peki, ama tüm bunların arkasındaki bu kadın kim? Askeri diktatörlük, ona pek çok kez ülkeyi terk etme olanağı sundu. Fakat Aung San Suu Kyi neden sürgüne gitmek yerine kendi gönüllü esareti içinde yaşamayı seçti? 'Korkusuz Kadın', Aung San Suu Kyi'nin hayatına güçlü ve büyüleyici bir bakış niteliğinde bir film; onun özgürlük mücadelesinin doğurduğu bazı sonuçları sadece Aung San Suu Kyi açısından değil, aynı zamanda onun en yakın arkadaşları ve ailesi açısından da resmediyor. Anne Gyrithé Bonne'nin son çalışması olan 'Korkusuz Kadın', yönetmenin daha büyük amaçlar için kendi hayatlarını feda etmekten kaçınmayan ve alışılmış standartları kabullenmeyen kişilere duyduğu büyük hayranlığı da gözler önüne seriyor.

We know Aung San Suu Kyi as "a golden bird in a cage"; she is a valuable icon representing freedom and democracy of which the suppressed population of Burma project much hope for. In the West she stands out as a symbol of peace and reconciliation. She has been awarded countless prizes for her effort, among them is the Nobel Peace Prize. But who is the person and woman behind it all? The military dictatorship has on several occasions offered her the opportunity to leave the country. But why does Aung San Suu Kyi voluntarily choose to stay in her captivity instead of going into exile?

'Lady of No Fear' offers a strong and fascinating glimpse into Aung San Suu Kyi's life and portrays some of the consequences her freedom struggle has had, not only for her, but also for her closest friends and family indeed. 'Aung San Sun Kyi-Lady of No Fear' is Anne Gyrithé Bonnes latest work, and shows her strong fascination for individuals who are willing to sacrifice their lives for a greater purpose and breaks with the usual standards.

Anne Gyrithé Bone

1951'de doğdu. 1999 yılında, metnini yazdığı ilk belgeseli olan 'Simon's Film' ile kariyerine başladı. 2008'de belgesel yazıp yönetmeye hız verdi. 'Aung San Suu Kyi-Korkusuz Kadın' yönetmenin son filmi.

She was born in 1951. She started her career in 1999 with her first documentary 'Simon's Film' for which she wrote a script. In 2008, she started to speed up her efforts to write and direct documentaries. 'Aung San Suu Kyi: The Lady of No Fear' is the director's latest work.

Filmleri/Filmography

Lady of No Fear (2010), Kunsten og de utilpassede (2008)

ÇOCUK HAKLARI SERİSİ KIDS & RIGHTS

Amsterdam merkezli HUMAN adlı bir sivil toplum örgütü tarafından gerçekleştirilen "Çocuk Hakları" serisi, her biri 3-5 dakika uzunluğunda 7 kısa filmden oluşuyor. Farklı ülkeler ve İstanbul'un da aralarında olduğu kentlerde çekilen filmler, 18 yaş altı çocukların çiğnenen haklarını tartışmaya açıyor.

«Kids & Rights» series, realized by a civil society organization called HUMAN based in Amsterdam, is composed of 7 short movies of 3 to 5 minutes. Movies shot in different countries and cities, including Istanbul, explore the violation of rights of underage children.

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

ANNA

ARNAVUTLUK/ALBANIA, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Ayfer Ergün

Anna 9 yaşında. Para kazanmak için annesiyle beraber arabaların camlarını siliyor. "Gülümsersem daha çok para veriyorlar."

Anna is 9 years old. Together with her mother she washes car windcreens to earn some money. "If I smile they pay more."

MUSTAFA

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Ayfer Ergün

Nüfus çizdamı olmadığı için 15 yaşındaki Mustafa'nın okula gitmesine izin verilmiyor. O ise dünyayı dolaşmanın hayalini kuruyor.

Because Mustafa (15) doesn't have any papers, he's not allowed to go to school. He dreams of going on a trip around the world.

ANTANAS

LİTVANYA/LITHUANIA, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Dorothee Forma

Litvanya'da eşcinselliğin kabul görmesi henüz çok uzak bir gelecekte görünse de Antanas (16) bir avuç cesur eşcinselle birlikte bir baskı grubu oluşturuyor.

In Lithuania, acceptance of homosexuality is far from reality. Together with a handful of other homos who dare, Antanas (16) has set up a pressure group.

CHEYENNE

ALMANYA/GERMANY, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Marijke Vreeburg

Cheyenne'nin (11) annesi boşandıktan beri sosyal güvenlik parasıyla geçinmek zorunda bırakılıyor. Cheyenne ise kız kardeşi ve üvey babasıyla Berlin'de yaşıyor.

Since her divorce, Cheyenne's mother has been forced to live on social security benefits. Cheyenne lives with her younger sister and stepfather in a flat in Berlin.

DOCUMENTARIST SEÇKİSİ/DOCUMENTARIST SELECTION

ALEXANDRA

BOSNA/BOSNIA, 2010, betacam, renkli/color, 3'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Marjoleine Boonstra

Alexandra ve küçük kardeşi Alexandra and her younger
dedelerinin tarlasında bir el brother found a grenade in her
bombası buldular. father's field. When she handed it
Alexandra'nın bombayı to her brother it exploded and
kardeşine uzattığı sırada bomba killed the little boy.
patladı ve küçük kardeşi öldü.

GODELIEVE

BELÇİKA/BELGIUM, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Marjoleine Boonstra

Godelieve ve iki kız kardeşi Together with her two sisters,
babası tarafından kaçırılıyor. Godelieve was kidnapped by her
Dokuz ay boyunca bir father. For nine months they
römorkun içinde İspanya ve drifted through Spain and
Portekiz'de dolaşıyorlar. Portugal in a trailer.

SAID

HOLLANDA/NETHERLANDS, 2010, betacam, renkli/color, 4'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Eveline van Dijk

Henüz sekiz yaşındayken After most of his family had been
ailesi öldürülen Said, geriye murdered, Said (eight years old at
kalan iki kız ve bir erkek the time) fled his country of birth
kardeşiyle birlikte anavatanı Somalia with two younger sisters
olan Somali'den kaçır. and a brother.

HABIBOLA

HOLLANDA/NETHERLANDS, 2010, betacam, renkli/color, 3'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Christel Voorn

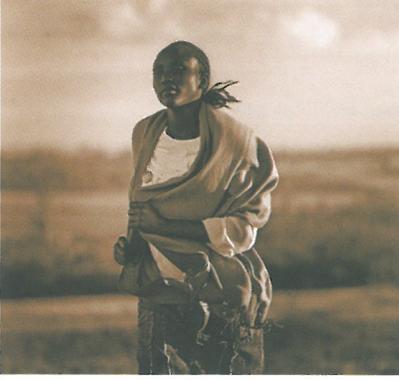
15 yaşındaki Afganistanlı 15 years old Afghani boy
Habibola, şu an yaşadığı Habibola, is telling us about the
Belçika da kökeni nedeniyle discrimination which he faces in
maruz kaldığı ayrımcılığı Belgium, where he lives.
anlatıyor.

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALI
14th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

AFRİKA AYAKLANIYOR AFRICA RISING

ABD/USA, 2009, renkli/color, 62'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Paula Heredia

ANLATICI/NARRATOR: Efuia Dorkenoo

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Paula Heredia, Susan Muska, Greta Olafsdottir

YAPIMCI/PRODUCERS: Taina Bien-Aimé Faiza Jama Mohamed Jessica Neuwirth

'Afrika Ayaklanıyor', halkın kadın sünnetine karşı ayaklanmasını anlatan etkileyici bir belgesel. Seyircisini Burkina Faso, Kenya, Mali, Somali ve Tanzania'daki ücra köylerde bir geziye çıkaran film, insan ruhunun kaderi değiştirmek adına bütün zorluklara rağmen ayakta kalmak için nasıl direndiğini ve bu direnişteki kararlılığını konu alıyor.

Somali Yarımadası'ndan sahra altı ülkelerin Batı kıyılarına, her gün 6 bin kız çocuk "kadın sünneti" uygulamasına maruz kalıyor. Bu konunun üzerine cesaretle giden aktivistler, her gün biraz daha artan bir kararlılıklarını ve halka duydukları derin sevgiyle bütün zorluklara rağmen yüzyıllardır süregelen bu sessizliği bozmak için seferber oluyor. Kadın ve erkek aktivistler, kadın sünnetine son vermek için hep beraber zorlu bir ayaklanma başlatıyorlar.

'Afrika Ayaklanıyor', sessiz bir devrimin Afrika kıtasını nasıl hareketlendirdiğini gösteren olağanüstü bir film. Bu film, onurlu ve güçlü, tarihin sürecini değiştirecek adalet tutkusuna sahip cesur bireylerin samimi bir portresini çizerken, babaları tarafından sünnet edileceklerini öğrenince evden kaçan ve mahkeme kararıyla korunmayı başaran iki kız kardeşin, Beatrice ve Edna Kandie'nin, öyküsünü merkeze alıyor. Ayrıca, kadın sünnetinin sebep olduğu yaralar Fanta Camara'nın Mali'den taşınma hikayesine de yer veriyor. Fakat genç bir eylemci olan Tato'nun hayatını kadın sünneti yüzünden kaybetmesi gibi, hayatları trajediyle sonlanan kadınların öyküleri de filmde kendine yer buluyor.

Sinema oyuncusu Meryl Streep Birleşmiş Milletler'de geçen yıl yapılan Dünya Kadın Konferansı'nda kadın sünneti hakkında şöyle demişti: "Bu, trajik bir uygulamayı kültürün içinden kaldırmak için etkili bir bakış. Bu yöntem toplumun en savunmasız üyeleri olan genç kadınlara uygulanıyor."

'Africa Rising' is a powerful documentary portraying the indomitable grassroots movement to end female genital mutilation. Traveling through remote villages in Burkina Faso, Kenya, Mali, Somalia and Tanzania, Africa Rising celebrates the resilience and determination of the human spirit to change destiny against all odds.

From the Horn of Africa to the Western shores of the sub-Saharan nations, everyday 6,000 girls are subjected to a practice called female genital mutilation or FGM. And everyday with little more than fierce determination and deep love for their communities, brave activists are leading the path against all odds to break the silence about this centuries-old tradition. Together, these women and men have created a formidable grassroots movement to end FGM.

'Africa Rising' is an extraordinary film presenting an insightful look at the frontlines of a quiet revolution taking the African continent by storm. 'Africa Rising' paints an intimate portrait of courageous individuals with dignity and strength, whose passion for justice is changing the course of history. The film celebrates girls like Beatrice and Edna Kandie, sisters who fled their home after learning their father was planning to cut them, and succeeded in getting a court order of protection against him. The film also features the moving story of Fanta Camara from Mali, who despite years of suffering from injuries as a result of FGM, blossoms into a bright young woman. Other girls, however, have faced ultimate tragedy, such as Tato a teenaged anti-FGM activist who lost her life to FGM.

"This is a powerful look at how to eliminate, from within cultures themselves, a tragic practice. This procedure is perpetrated on young girls, the most vulnerable members of society," as Meryl Streep puts it.

Paula Heredia

1957'de El Salvador'da doğdu. 1987'de New York'ta belgesel filmlerde yönetmen ve kurgucu olarak çalışmaya başladı. İki yıl sonra 'Unzipped' adlı belgeseliyle Amerikan Film Kurgucuları Ödülü aldı. 2005'te eşiyle birlikte Heredia Yapım şirketini kurdu.

She was born in El Salvador in 1957. She started working as a director and editor in documentaries in New York. Two years later, she was awarded the American Film Editors Award for her documentary 'Unzipped'. She founded Heredia Production Company with her husband in 2005.

Filmleri/Filmography

Africa Rising (2009), Pinta the Bird (2007), Ralph Gibson: Photographer/Book Artist (2002)

ALLAH'A GÖNDERİLMİŞ BALON

A BALLOON SENT TO ALLAH

EN BALLONG TIL ALLAH

NORVEÇ/NORWAY, 2011, betacam, renkli/color, 58'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nefise Özkal Lorentzen

SENARYO/SCRIPT: Nefise Özkal Lorentzen

YAPIMCI/PRODUCER: Jørgen Lorentzen

Filmin yönetmeni Nefise Özkal Lorentzen, küçükken Allah'a balondan mektuplar gönderirmiş. İçlerine kendi kendine yanıtlayamadığı sorulara yanıt bulma ümidine dair düşüncelerini ve merak ettiği soruları koymuş.

Hâlâ yanıtları arıyor olmakla birlikte, İslam dininin bazı hikmetleri etrafında bir yolculuk yapıyor şimdi.

Büyükannesinin yolundan gidip Sufi felsefesinin izini sürerek İslam dinini keşfetmeye başlıyor, aşırı uçların ve köktendincilerin hüküm sürmediği, erkek egemen düşüncenin ve 'kader'in kadınları baskı altına almadığı bir dini inancı bulmaya çalışıyor. Yönetmen hem radikallerle hem de ılımlı İslamcılarla, bu kutuplaşmış farklılıkların çıkış noktasının aslında İslami hayatın ve dinin Batı toplumları tarafından yeterince anlaşılması olup olmadığı hakkında konuşuyor.

'Allah'a Gönderilmiş Balon' günümüz İslam inanisinde kadının yerini sorgularken dinin tarihsel gelişimini de ele alıyor.

As a child, Norwegian-Turkish filmmaker Nefise Özkan Lorentzen, sent balloon letters to Allah. In them, she put all her concerns and thoughts in the hope of finding replies to all the questions she could not answer herself. Still looking for answers, she now sets out on a journey to unravel some of the mysteries surrounding Islam.

Following her grandmother's "Sufi" path, she goes on a quest to discover her grandmother's Islam-an Islamic belief not dominated by the extremist and fundamentalist ways of thinking; a belief where women are not suppressed by their faith and dominant male thinking. She talks to both extremist and liberal Islamic believers and wonders whether in fact these polarized differences is the reason for the lack of understanding that Islamic life and religion face in the Western societies.

'A Balloon Sent To Allah' questions the role of women in today's Islamic belief and looks into the historic development of the religion.

Nefise Özkal Lorentzen

1964'te doğdu. Boğaziçi Üniversitesi'nde siyaset bilimi okudu. Oslo Üniversitesi'nde medya ve iletişim yüksek lisansı yaptı. Yönetmenliğini yaptığı filmlerin yanı sıra çok sayıda kitabı da bulunuyor.

She was born in 1964. She received her B.A. degree in political sciences at the Bosphorus University, her M.A. degree in media and communication from University of Oslo. In addition to making films, she has also written several books.

Filmleri/Filmography

A Balloon Sent To Allah (2011), I Have Two Countries (2005), It Happened Yesterday, It Happens Today (2002), Go Beyond Limits (2001), Photographing Pain (1997), Traveling to the Orient (1994)

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

BARIŞ İÇİN ISRAR EDİYORUZ
WE INSIST ON PEACE

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, betacam, renkli/color, 37'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Melek Ulagay Taylan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Aydın Kapançık
KURGU/EDITING: Didem Pekün
YAPIMCI/PRODUCER: Melek Ulagay Taylan

2010 yılının 8 Mart'ında 'kadın kenti' ilan edilen Diyarbakır, Demokratik Özgür Kadın Hareketi ile Türkiye'nin değişik bölgelerinden gelen kadınları ağırlar.

Diyarbakır'da ve dünyada kadın olma halleri, bir kadın kenti nasıl olmalı, barış, militarizm ve şiddet gibi konular bu üç gün boyunca paneller, söyleşiler, sanatsal etkinliklerle kadınlar tarafından ele alınır, tartışılır.

Film, bu üç günün izini sürüyor.

On the 8th of March 2010, Diyarbakır, which has been declared 'City of Women', hosted a gathering of the Democratic Free Women's Movement with women from all across Turkey.

In three days, issues such as peace, militarism, violence and 'what it means to be a woman in Diyarbakır and the rest of the world', were discussed at colloquia in panel discussions and at art events, organised by the women.

The film is an account of these three days.

Melek Ulagay Taylan

1946'da doğdu. 1976'da Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi'nde İngilizce öğretmeni olarak göreve başladı. 1992'de ortağı Nurdan Arca ile birlikte Ajans 21 Bağımsız Belgesel Film Yapımevini kurdu. Halen burada çalışmalarını sürdürüyor.

She was born in 1946. Turning back to Turkey in 1974, she completed her undergraduate studies. She began to work as an English teacher in Middle East Technical University in 1976. In 1992, she established Ajans 21 Independent Documentary Film Productionhouse with her partner Nurdan Arca. She still works there.

Filmleri/Filmography

Barış için Israr Ediyoruz (2010), Tef Çalan Çocuklar (2010), Baskın Oran: Bir İnsan (2007) Karanlıkta Diyaloglar (2005), İbrahim Ethem (2003)

BAŞKALDIRANLAR WARRIORS

İSPANYA/SPAIN, 2010, betacam, renkli/color, 54'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Montse Pujantell
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Montse Pujantell
SENARYO/SCRIPT: Montse Pujantell
KURGU/EDITING: Montse Pujantell
YAPIM/PRODUCER: Montse Pujantell
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
 Barcelona Gay ve Lezbiyen Filmleri Festivali Seyirci Ödülü/Barcelona Gay and Lesbian Film Festival Audience Award, 2010
 Madrid Uluslararası Gay Lezbiyen ve Transseksüel Filmleri Festivali En İyi İspanya Belgeseli Jüri Ödülü, Seyirci Ödülü/Madrid International Gay Lesbian and Transsexual Film Festival Best Spanish Documentary, Audience Award, 2010

Queer Teori topluma egemen olan kadın-erkek, eşcinsel-heteroseksüel, normal-anormal gibi ikili toplumsal ilkeleri reddeder. Kadın ve erkek arasında tıpkı siyah ve beyaz arasında olduğu kadar farklılık vardır. Transgender bir grup aktivistin toplumsal cinsiyetin toplum tarafından ürettiği olmasına ve 'kontrol stratejilerine' karşı duruşlarını yansıtan ve cinsel kimlik konusunu masaya yatıran bir belgesel 'Başkaldıranlar'.

Toplumsal cinsiyetin aslında karşıt ikiliklerden oluşan bir yapı olduğuna işaret eden Queer Teori, bütün kavramsal algıların bu ikilik üzerinden şekillendiğini ve bireyi baskılayan bu yapılar karşı mücadele edilmesi gerektiğini dile getirir. LGBT (lezbiyen, gey, biseksüel, transseksüel) hareketini de bu çerçevede eleştiren teori, kimliklerin aslında var olmadığını çünkü bireyin kendisinin, kendisiyle birlikte cinselliğinin de sürekli değiştiğini anlatır. Mesela lezbiyenlik, kadınların sadece kadınları arzulamasına işaret eder; fakat arzu çok geniş bir alandır ve bu algı arzuyu sınırlamaktadır.

Queer Teoriyi kişisel görüş ve deneyimlerle anlatan belgesel, Türkiye'de yeni tartışılmaya başlanan bu kavramı ele alması açısından önem taşıyor; kişisel deneyimlerin yanında grubun içinde yer aldığı protestolara yer vererek aktivistlere yeni ufuklar açıyor. Özellikle bireyleri belli kalıplar üzerinden algılayarak 'hasta' ilan eden psikoloji bilimine yapılan keskin eleştiriler de Türkiye'deki LGBT bireylerle ilgili tartışmalara farklı boyutlar getirebilir. Çarpıcı görüntülerle cinselliği, cinsiyeti, kimlikleri ve bireysel varoluşu sorgulayan 'Başkaldıranlar', öne çıkan filmlerinden.

Queer theory dismisses the dualistic social principles that dominate society: man-woman, homo-hetero, normal-weird... There are as many shades between a man and a woman as there are between black and white. 'Warriors' is a documentary that puts forth a reflection of transgender activists about the sexual identity, approaches to the gender development and its 'control strategies', based on a heterogeneous group of activists who stand for the transsexual and transgender community.

Queer theory points out that gender consists of dichotomies. All conceptual perceptions are formed by these dichotomies and one should struggle against these structures which keep individuals oppressed. Criticizing the LGBT movement from such a point of view, the theory remarks that identities do not exist, they are constructed, because individuals and their sexualities are various. Lesbianism, for instance, indicates that women desire women, but the desire itself is inconsistent and such a perception of identity limits desire.

Explaining Queer Theory by personal approaches and experiences, the documentary has a significant importance in Turkey for being newly discussed. Besides personal experiences, 'Warriors' also opens new perspectives for the activists by showing the protests in Spain. Especially the role of psychiatry which perceive individuals through patterns and label is criticized, which brings new dimensions to the discussion of LGBT individuals.

Questioning sexuality, gender, identities and individual existence with salient scenes, 'Warriors' is one of the featured movies of the festival.

Montse Pujantell

1963'te İspanya'da doğdu. Felsefe ve sinema öğrenimi gördü. 20 yıldan fazla televizyon sektöründe çalıştı. Belgesel filmler, kültür programları ve çeşitli görsel-işitsel yapımları yönetti. Belgesel seslendirme ve tanıtım videoları yaptı.

She was born in Spain in 1963. She studied philosophy and film studies. She worked in the TV sector for over 20 years. She directed documentaries, cultural programs and several audiovisual productions, and also voiced documentaries and made introductory videos.

Filmleri/Filmography
 Warriors (2010)

BİR ADIM ÖTESİ
ONE STEP BEYOND

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, 44'

KATILIMCILAR/PARTICIPANTS: Ayşe Tepe, Şermin Aygören, Tülin Dağ
YÖNETMEN/DIRECTOR: Tülin Dağ
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gürşat Özdamar, Çağlar Çetin, Tülin Dağ
KURGU/EDITING: Memet Dalmaz

Hiç hayatınızda "Özgür olmak nasıl bir duygu?" sorusunu nasıl yanıtladınız diye düşündünüz mü? Hiç annenizle konuşurken ağzınıza pas kokusu sindi mi?

'Bir Adım Ötesi...' Türkiye'de politik nedenlerden dolayı uzun yıllar aynı cezaevlerinde birlikte kalan üç kadının cezaevinde yaşadıklarını ve sonrasında farklılaşan hayatlarını anlatıyor.

Belgeselde kadınlardan biri cezaevinin kapısını dahi görmek istemezken, iki kadın uzun yıllarını geçirdikleri cezaevine gidip kaldıkları koğuştan görmeye karar veriyorlar. Kadınlar yıkılmak üzere olan cezaevini gezerken orada geçen günlerini anlatıyorlar birbirlerine.

'Bir Adım Ötesi...', kadınların cezaevinden çıktıkları gün ve sonrasında değişen hayatlarını kişisel hikayeleri üzerinden izleyiciyle buluşturuyor.

Have you ever thought about how to answer the question "What does it feel like to be free?" Was the smell of rust imbedded in your mouth while talking to your mother?

'One Step Beyond' tells about the lives of three women who stayed in the same prison because of political reasons for long years.

In the documentary, while one of the three women doesn't even want to see the gates of the prison, the two other decide to go and see the ward that they had stayed for long years. When women walk into the prison which is almost in ruins, they talk about their lives in it.

'One Step Beyond' meets the audience with the day when women came out of the prison and tells the story of their now different lives through their personal stories.

Tülin Dağ

Erzurum'da doğdu. Trakya Üniversitesi Kırklareli Meslek Yüksekokulu İşletmecilik bölümüne kaydoldu. 1994'te politik nedenlerle tutuklandı, dokuz buçuk yıla yakın bir süre Türkiye'de çeşitli cezaevlerinde kaldı. 2004'te tahliye olduktan sonra İstanbul Bilgi Üniversitesi Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi bölümünde lisans eğitimini ve yan dal olarak Sinema ve Televizyon bölümünü tamamladı. 'Bir Adım Ötesi' ilk filmi.

She was born in Erzurum. She studies business administration in Kırklareli Vocational School of Trakya University. She was arrested for political reasons in 1994 and stayed in different prisons in Turkey for almost nine and a half years. After she was released in 2004, she completed her graduation in Management of Performing Arts and also in Cinema and Television in Istanbul Bilgi University. She continues her cinema projects. 'One Step Beyond' is her first film.

ÇAY VE ADALET
TEA AND JUSTICE

ABD/USA, 2010, betacam, renkli/color, 55'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ermena Vinluan

YAPIMCI/PRODUCER: Ermena Vinluan

KURGU/EDITING: Sandrine Isambert

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Keiko Tsuno

Asyalı topluluklar ve polis arasında köprü kurmayı kendine görev edinmiş 20 yaşında üniversiteli genç bir kadın... Bir Çin mahallesi terziinin göçmen kızı. Adı, Agnes Chan. Agnes, 1980 yılında New York Polis Departmanı'nda polis memurluğuyla görevlendirilen ilk kadındır. Rokie Christine Leung orta yaşlı beyaz bir kadının hakaretine uğrar: "Senin gibi bir pislik için mi vergi ödtüyorum yani?" Trish Ormsby ise Japon borsasında bir şirkette çalışmış ve erkek patronlarına çay servisi yapmak zorunda kalmıştır. Tiksinmediği bu işi bırakıp polis olur.

'Çay ve Adalet'te izlediğimiz karakterler; Komiser Ormsby, Detektif Chan ve Leung... Hepsi de kariyerleri, özel hayatları, karşı çıktıkları kalıplaşmış roller ve direnişleriyle yer alıyor bu filmde. Kendilerini gelenekselin dışında tutmaya çalışarak kariyerlerine yön vermiş Asyalı kadınlardan yola çıkan yönetmen Ermena Vinluan kendi içine dönüp baktığında, polisler hakkında ne hissettiğini de sorguluyor bu filmde. Bunu yaparken filme konu olan kadınların yüzleştiği zorlukları ve elde ettikleri başarıları taçlandırmayı da ihmal etmiyor. 'Çay ve Adalet'te New York halkıyla ve polis istismarına karşı çıkan aktivistlerle yapılan söyleşilere de yer veriliyor. Bu söyleşilerde, polis şiddetini azaltma yolunun daha az güç kullanmayı seçmek ve daha fazla kadını bu alanda görevlendirmekten geçtiği görüşü sıkça dile getiriliyor. Filmde yer verilen eğlendirici çizimler, canlı görüntüler ve özgün müzik, bu üç kadının hikayesindeki ırk, toplumsal cinsiyet ve iktidar konularına dair karmaşayı da gözler önüne seriyor.

Committed to creating a bridge between the Asian community and the police, 20-year-old college student Agnes Chan, immigrant daughter of a Chinatown seamstress, became NYPD's first Asian woman officer in 1980. Rookie Christine Leung was insulted by a middle-aged Caucasian woman: "I'm paying taxes for a little shit like you!" Trish Ormsby worked for a Japanese Wall Street firm and had to serve tea to her male bosses. She quit in disgust and became a cop.

In 'Tea & Justice', Officer Ormsby and Detectives Chan and Leung share stories about their careers, their personal lives, the stereotypes they defied and how they persevered.

Intrigued by the image of Asian women in a non-traditional career, filmmaker Ermena Vinluan explores her own mixed feelings about cops while honoring the challenges these women embraced and the changes they accomplished.

'Tea & Justice' includes interviews with ordinary New Yorkers and anti-police abuse activists — some of whom believe that reducing police abuses will require hiring more women cops, since they tend to avoid using excessive force. The film's humorous cartoons, lively graphics and original music enhance the three women's stories and its complex look at race, gender and power.

Ermena Vinluan

Senaryo danışmanı ve büro müdürü olarak çalıştı. U.C. Berkeley'deki Caz Programı'nın yanı sıra Hawai'deki Sining Bayan adlı tiyatro grubunun yönetiminde yer aldı. FilCRA adli sivil hak savunucuları deməğinin yönetim kurulunda.

She was script consultant and office manager. She was Associate Director of the U.C. Berkeley Jazz Program; and artistic director for California-Hawaii-based Sining Bayan community theatre group. She is on the board of directors of FilCRA/Filipino Civil Rights Advocates.

ELVEDA FİNLANDİYA
AUF WIEDERSEHEN FINNLAND

FİNLANDİYA/FINLAND, 2010, renkli/color, 78'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Virpi Suutari

SENARYO/SCRIPT: Virpi Suutari

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Heikki Färm

KURGU/EDITING: Jukka Nykänen

YAPIM/PRODUCER: Cilla Werning

'Elveda Finlandiya', genç Finlandiyalı kadınların Lapland Savaşı'nın (1944-45 arasında Lapland bölgesinde Finlandiya ile Nazi Almanyası arasında yapıldı) ardından ülkelerini terk edip, geri çekilen Alman askerleriyle birlikte Almanya'ya gitmelerini anlatıyor. 1948'de, giden kadınların çoğu geri döndü ama bu sefer de casusluk yaptıkları gerekçesiyle sorguya çekilmeye başladılar.

Evlerine döndüklerinde ise, ne zaman Almanya sözü konusu olsa alaycı bakışlara maruz kalıyor, arkalarından saçma sapan şeyler söyleniyordu ya da çevrelerini derin bir sessizlik sarıyordu. Özellikle babası Alman askeri olan çocuklara yıllarca zalimce davranıldı.

Bugün 80'li yaşlarında olan bu kadınlar ve onların çocukları bu belgeselin ana karakterleri... Film bu yaşlı kadınların bazen ıstırap verici mücadelesini gözler önüne seriyor; kadınlar birbirlerine ve sevdiklerine geçmişlerini anlatmayı deniyor. Kadınların hikayelerinin yanı sıra, 1945'te Amerikan askerlerinin çektiği yıkılmış Almanya görüntülerini de izliyoruz filmde. Bir kara mizah örneği olan 'Elveda Finlandiya', genç insanların bilinmeyene yolculuklarını şiirsel bir dille aktarmakla kalmıyor, yersiz-yurtsuzluk hissi ve sevilme ihtiyacına da usulca dokunuyor.

'Auf Wiedersehen Finnland' is an intimate documentary about young Finnish women who left Finland after the Lapland War broke out in September 1944 and moved to Germany with the retreating German soldiers. Most of the women returned to Finland during 1948, and they were interrogated as potential spies. Once at home, the women faced mockery and ridicule or total silence surrounding their stay in Germany. Children fathered by German soldiers, especially, were treated cruelly for decades.

The women, now in their 80s, and their children are the main characters in this documentary. The film portrays the sometimes agonizing struggle of the elderly women; the women are trying to explain their past to themselves and to their loved ones. In the film, alongside with the women's stories, we'll see shots of collapsed Germany, filmed in color by American soldiers in 1945.

Filled with black humor, 'Auf Wiedersehen Finnland' is a poetic portrayal of young people who went on an adventure towards the unknown. It's a story of feeling like an orphan and the need to be loved.

Virpi Suutari

1967'de doğdu. Meslektaşısı Susanna Helke'yle birlikte yaptığı belgeseller birçok uluslararası ödül aldı. 2007'de Helsinki Belgesel Film Festivali'nin DocPoint bölümünün sanat yönetmenliğini üstlendi. 2001'den beri Avrupa Film Akademisi üyesi. Helsinki'de gazetecilik yapıyor ve film çekiyor.

She was born in 1967. Her previous work includes a number of internationally awarded documentaries with her colleague Susanna Helke. She has been a member of the European Film Academy since 2001. She was the artistic director of DocPoint-Helsinki Documentary Film Festival in 2007.

KADINLARA MOLA YOK
WOMEN NO PAUSE

FRANSA/FRANCE, 2010, renkli/color, 54'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Paula Palacios
SENARYO/SCRIPT: Paula Palacios
YAPIM/PRODUCTION: Palacios Films
KURGU/EDITING: Matthieu Desport

'Kadınlara Mola Yok', dünyanın her yerinde 45 yaş üstü kadınların ortak noktası olan menopoza odaklanan bir belgesel. Japonya, Fransa, İspanya ve Ekvador'a, oradan Tanzanya'ya kadar uzanan bir yelpazede, bütün ülkelerde her şeyden önce 'kadın' olarak görülme istenen anneler, eşler, çalışan kadınlar, büyükanneler ve jinekologlarla karşılaşacağız bu filmi izlerken. Daha önce, menopoz döneminin farklı kültürlerde nasıl algılandığı üzerine karşılaştırmalı bir belgesel yapılmamış. İlk defa Paula

Palacios'un bu belgeseli, bir kadının menopoz dönemindeki duygu değişimini görmemizi, anlamamızı sağlayacak.

Fakat kadınlar bu süreçte yalnız değil: kocalar, çocuklar, erkek kardeşler ve arkadaşlar da bu belgeselde kadınlar hakkında konuşup onların bu dönemlerini bazen sessiz sedasız atlattıklarını doğruluyorlar. Toplumumuzda "postmenopoz kadın" yani menopoz sonrası süreci geçirmekte olan kadın, genelde duygusal zayıflık, depresyon, endişe ve sinirle eşdeğerdir. Kilolu, çirkin ve hasta olduklarını düşünürler. Yani hayatlarında önemli bu evreye gelmiş kadınların bu kaçınılmaz değişimi kabullenmelerindeki zorluk pek şaşırtıcı değil. İşte sorun da buradan kaynaklanıyor ve dolayısıyla bu belgesel, sadece kadınları değil erkekleri ve toplumu da hedef alıyor.

'Women No Pause' is a documentary which focuses on menopause, which has been a common point of women above the age of 45 from all over the world. From Japan through France, Spain, the Equator and all the way to Tanzania, we will meet mothers, wives, working women, housewives, grandmothers and gynecologists, who above all want to be seen as 'women'.

There has never been a documentary made comparing this period of menopause in different cultures. And, for the first time, here is a documentary showing the different ways a woman feels in this moment of her life. But women do not live alone: husbands, children, brothers and friends also appear in this documentary talking about women and, in many cases, confirming that they live this period in silence.

The "post-menopausal woman" in our society is often synonymous with emotional weakness, depression, anxiety and irritation. Fat, ugly and sick. It is, therefore, not surprising that a woman who reaches this important stage of her vital cycle, refuses to acknowledge this inescapable change. And here lies the problem. It is for this reason that this documentary is not only aimed at women, but also men and the society in general.

Paula Palacios

1983'te Madrid'de doğdu. 1996'da İrlanda'ya taşındı, dansa devam etti. 2001'de Ulusal Drama Okulu'nda eğitim görmeye başladı. Complutense Üniversitesi'nde Görsel-İşitsel İletişim okudu. 2004'te Paris'e taşındı, Fransa Üniversitesi'nin Sinema bölümünde çalışmalarını tamamladı. 2006'da Palacios Films adlı yapım şirketini kurdu.

She was born in Madrid in 1983. In 1996 she moved to Ireland where she continued dancing. In 2001 at the same time she studied second year at the National School of Drama "Cristina Rota" in Madrid, she integrated the Complutense University to study Audiovisual Communication. In 2004 she moved to Paris, where she finished her studies at the Cinema Department in the French University of Paris. In April 2006 she opened her own production company in Paris called Palacios Films.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

MAMAK'TA
IN MAMAK PRISON

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, renkli/color, betacam, 74'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sezgin Türk

SENARYO/SCRIPT: Sezgin Türk

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Seçkin Savaş,
Caner Canerik

KURGU/EDITING: Ahmet Can Çakırca

Filmin yönetmeni Sezgin Türk, 12 Eylül döneminde Mamak Askeri Cezaevi'nde tutulan kadınlardan biri. 'Mamak'ta' ise bu tanıklığın belgeseli. Anlatıcılar da hikayelerin kendisi kadar gerçek. Mamak'tan beş kadın...

30 yıl sonra buluşurlar. Farklı sosyal, kültürel yaşamlardan gelmelerine karşın ortak yanları kendilerini politik olarak ifade etme istemleridir. Mamak Askeri Cezaevi'nde yolları keşişir. Açlık grevleri, hücre cezaları, dayaklar, yasaklar... İnsan olarak ama sadece insan olarak onurlarını korumaya çalışırlar. Halaylar, gülüşmelerle yaşamdan ellerini çekmezler. Dayanışmadır onların en büyük güçleri. Mamak sonrası yaşamları ise daha zordur. Hepsi sıfırdan başlar. Olağanüstü koşullarda olağan bir yaşam kurmaya çalışırlar. Onların anlatımlarında ezilmişlik duygusu yoktur. Onlar yaşadıklarını sorgulayan, var olmayı başaran ve 12 Eylül'ün 'muhabatı' olan kadınlardır.

Director of the film, Sezgin Türk is one of the women who were imprisoned in the Mamak Prison during the 1980 coup. "In Mamak Prison" is the documentary of this witnessing. Narrators are just as real as the story itself. Five women from the Mamak Prison meet up 30 years later. They all have different social and cultural backgrounds but they get on the same page at a specific point: their will to politically express themselves. Their paths cross at the Mamak Military Prison. Hunger strikes, cell punishments, chastisements, prohibitions... They try to protect their dignities simply as human beings. They hold on to life with their laughs and dances. Solidarity becomes their supreme power.

But their lives after Mamak are harder. They start from scratch and try to live an ordinary life under extraordinary conditions. Yet, one does not sense a feeling of oppression in their tones. They are the women who do question the life, manage to exist and whom the September 12th events infected.

Sezgin Türk

1959'da Bayburt'ta doğdu. Ankara Üniversitesi Basın Yayın Yüksekokulu'ndan mezun oldu. 1986'da yönetmen yardımcısı olarak çalışmaya başladı. 1994'ten itibaren kısa filmler ve belgeseller çekti. Belgesel Sinemacılar Birliği yönetim kurulu üyesidir. *Sezgin Türk was born in Bayburt in 1959. She graduated from the Academy of Press of Ankara University. She began to work as a co-director in 1986. In 1994, Türk started to shoot short-length films and soon after that she made documentaries. She is a member of the executive board of the Association of Documentary Film Makers in Turkey.*

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

Mamak'ta (2010), Kaf Dağı Düşü (2006), Cebimde Çok Küçük Elma Var (2000), Kıralık Ev (1995), Bela Bartok, Türkiye, 1936 (2004)

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

70-80-90 MASUM, KÜSTAH, FETTAN
70-80-90 INNOCENT, INSOLENT, ENTICING

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, betacam, renkli/color, 65'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Melek Özman
ARŞİV/ARCHIVE: Yasemin Temizarabacı
GÖRÜŞMELER/INTERVIEWS: Ayşe Düzkan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Melek Özman,
Ülkü Songül
KURGU/EDITING: Melek Özman, Orsen Küçüktamer, Yasemin Temizarabacı

Türkiye sinemasında kadınlar... Nadiren anlatıcı, çoğunlukla konu... Genellikle -erkek yönetmenlerin çektiği filmlerde- neden Masum, Küstah, Fettan ama daima iki boyutlu: "iyi" ya da "kötü"ler?

İyilikleri ya da kötülükleri ne kadar sahici?

Neden her durumda sözleri dinlenmiyor, onlara inanılmıyor, affedilmiyor ya da cezalandırılıyorlar?

Filmde Alin Taşçıyan, Arzu Okay, Hülya Uğur Tanrıöver, Lale Belkis, Agah Özgüç, Ülkü Erakalın ve sinema seyircileriyle Yeşilçam'ın kadınlara yapıp ettiklerinin, "masum kadınların" hıçkırıkları arasında nadiren duyulan 'fettan kadınların' kahkahalarının izi sürülüyor.

Women in the Turkish cinema... Rarely a narrator... Mostly the subject... Generally – in films directed by men - Innocent, Insolent, Enticing, but always two-dimensional: "good" or "bad"?

How real is their goodness or malignity?

Why are they never listened to, believed or forgiven but always punished?

In the film we follow, with Alin Taşçıyan, Arzu Okay, Hülya Uğur Tanrıöver, Lale Belkis, Agah Özgüç, Ülkü Erakalın and the cinema audience, what the Yeşilçam cinema sector did to these women and hear the seldom laughs of "enticing women" among the sobs of "innocent women".

Melek Özman

1974'te Artvin'de doğdu. Marmara Üniversitesi Radyo Sinema-TV Bölümü mezunu. Kısa film ve belgesel çalışmaları yanında, Filmmor Kadın Filmleri Festivali ve Atölyemor: Kadınların Sinema Atölyesi'nde kadınların sinemaya katılımını artırmak için emek veriyor. Kadınlarla Dayanışma Vakfı ve Filmmor Kadın Kooperatifi (ve Filmmor Kadın Filmleri Festivali) kurucusu.

She was born in 1974, graduated from Marmara University Radio Cinema-TV. Besides her shorts and documentaries, she works for participation of women in cinema at the Filmmor Women's Film Festival and Atölyemor: Women's Cinema Workshops. She is among the founders of Women Solidarity Foundation and Filmmor Women's Cooperative.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

İsyan-ı Nisvan (2008), Jinen Dengbej (2007), Klitoris Nedir? (2002), Film Olduk (2005)

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

PEMBE ELBİSELİLER PINK SARIS

İNGİLTERE/UK, 2010, betacam, renkli/color, 96'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kim Longinotto

YAPIM/PRODUCER: Amber Latiff, Girjashanker Vohra

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kim Longinotto

KURGU/EDITING: Ollie Huddleston

OYUNCULAR/CAST: Renu Devi, Niranjan Pal, Sampat Pal Devi, Rekha Paswan, Shiv Devi Patel, Rampataree Yadav

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Abu Dhabi Film Festivali En İyi Belgesel/Abu Dhabi Film Festival Best Documentary, 2010

'Pembe Elbiseliler' çocuk yaşta evlilik vahşetini ve Hindistan'ın kuzeyinde yaşanan kast çatışmalarını konu alıyor. Ancak, filmde bir de tüm bunları değiştirme mücadelesi veren bir kadın var! Uttar Pradesh eyaletinde çekilmiş olan ve hem bir belgeselin hem de bir dramanın özelliklerini taşıyan bu filmde yönetmen Longinotto bizlere ailelerin çocuklarını nasıl küçük yaşta evlendirdiklerini, bu çocukların evlendiklerinde gördüğü kötü muameleyi ve çoğu zaman kast çelişkilerinin nasıl sevenler için bir düşman haline geldiğini gösteriyor. Film, Banda bölgesinde Gulabi Gang (Pembe Çete) isimli, huzur sağlama amacı güden ancak yasadışı olan bir örgütün kurucusu, 50 yaşındaki Sampat Pal ve Rekha, Renu, Niranjan ve Pampyari isimli dört 'kurban' eklenirken ilerliyor. Pembe Çete, Uttar Pradesh eyaletinde istismara karşı savaşmak için toplanmış bir grup kadından oluşuyor. Grubun lideri, aynı zamanda da kurucusu olan Sampat Pal Devi ise kazanmaktan çok kaybeden, ağzı bozuk ve kavgacı bir karakter.

Longinotto'nun düşük bütçeli projeleri genellikle olayların kontrolünü eline alan kadınlar üzerine olma eğiliminde.

Yönetmenin 'Pembe Elbiseliler' ile anlatmak istediği ise kadınları yüzyıllar boyunca itaate zorlayan uygulamalar.

Erken ve zorla evlilikler, kocası ölen kadının da onunla birlikte yakılması, kadınların sürekli şiddete maruz kalması bunlardan sadece birkaçı.

'Pink Saris' depicts the evils of child marriage and the caste conflict in the interiors of northern India - and a woman's fight to bring about change. In her docu-drama shot in the state of Uttar Pradesh, Longinotto shows how families often marry off girls at a young age, how they are mistreated by their in-laws - physically abused by the husband and sometimes raped by the father-in-law - and how often caste conflict plays a villain for lovers.

The film revolves around 50-year-old Sampat Pal, founder leader of a women vigilante group called 'Gulabi Gang' (Pink Gang) in Banda district, and the four victims Rekha, Renu, Niranjan and Rampyari. Sampat Pal Devi is a foul-mouthed self-styled enforcer for the Gulabi Gang a group of women who team up to fight abuses in Uttar Pradesh State. She's a belligerent character who loses more battles than she wins.

Longinotto's bare-budget projects tend to be about women who take matters into their own hands. In 'Pink Saris', their targets are practices that have kept women subservient for centuries - forced child marriages, the burning of widows, and the routine beating of women by parents and in-laws.

Kim Longinotto

Londra'da doğdu. Ulusal Sinema ve Televizyon Okulu'nu bitirdi. Belgesel çekmeye 1970'lerde başladı. Son filmlerinden biri olan 2008 tarihli 'Sıkı Teyzeler' ile Sundance Film Festivali'nde jüri özel ödülü kazandı. Geçen yıl ise Hot Dogs Film Festivali'nde Ömür Boyu Başarı Ödülü'ne değer bulundu.

Kim Longinotto was born in London and studied at the National Film and Television School in the United Kingdom. She began directing documentaries in the 1970s. Rough Aunties (2008) won the jury prize at the Sundance Film Festival. She received an Outstanding Achievement Award for her career at the 2010 Hot Docs film festival.

Bazı Filmleri/Selected Filmography:

Pink Saris (2010), Rough Aunties (2008), Sisters in Law (2005), Divorce Iranian Style (1998), Shinjuku Boys (1995), Dream Girls (1993).

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14TH FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

1-2-3
1-2-3

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, betacam, renkli/color, 8'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nazlı Deniz Güler

SENARYO/SCRIPT: Nazlı Deniz Güler

KURGU/EDITING: Olcay Dülger

YAPIMCI/PRODUCER: Nazlı Deniz Güler

OYUNCULAR/CAST: Cem Uslu, Şebnem Bilgeer, Işıl Bayraktar, Cafer Sadık Hadimioğlu, Cem İnci, Kıvanç Kalaycı, Deniz Özen, Serap Ergin, Berke Görpeoğlu, Tuna Mamat

Ahmet beş yaşında sünnet olmasıyla beraber 'erkekliğe' adım atar ve 30 yaşına gelene kadar Türkiye'de yaşanan erkek olmaya özgü tüm aşamalardan birer birer geçer.

Ahmet's adventure of 'becoming a man' started with his circumcision at the age of 5 and continues till the age of 30 with experiences of the unique stages of becoming a man in Turkey.

Nazlı Deniz Güler

1983'te doğdu. 2006'da Gazi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünü bitirdi. 2005 yılından beri medya alanında çalışıyor, yapım koordinatörlüğü ve metin yazarlığı yapıyor.

She was born in 1983. She graduated from the Department of International Relations of Gazi University in 2006. She has been working in media since 2005 as a producer and text writer.

Filmleri/Filmography

1-2-3 (2010), Diğerleri (2008)

**ATLIYORUM!
JUMPING**

İSPANYA/SPAIN, 2011, 35mm, renkli/color, betacam, 7'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Isabel Gaudí

SENARYO/SCRIPT: Isabel Gaudí

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Isabel Gaudí

KURGU/EDITING: Miguel Angel Cárcano

YAPIM/PRODUCTION: Descalzos Producciones S.L.

CANLANDIRMA/ANIMATION: José Miguel Sanz

Kadınlar dünya üzerinden silinirse ne olur? Her biri başka bir ülkede yaşayan onlarca kadın birer birer dünyadan 'atlayıp' uzayın boşluğuna karışırsa dünyada ne kalır? Isabel Gaudí, bu kısacık filmde bu soruya yanıt aramıyor. Yanıtı filmi seyredenler bulacak!

What if women vanished the face of the Earth? What is left behind if women jump out of the Earth and go in the space? Isabel Gaudí is not looking for answers to these questions. The answers will be found by those who will see the film!

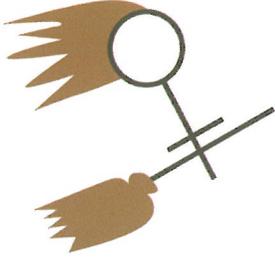
Isabel Gaudí

Madrid'de doğdu. Ulusal Klasik Tiyatro Kumpanyası'nda sahne eğitimi aldı. Tiyatro, televizyon ve sinema oyunculuğu yaptı. 'Atlıyorum!' yönetmenin ilk filmi.

She was born in Madrid. She did her stage training at Compañía Nacional de Teatro Clásico. She has performed in plays, TV series and movies. 'Jumping' is her directorial debut.

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

BARDAĞI TAŞIRAN DAMLA
OVERFLOW
GODESH

İSRAİL/ISRAEL, 2010, betacam, renkli/color, 20'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tamar Linder
YAPIM/PRODUCTION: The Sam Spiegel Film & TV School, Jerusalem (JSFS)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Sebastian Cabut
KURGU/EDITING: Galit Hoogi

Daphna ve Eran altı ay önce ilk çocuklarını kucaklarına almışlardır. O günden sonra ilişkileri bir daha eskisi gibi olmaz. Film, çiftin krizlerle geçen yaşamından bir günü anlatıyor.

Daphna and Eran had their first child six months ago. Ever since, their relationship is not the same. The film describes a day in a life of a couple in crises.

Tamar Linder

1981'de Kudüs'te doğdu. İki yıl Tel Aviv'deki Camera Obscura Film Okulu'nda okuduktan sonra 2005'te Sam Spiegel Film ve TV Okulu'nda çalışmalarına başladı. 'Bardağı Taşırın Damla' yönetmenin mezuniyet filmidir.

Born in 1981 in Jerusalem. She began her studies in the Sam Spiegel Film & TV School, Jerusalem in 2005. Before her studies at the Sam Spiegel School, she studied two years at Camera Obscura Film School, Tel-Aviv. 'Overflow' is her graduation film.

DERS
LESSON
ÓRA

MACARISTAN/HUNGARY, 2010, 35 mm, renkli/color, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nóra Richter
SENARYO/SCRIPT: Nóra Richter
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Edit Blaumann
KURGU/EDITING: Bernadett Tuza-Ritter
YAPIMCI/PRODUCER: Péter Miklós (Kamikaze Film)
OYUNCULAR/CAST: Anna Napsugár Forgó, Zsolt Kovács, Irén Barkócz

"Sayın Veli, "Dear Parents,
Orsi de bugünkü ödevini yapamadı. Ben de onu kınadım."

14.10.1994

Alajos Márkus
Matematik Öğretmeni

Acaba iki gerçek mi var?

Orsi altı yaşında olmasına rağmen 'o soruyu' sordu. Yanıt rakamlarda gizli...

Orsi could not write her homework for today's lesson either. So I reproved her."

14.10.1994

Alajos Márkus
Mathematics Teacher

Are there two realities?

Though Orsi is six years old, she asks the question... the answer is in the numbers.

Nóra Richter

1986'da doğdu. 'Ders' yönetmenin ilk filmi.

She was born in 1986. 'Lesson' is her first film.

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

KADINLAR TEKEL
WOMEN AT TEKEL RESISTANCE

TÜRKİYE/TURKEY, 2010, betacam, renkli/color, 23'

YÖNETMEN/DIRECTOR: İdil Soyseçkin, Cevahir Özgüler
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: İdil Soyseçkin
KURGU/EDITING: İdil Soyseçkin, Cevahir Özgüler
YAPIM/PRODUCTION: İdil Soyseçkin, Cevahir Özgüler

'Kadınlar Tekel' Ankara'da 78 gün süren Tekel direnişinde yer alan kadınların hem kadın hem de Tekel işçisi olarak yaşadıklarını aktarıyor.

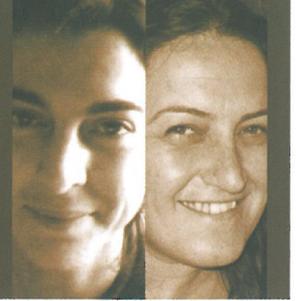
'Women at Tekel Resistance' tells the stories of women at the 78 day long Tekel resistance, both as women and as Tekel workers.

İdil Soyseçkin

1980'de Ankara'da doğdu. Sosyoloji mezunu. Bir dernekte proje asistanı olarak çalışıyor. Kısa filmle üniversite yıllarından beri uğraşiyor.
She was born in Ankara in 1980. She studied sociology. She works as a project assistant and has been involved in short-length films since her university years.

Cevahir Özgüler

1978'te Eskişehir'de doğdu. Kamu Yönetimi ve Siyaset Bilimi eğitiminin ardından sosyoloji yüksek lisansı yaptı. 'Kadınlar Tekel' ilk film (belgesel) çalışması.
She was born in Eskişehir in 1978. She studied public management and political sciences and did a masters degree on sociology. 'Women at Tekel Resistance' is her directorial debut.

KANAYAN KİM?
WHO IS BLEEDING?

İSVEÇ/SWEDEN, 2010, betacam, renkli/color, 4'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jessica Laurén
YAPIMCI/PRODUCER: Linda Hambäck
SENARYO/SCREENPLAY: Stina Wirsén (Aynı adlı çocuk kitabından)
KURGU/EDITING: Jessica Laurén
ANLATICI/NARRATOR: Gunnar Bolin

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Giffoni Film Festivali En İyi Kısa Canlandırma Ödülü/Giffoni Film Festival Best Short Animation, 2010

Ayıcık, Kedi, Tavşan, Kuş ve Domuzcuk bir şey inşa edecekler. Çekiç sallayıp testereyle bir şeyler kesiyorlar. Birdenbire Kedi kendi bacağına kesiyor. Hemen ardından Tavşan Kuş'un gagasına çekiç sallıyor. Bütün hayvanlar Tavşan'a kızıyor ve onun bu yüzden karnı ağrıyor. Diğer hayvanlar bu duruma üzülüyor ve tekrar onunla barışıyorlar. Ve artık inşa ettikleri şeyi görebileceğiz: Bir kukla tiyatrosu!

Teddy, Cat, Rabbit, Bird and Piggy-Teddy are going to build something. They are hammering and sawing. Suddenly Cat saws himself in the leg! And short after Rabbit happens to hammer Bird on her beak! All the animals get angry with Rabbit. Rabbit gets stomachache and the other animals feel sorry for him and they all get friendly again. Now we can see what they are building: A puppet theatre!

Jessica Laurén

1967'de doğdu. Canlandırma filmlerde yönetmen, yapımcı, görüntü yönetmeni gibi çeşitli alanlarda çalıştı.

She was born in 1967. She has worked on animated films in different roles (director, producer, director of photography etc.).

Filmleri/Filmography

Who's Angry? (2010), Who's Lost? (2010), Who's Dead? (2010), Who's Cute (2010).

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

KORTEJ
THE CORTEGE
EL CORTEGE

İSPANYA/ SPAIN, 2010, renkli/color, betacam, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Marina Seresesky
SENARYO/SCRIPT: Marina Seresesky
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Roberto Fernandez
KURGU/EDITING: Julio Salvatierra
OYUNCULAR/CAST: Mariano Llorente, Elena Irureta, César Vea, Ramn Ibarra, Pedro Cebrino, Chani Martn, Diego Mignone
ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:
Rappahannock Uluslararası Bağımsız Filmler Festivali En İyi Kısa Film/ Rappahannock Independent Film Festival Best Short Film
Ciudad De Chihuahua Uluslararası Film Festivali En İyi Kısa Film/ Ciudad De Chihuahua Uluslararası Film Festivali Best Short Film

Capi kabristanın en yaşlı mezar kazıcısıdır. Acı çeken insanların arasında ve iş arkadaşlarının şakalarıyla çalışmaya alışmıştır. Onu bu rutininden çekip alabilen sadece bir kişi vardır: Son birkaç yıldır her ay kocasının mezarına çiçek bırakmaya gelen Marta. Marta onun son umududur.

Capi is the oldest gravedigger in the cemetery. Used to working amidst the suffering of others and the jokes of his colleagues, there is only one person capable of taking him out of his daily routine. Every month for the last couple of years he has waited for Marta to take flowers to the grave of her husband. She is his last hope.

Marina Seresesky

1969'da Arjantin'de doğdu. Yönetmenliğin yanı sıra tiyatro ve sinema oyuncusu. Filmleriyle birçok festivalde ödül aldı. 'Kortej' yönetmenin son filmi.

She was born in Argentina in 1969. She is a theatre and movie actress besides director. She was awarded by many film festivals. 'The Cortege' is her latest film.

Filmleri/Filmografi

The Cortége (2010), Mothers (2010), L'ultima Opportunita (2009)

KÜÇÜKLERDEN BÜYÜK SÖZLER
LITTLE CHILDREN, BIG WORDS

İSVEÇ/SWEDEN, 2010, 35mm, 12'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lisa James Larsson
YAPIMCI/PRODUCER: Andreas Emanuelsson
SENARYO/SCRIPT: Lisa James Larsson
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Frida Wendel
OYUNCULAR/CAST: Cecilia Milocco, Axel Andersson, Polly Kisch, William Backman, Cassandra Berneron, Joline Johansson, Zakarias Khadouj, Elmer Larsson, Denise Moncayo-Warles, Aline Palmstierna
ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:
Creteil Uluslararası Kadın Filmleri Festivali En İyi Yabancı Kısa Film/Creteil International Women's Film Festival Best Foreign Short Film, 2011
Hong Kong Uluslararası Film Festivali En İyi Kısa Film/ Hong Kong International Film Festival Best Short Film, 2011

Sınıfta, büyüyünce ne olmak istediğini söyleme sırası Alex'e geldiğinde, bilinmeyen ama anlam yüklü 'o sözcük' hakkında rahatsız edici bir konuşma başlar. Öğretmenin yaptığı açıklama kendi öyküsünü de ortaya çıkarır: Kurbanın ve suçlunun hikayesi.

When it's Alex's turn to tell his seven year old class mates what he wants to be when he grows up, an uncomfortable discussion begins about the meaning of an unknown but loaded word. The teacher's explanation reveals her own story - a story of victim and offender.

Lisa James Larsson

1978'de Berlin'de doğdu. Londra'da büyüdü. Klasik Amerikan müzikalleri ve melodramlarına tutkusu ona sinemaya yöneltti. Brunel Üniversitesi'nde sinema ve televizyon okudu. Londra'daki Oyunculuk Okulunda kurgucu olarak çalışmaya başladı. 'Küçüklerden Büyük Sözler' filmiyle bu yıl Oscar adayı oldu.

She was born in Germany in 1978, brought up in London. Her fascination for films began at a very early age with a love for classic American musicals and melodramas. She studied Film and Television at London's Brunel University. She began working as an editor at Arts Ed London, School of Acting. 'Little Children, Big Words' is shortlisted for Oscar nomination at the 2011 Academy Awards.

Filmleri/Filmography

Little Children, Big Words (2010), Pussyfooting (2008)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

KAYBEDENLERİN HİKAYELERİ
TALES OF THE DEFEATED
TOLDOT HA'MENUTZACHIM

İSRAIL/ISRAEL, 2009, betacam, renkli/color, 31'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yael Reuveny
SENARYO/SCRIPT: Yael Reuveny
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Andreas Köhler
YAPIMCI/PRODUCER: Melanie Andernach
KURGU/EDITING: Nicole Kortlüke, Assaf Lapid
ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:
Kudüs Uluslararası Film Festivali En İyi Kısa Belgesel/The Anat Pirchi Award for Best Short Documentary, 2009.
Lyon Film Festivali Özel Ödülü/Special Mention: Docencourts, Lyon Film Festival, France, 2010

İkinci Dünya Savaşı yıllarında bir Alman Yahudisi ailenin öyküsü... Savaş sırasında toplama kamplarından kurtulan aile bireyleri bir türlü bir araya gelemez. Aile parçalanmıştır. Yönetmenin bu filmine konu ettiği öykünün temel taşlarından büyükanne, bu karmaşadan uzaklaşmaya ve yeni Yahudi devletinde yaşamaya karar verir. Kardeşi Fiev'ke ise adını değiştirmeye ve bir zamanlar mahkum olduğu yerde kalmaya kararlıdır. Kardeşler tarafından verilen kararların sonucu olarak yönetmen kendini İsrail'de Doğu Almanya arasında bir yolculukta bulur. Bu sadece iki ülke arasında bir yolculuk değildir; aynı zamanda geçmişle bugün ve mağdur olanla mağdur eden arasında yapılan bir yolculuktur. 63 sene öncesinde kalan bir aile toplantısı ve ölüm... Hangi sorular cevaplanabilir?

A missed meeting in 1945 splits a family into two. The director's grandmother decides to drift away from the place of her catastrophe to a new Jewish state while her brother Fiev'ke chooses to change his name and stay in the place where he was once a prisoner.

Following the choices made by a brother and sister, the director finds herself on a journey between Israel and Eastern Germany, between past and present, victims and victimizers. Which questions can be answered after their death, 63 years after that missed meeting?

Yael Reuveny

İsrail'de doğdu. Kudüs'teki Sam Spiegel Film & Televizyon Okulu'na devam etti. Mezuniyet filmi 'Kleine Miriam' dahil, festivallerde gösterilmiş birçok filmin yapımında görev aldı. Mezun olduğu 2005 yılından beri Almanya'da yaşıyor.

She was born in Israel. She began her studies in the Sam Spiegel Film & Television School in Jerusalem. She was involved in directing, writing and producing several films that were screened in festivals, among them is her graduation film 'Kleine Miriam'. Since her graduation in 2005 Yael has been living and working in Germany.

MAHMUR DEVRİM
SLEEPY REVOLUTION

İSVEÇ/SWEDEN, 2009, 35 mm, s&b/b&w, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Johanne Fronth-Nygren, Klara Swantesson
SENARYO/SCRIPT: Johanne Fronth-Nygren, Klara Swantesson
YAPIMCI/PRODUCER: Uzi Geffenblad
OYUNCULAR/CAST: Alex Jennings, Michael Segerström

On sekizinci yüzyılda mistik gece saatleri yok oluverdi ve yerini modern saate bıraktı. Şimdilerde uykumuzu asgari sürelerde tutuyoruz; ama deneyler, fırsat bulur bulmaz eski uyku düzenimize döndüğümüzü gösteriyor. O zaman uykunun "doğal" olanı hangisi?

In the eighteenth century the mystical midnight hour disappeared and the modern night was born. We now aim to keep sleeping at an efficient minimum, but experiments show that we quickly return to the old sleep pattern if given the opportunity. So what is the 'natural' way to sleep?

Klara Swantesson

Canlandırma filmleri yönetmenliği ve grafik tasarımcısı. Kopenhag'da yaşıyor. 2006'da yaptığı 'Radicalized' adlı canlandırma belgeseliyle Viyana'daki kadın filmleri festivalinde ödül kazandı.

She lives and works in Copenhagen as an animation director and graphic designer. Her animated documentary Radicalized (2006) won the Synchro Film&Video Award at the Tricky Women Festival in Vienna 2007.

METRO ŞARKILARI
SUBWAY HARMONIES

KANADA/CANADA, 2010, renkli/color, 7'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Leah Cameron
SENARYO/SCRIPT: Peter Murphy
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Alan Poon
KURGU/EDITING: Jarod Shannon
YAPIMCI/PRODUCER: Alex Molenaar
OYUNCULAR/CAST: Heidi Tan, Grace Armas
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Bravo!FACT Ödülü/Bravo!FACT Award

Yaşlı bir piyano öğretmeni olan Bayan Wong, Pekin Operası'nda şarkıcı olarak büyüleyici bir hayata sahip olabileceğini eski bir fotoğraf sayesinde tekrar hatırlayınca Toronto metrosunun duygusuz kalabalığını hayrete düşüren şarkısıyla sokak çalgıcılarına katılır.

When an old photo dredges up the glamorous life that Mrs Wong, an aging piano teacher could have had as a singer in the Beijing Opera, she joins a busker in song wowing frigid Toronto subway crowds.

TORD İLE TORD
TORD AND TORD

İSVEÇ/SWEDEN, 2010, betacam, renkli/color, 11'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Niki Lindroth von Bahr
YAPIMCI/PRODUCER: Niki Lindroth von Bahr
SENARYO/SCREENPLAY: Niki Lindroth von Bahr
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Niki Lindroth von Bahr
OYUNCU/CAST: Thomas Tidholm
ÖDÜLLERİ/AWARDS:
Rio de Janeiro Film Festivali Ödülü/Rio de Janeiro Festival Award, 2010
Abu Dhabi Film Festivali Ödülü/ Abu Dhabi Festival Award, 2010
Fredrikstad Festival Ödülü/ Fredrikstad Festival Ödülü, 2010

Tord bir gün yanlışlıkla, oturduğu evin yanındaki eve girer. Burada onunla aynı adı taşıyan biri daha yaşamaktadır. İkinci Tord buraya yeni taşınmıştır. Tord ile Tord birlikte zaman geçirmeye başlarlar.

One day Tord accidentally walks in to the apartment next to his own. Another person named Tord lives there, he has just moved in. Tord and Tord start to spend time with each other.

Niki Lindroth von Bahr

1984'te Stockholm'de doğdu. Özel efektler ve canlandırma teknikleri üzerine eğitim aldı. Birçok canlandırma film projesinde dekor tasarımı ve makyaj gibi işlerde görev aldı.

She was born in 1984 in Stockholm. She studied on special effects and animation techniques. She worked for many animation projects, making decorations and designing.

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

YABANCININ YÜZÜ
A STRANGER'S FACE
PANIM SHEL ZAR

İSRAİL/ISRAEL, 2009, betacam, renkli/color, 13'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Shani Ifrach

YAPIM/PRODUCTION: The Sam Spiegel Film & TV School, Jerusalem (JSFS)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ziv Berkovich

KURGU/EDITING: Orr Schulman, Assaf Lapid

ÖDÜLLER/AWARDS: Mayan Sapir anısına 5. Film Yarışması İkincilik Ödülü/
Second Prize Award, the 5th Film Competition in the Memory of Mayan Sapir,
Rehovot, Israel 2010.

Tel Aviv'de yaşayan yarı Japon yarı İsraili egzotik dansçı Rika'nın yaşamından iki gün... Rika sanatı ve ilişkileri aracılığıyla kimliğiyle barışır.

Two days in the life of Rika, a half Japanese-half Israeli exotic dancer living and working in Tel Aviv, as she comes to terms with her identity through her relationships and her art.

Shani Ifrach

1981'de İsrail'de doğdu. Sam Spiegel Okulu'nda tiyatro çalışmalarına katıldı. 2003 yılında Kudüs'teki Sam Spiegel Film ve TV Okulu'nda eğitimine başladı. 'Yabancı'nın Yüzü' yönetmenin mezuniyet filmidir.

She was born in 1981, in Ashkelon, Israel. Prior to her studies at the Sam Spiegel School she practiced theater. She began her studies at the Sam Spiegel Film & TV School, Jerusalem in 2003. 'A Stranger's Face' is her graduation film.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ PROGRAMI

AÜ CEBECİ KAMPÜSÜ

9 Mayıs SBF Konferans Salonu 15.30 Film: "Ayrılık" (Derya Alabora ve Zeki Demirkubuz ile)	10 Mayıs ATK Salonu 12.30 Film: "Kadın Berberi" (Hülya Uğur Tanrıöver ile)	11 Mayıs ATK Salonu 12.30 Hayvan Yürek 15.00 Söyleşi: "Bir Dönemin Kadınları" Oya Baydar & Melek Ulagay Taylan	12 Mayıs ATK Salonu 12.30 Söyleşi: "İktidar" Meral Okay ve Fatih Çekirge 15.00 Film: "Prensesim Karo"
--	---	--	---

AÜ ZİRAAT FAKÜLTESİ KONFERANS SALONU

9 Mayıs 13.00 Film: "Kadın Berberi" (Hülya Uğur Tanrıöver ile)	10 Mayıs 14.00 Film: "Ayrılık" (Derya Alabora ile)	11 Mayıs 14.00 Film: "Küçük Asker" 16.30 Film: "Prensesim Karo"	12 Mayıs 14.00 Film: "Hayvan Yürek" 16.00 Söyleşi: "Dizilerde Erkeklik" (Behzat Ç. Ekibiyle)
--	--	---	--

ODTÜ PROGRAMI

ODTÜ ÜÇLÜ AMFİ

9 Mayıs 17.00 Sergi: "Mücadelede Kadın" 18.00 Film: "Kadın Berberi" (Faruk Gençöz ile)	10 Mayıs 18.00 Film: "Ayrılık" (Derya Alabora ile) ODTÜ Mimarlık Amfisi 14.00 Söyleşi: Bir Dönemin Kadınları Oya Baydar&Melek Ulagay Taylan Fizik Çimleri 20:00 Festival Partisi "Naim Dilmener'le Yeşilçam Müzikleri"	11 Mayıs 18.00 Film: "Hayvan Yürek" (Hülya U. Tanrıöver ile) ODTÜ Çobanoğlu Salonu 16:00 Söyleşi: "Toplumsal Cinsiyet ve İktidar" Mehmet Ecevit	12 Mayıs 18.00 Film: "Prensesim Karo" ODTÜ Çobanoğlu Salonu 16.00 Söyleşi: "İktidar" Ece Temelkuran
---	---	--	--

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ PROGRAMI

HACETTEPE SİHHİYE YEŞİL SALON

9 Mayıs 12:00 Söyleşi: "İktidar" Can Dündar 13:00 Film: Kadın Berberi	10 Mayıs 12.30 Film: Ayrılık (Derya Alabora ile)	11 Mayıs 12:30 Film : Hayvan Yürek (Hülya Uğur Tanrıöver ile)	12 Mayıs 12:30 Film : Prensesim Karo 14:15 Söyleşi: "İktidar" Meral Okay ve Fatih Çekirge
--	---	---	--

HACETTEPE BEYTEPE EMEL DOĞRAMACI SALONU

9 Mayıs 14:00 Film: Ayrılık (Derya Alabora ile) Edebiyat Fakültesi A Kapısı Bahçesi 16:30 Festival Partisi "Naim Dilmener'le Yeşilçam Müzikleri"	10 Mayıs 14.00 Film: "Kadın Berberi" (Sevilay Çelenk ile) 16.00 Hayvan Yürek (Hülya Uğur Tanrıöver ile)	11 Mayıs 14:00 Film: Prensesim Karo 16:00 Film: Küçük Asker (Kadın Dayanışma Vakfı ile)	12 Mayıs 14:00 Söyleşi : "Bir Dönemin Kadınları" Oya Baydar, Melek Ulagay -HÜTAT ile Festivale özel gün boyu sürecek etkinlikler ve sürprizler
---	---	--	---

bir bilet: sadece gidiş!

insan ticareti silah ve uyuşturucu kaçakçılığının ardından üçüncü en büyük örgütlü suçun kaynağı...

birleşmiş milletler her yıl 700 bin-4 milyon arasında insanın ticarete maruz kaldığını tahmin ediyor...

küresel olarak tespit edilenlerin yüzde 66'sı kadın, yüzde 22'si çocuk...

sebepler: küreselleşme, yoksulluk, savaş, uluslararası göç, bölgesel afetler, cinsiyete dayalı ayrımcılık

sonuç: köleliğin yeni biçimi olan insan ticareti!..

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin "bir bilet: sadece gidiş!" bölümünde yer alan filmler, kadın ticareti ve seks köleliğine 'içeriden' bakıyor.

Söyleşi:

"Kadın Ticaretini Anlamak" / Kadın Dayanışma Vakfı üyeleriyle
7 Mayıs 2011 Cumartesi, saat: 16.00, Goethe Institut Ankara

ÖZEL GÖSTERİM: ATLIKARINCA

SÖYLEŞİ: İksen BAŞARIR, Mert FIRAT, Nergiz ÖZTÜRK ve Çocuklara Yönelik Ticari Sömürüyle Mücadele Ağı'nın katılımıyla

9 Mayıs Saat:15.30, Kızılırmak Sineması

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali 5 - 12 Mayıs 2011

Altındağ Belediyesi Özel Programı

Yer: Yunus Emre Kültür Merkezi

11 Mayıs

14.00 Film Gösterimi: "Gündelikçi"

15.00 Söyleşi: Yıldız Ay, Gül Korkutan, Serpil Kemalbay ve
Yönetmen Emel Çelebi'nin katılımıyla

12 Mayıs

14.00 Forum Tiyatro: Moderatörler: Nihal Kuyumcu,
Tijen Savaşkan ve İMECE Kadın Dayanışma Derneği'nin katılımıyla

Hülya Anbarlı

Türkiye'de doğdu. Üniversiteyi Ankara'da bitirdikten sonra uzun yıllar çeşitli kentlerde Türkçe öğretmeni olarak çalıştı. Uzun zamandır İzmir'de

yaşıyor. On beş yılı aşkın bir süredir de fotoğrafla ilgileniyor. Fotoğrafa İzmirli fotoğraf sanatçısı Cavit Kürnek grubunda başladı. Ardından çalışmalarını İzmir Fotoğraf Sanatı Derneği (İFOD) bünyesinde sürdürdü. Şimdilerde fotoğraflarını bağımsız olarak yapıyor. Genellikle kurgusal/kavramsal çalışmalar yürütüyor. Bugüne dek birçok karma sergiye katıldı, kişisel sergiler açtı. Anbarlı, toplumsal cinsiyeti işlediği projesi 'Temsili Hayatlar' ile ilk kez Ankara'da.

She was born in Ankara. Having studied there, she worked as a Turkish teacher for many years and in different cities. She has been living in İzmir and has been interested in photography for over fifteen years. She started photography with Cavit Kürnek. She later worked under İzmir Photography Association (İFOD) and is now a freelancer. Her works are mainly fictional and conceptual. She has presented her works in several exhibitions. "Theatrical Lives" is her first exhibition in Ankara.

"Temsili Hayatlar"
Hülya Anbarlı Fotoğraf Sergisi

Hülya Anbarlı, "Temsili Hayatlar" başlığıyla sergilenecek olan fotoğraflarında 'toplumsal cinsiyet rolleri'nin izini 'kadın' üzerinden sürerek bu rolleri 'aşındırmaya' çalışıyor. Kadına dair söylemleri/kodlamaları fotoğraf üzerinden bir kez daha sorgulamak, bunlara cevaplar değil ama belki sorular oluşturabilmenin yollarını aramak istiyor. Kadınlara dair göz önünde olan, alışıldık, apolitik gibi görüneni/sayılanı deşifre ederek içindeki politik varoluşu ortaya çıkarmayı, özel olanla politik olan arasındaki sınırları yapıbozuma uğratmayı amaçlıyor. Bir hikaye anlatmaktan çok, fotoğraflarında kullandığı ve çoğu kadının hayatından bir şekilde geçtiğini düşündüğü imgeler yoluyla her kadın kendi hikayesini kendisi yazsın istiyor. Fotoğrafın da bir dil, dahası güçlü bir söylem biçimi, fotoğraf izleyicisini de içine katan ortak bir üretim olduğunu düşünüyor. Bu nedenle tümü kurgusal olan fotoğraflarında doğrudan anlatımdan kaçınarak fotoğrafların kendini tarif etmesini, kendi politikasını üretmesini, birbiriyle konuşmasını istiyor.

"Theatrical Lives"
Photo Exhibition by Hülya Anbarlı

In her photographs, which will be exhibited as a project called "Theatrical Lives", Hülya Anbarlı is trying to "corrode" the "gender roles" by tracing these roles through women. She is seeking for the ways of questioning the discourse/codes on woman over photography, finding new questions instead of answers. She's trying to reveal the political existence within the daily, apparent, usual, and, so called apolitical facts by decoding these facts; trying to deconstruct the border between the "private" and the "political". In her photographs, rather than telling a story, she prefers to help every viewer to write her/his own story through the images which the artist considers usual for most of the women. She considers photography as a language, moreover a strong form of discourse, a joint production which includes its viewer into the process. For these reasons, she avoids choosing a straight narration technique in her fictional photographs and wants her photographs to self-describe themselves, to produce their own politics, and establish conversations between each other.

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALI
14. FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

sergi

"temsili hayatlar"

exhibition

"theatrical lives"

Hazırlayan/Prepared by HÜLYA ANBARLI

Tarih/Date : 7-12 Mayıs/May 2011

Açılış/Opening : 7 Mayıs/May 17.00

Yer/Venue : Goethe Institut Ankara (Atatürk bul. no: 131 Beşiktaş)

TEŞEKKÜRLER...

- Özen Film, Aygün Akhunbay
Austrian Film Commission, Anne Laurent
Austrian Film Commission, Brigitte Weich
Cyprus Film Days IFF, Yiangos Hadjiyiannis
Farabi Cinema Foundation, Amir Esfandiari
International Female Film Festival Malmö – IFEMA, Hilde Selander
Rogers, Deanne Sowter
Rogers, Ruby Rondina
Wild Bunch, Esther Devos
Wild Bunch, Noémie Devide
Bir Film, Kemal Ural
Bir Film, Kaan Ege
Minneapolis St. Paul International Film Festival, Jesse Bishop
Epo-film / Wien produktionsges.m.b.h., Sabine Ingartler
Epo-film produktionsges.m.b.h., Ricki Oelmack
Ondamax Films, Beto Giraldo
Ondamax Films, Roberto Vélez
Beta Film GmbH, Delphine Eon
Cine Las Americas International Film Festival, Francisco Garcia
Polish Film Institute, Maria Łętowska
Swedish Film Institute, Gunnar Almér
International Frauen Film Festival, Helge Schwache
Biroł Akbaba
Anadolu Üniversitesi Eskişehir Uluslararası Film Festivali,
Yrd. Doç. Dr. Serhat Serter
Doc&Film International, Hwa-Seon Choi
Doc&Film International, Anne-Sarah
The Festival Agency, Leslie Vuchot
The Festival Agency, Claire Thibault
The Finnish Film Foundation, Jenni Domingo
Gaumont, Ariane Buhl
Gaumont, Anne-Lise Fernandez
Kid Film, Marta Zientkowska
Tamasa Distribution, Antoine Ferrasson
Tamasa Distribution, Laurence Berbon
Tamasa Distribution, Camille Calcagno
Celluloid Dreams, Stephanie Verrier
Celluloid Dreams, Johan de Faria
Danish Film Institute, Christian Juhl Lemche
Danish Film Institute, Johanne Groth
Danish Film Institute, Signe Egemose Agger
Danish Film Institute, Niels Herlevsen
Fortissimo Films, Anouk van Dijk
Fortissimo Films, Laura Talsma
Filmunio, Annamária Basa
Kutu Film, Hazal Dut
Zeyno Film, Zeynep Özbatur Atakan
Pyramide International, Paul Richer
Java Films, Kathryn Bonnici
Andrzej Wajda Studio & Film School,
Agnieszka Rostropowicz-Rutkowska
Polish Cultural Institute, Anna Gruszka
Jerusalem film festival/Jerusalem Cinematheque,
Gilli Mendel
Amnesty International Dutch Section, Ayfer Ergün
Just Vision, Nadav Greenberg
Just Vision, Glenda Cognevich
Just Vision, Linnea Hussein
Bonne Filmproductions, Anne Gyrithe Bonne
Helle Ulsteen, Producer
UBAK Producciones, Jeronimo Molero
Mikroedra d.o.o., Vanja Babić Žagar
Mikroedra d.o.o., Neda Zubovic Mihaljevic
Autlook Filmsales GmbH, Stephanie Holzhuber
Autlook Filmsales GmbH, Eva Huber
The Finnish Film Foundation, Otto Suuronen
For Real Productions Ltd, Hanna Aartolahti
Women Make Movies, Kristen M. Fitzpatrick
Women Make Movies, Abby Peck
Promofest, Franc Planas
Norwegian Film Institute, Toril Simonsen
Meridional Productions, Julio Salvatierra Cuenca
Jerusalem The Sam Spiegel Film & TV School, MICHAL Sinai
Swedish Film Institute, Andreas Fock
BRAVO Fact, Jennifer Beer
Alex Molenaar, Producer
Florida Film Festival, Carol Chiodini
Türsak Vakfı, Onur Gülen
Filmor, Tuğçe Canbolat
DHL Exspress, Gülten Şen
DHL Express, Şenay Gülenler
DHL Express, Ahmet Erkam Gemicı

Senin netlięe ihtiyacın var!

TÜRKİYE'NİN EN **NET** KONUŞAN GAZETESİ

14. Uçan Süpürge Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali Medya Sponsoru.

ANCAK BAĞIMSIZ BİR GAZETE ÖZGÜRLÜKLERİ SAVUNABİLİR!

*Siz de hergün
BirGün
okuyun.*

BİR GÜN

DÜNYANIN VE TÜRKİYE'NİN BAĞIMSIZ MEDYALARI 'BAŞKA'

Bizim m

Bağımsız medya kur
yapılacak Uluslara
buluşuyor. Forum

Merhaba,

Kendi gazetecilik serüvenim açısından
bakıldığında bu kez size daha sorumlu ve
tabii bir o kadar da sorumlu bir konudan
sesleniyorum.

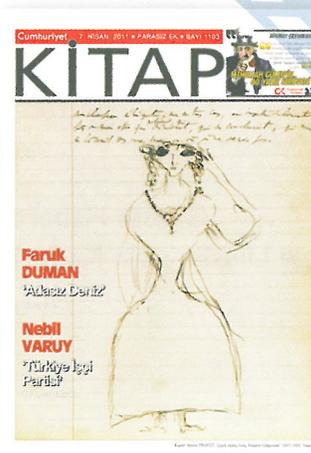
Gazetenizin yayın yönetmeni konumundan.
Yakın ve usak tanış ve dostlarımın
'delirmiş elçileri' niteliğini duyuruyorum.
hem de en azından, kısmen delirmemiş

» **BAŞKA** bir iletişim alanla-
rının tartışacağı forumu
İtalya'dan AMARC ve Meç
Wahid Global, Ürdün'den
Ceziye, Venezuela'dan Tel
ABD'den Our Media ile
Filistin'den Indymedia,
ya'dan Tagesspiegel ve
dan Le Monde Dip
gibi bağımsız medy
rı katılacak. Türki
ğünümüz medyanın
forumu için

Bir yayın serüveni
bir yayın
ekip

Her ÇARŞAMBA

Her PERŞEMBE

www.Cumhuriyet.com.tr

Her CUMA

Her PAZAR

Ayda bir

iki ayda bir

Bu ülkenin aydınlık insanları size

yakırsınız.

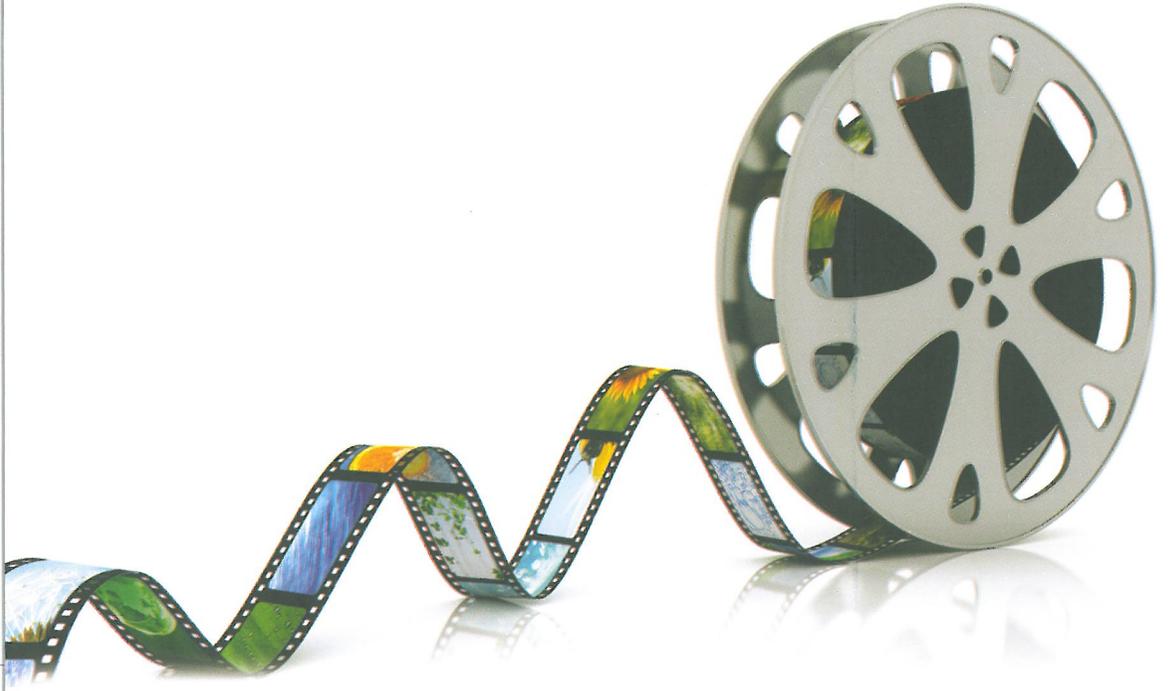
**HABER
TÜRK**

Gazete Habertürk
14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali Sponsoru

ciner

HABER
TURK

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru Habertürk iyi seyirler diler ...

ciner

KADINA ŞİDDET
UYGULAYAN
ERKEK DEĞİLDİR!

Evinizde şiddet görüyorsanız ya da şiddet gören birilerini tanıyorsanız lütfen bizi arayın.

0212 0549 **656 96 96**

www.aileicisiddeteson.com

Hürriyet

**AİLE İÇİ
ŞİDDETE
SON!**

Aile İçi Şiddet
Acil Yardım Hattı
656 96 96

**Kadına yönelik
şiddet/korku**

**cinsellik
içeren**

**olumsuz örnek
oluşturabilecek
unsurlara**

genel izleyici

kalamayanların gazetesi Radikal,
14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin
medya sponsoru olmaktan gurur duyuyor.

Radikal

DEĞİŞİMİLE TANIŞIN

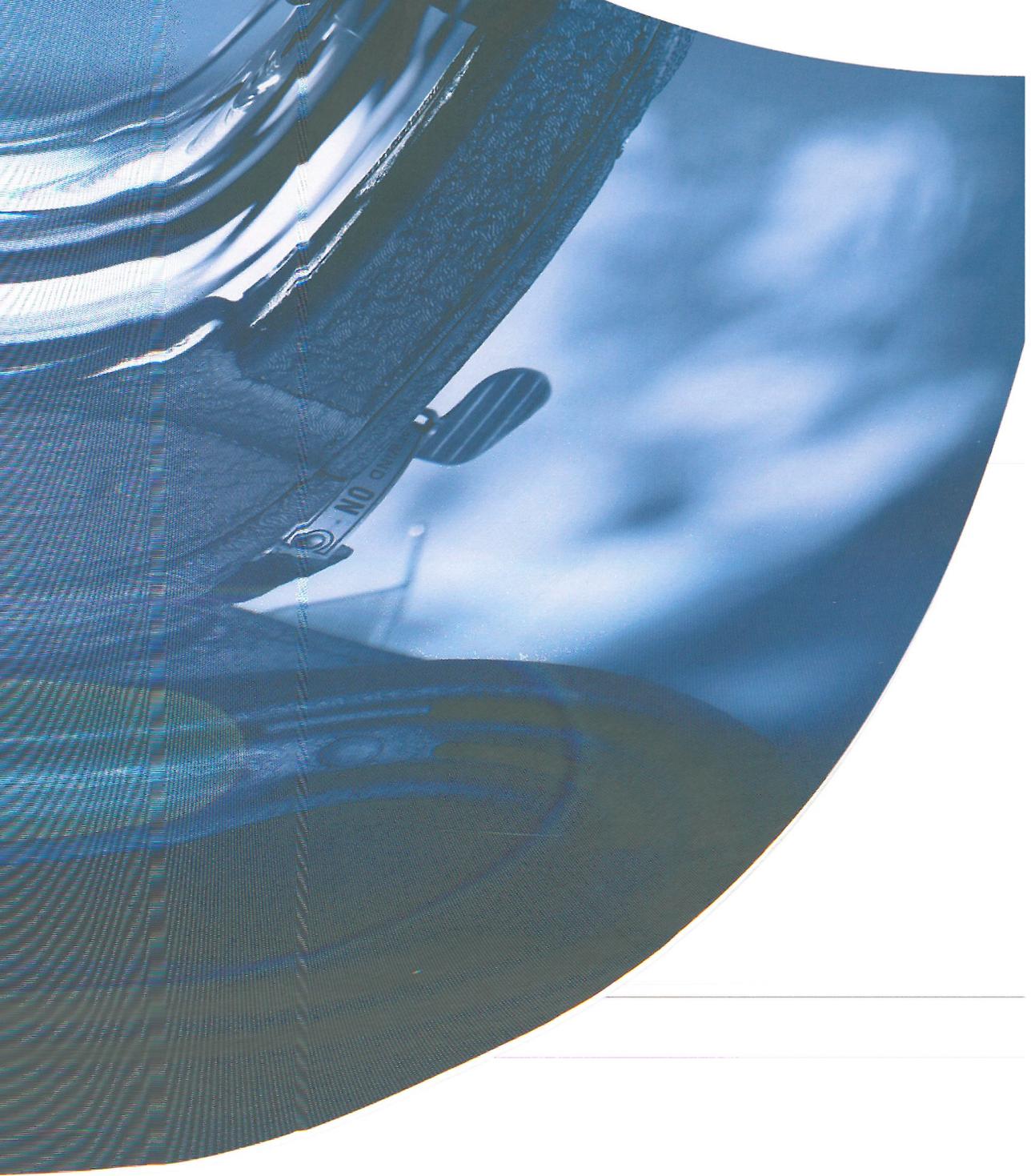

Yeni Türkiye'nin gazetesi
Yenilenen yüzüyle bayilerde

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru SKYTURK İyi Seyirler Diler.

SKY
TURK

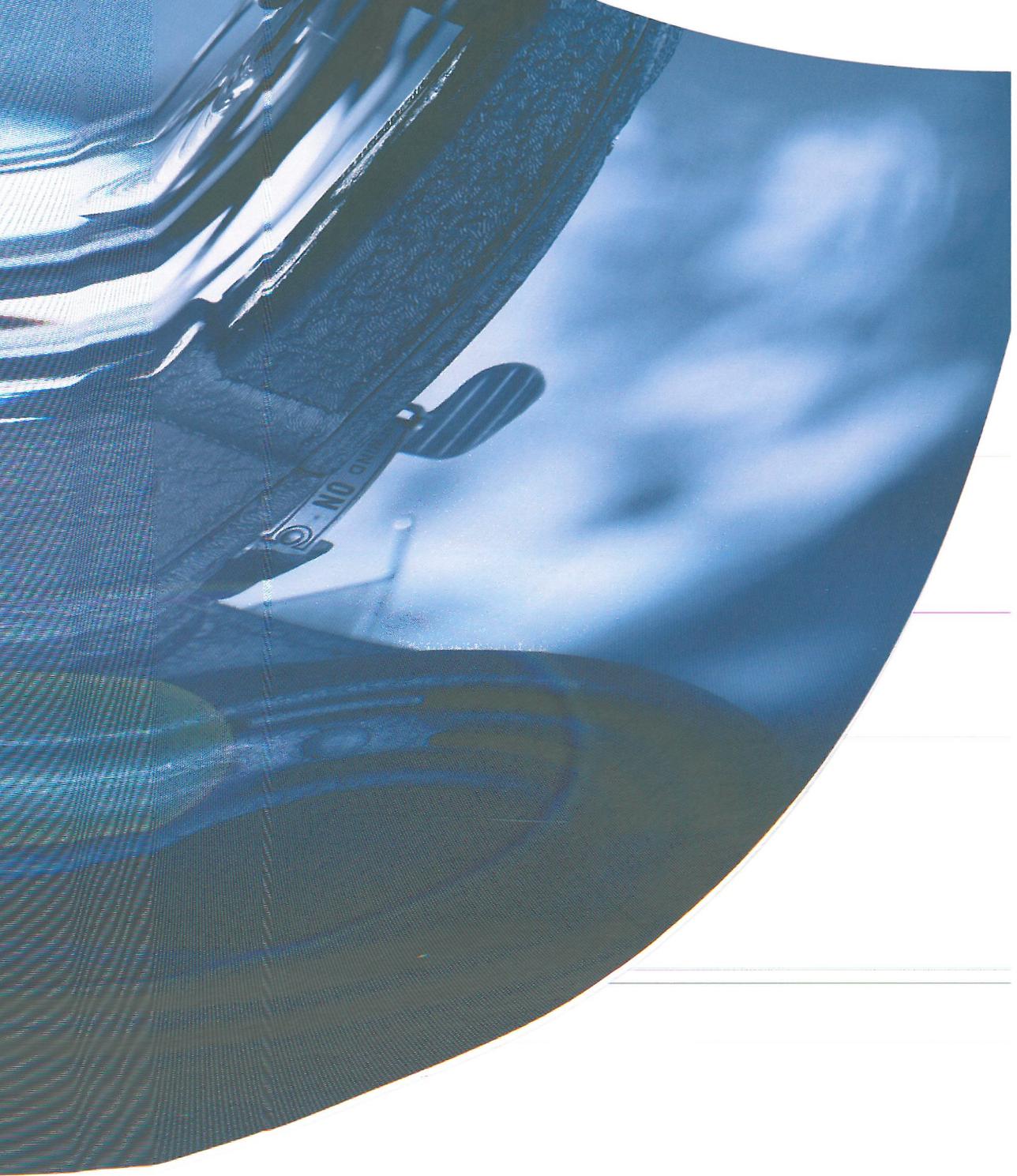
ANLAMAK İÇİN...

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru SKYTURK İyi Seyirler Diler.

SKY
TURK

ANLAMAK İÇİN...

14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru SKYTURK İyi Seyirler Diler.

SKY
TURK

ANLAMAK İÇİN...

Gerçeğin yansıdığı yer.

VATAN

ÜLKEMİN
BİR TVY
GAZETESİ

BAGRANIN GÜNLÜK GAZETESİ

DEĞİŞİMİLE TANIŞIN

Yeni Türkiye'nin gazetesi

Yenilenen yüzüyle bayilerde

STAR
www.stargazete.com

**Kadına yönelik
şiddet/korku**

**cinsellik
içeren**

**olumsuz örnek
oluşturabilecek
unsurlara**

genel izleyici

kalamayanların gazetesi Radikal,
14. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin
medya sponsoru olmaktan gurur duyuyor.

Radikal

*sadece haberin değil
Kültür-Sanat'ın da adresi*

**TEMATİK
Film
KUŞAĞI**

Habersiz Olmaz

Radyo ODTÜ

16 yaşında...

Radyo ODTÜ, 14. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
destek veriyor!..

14. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİLMLERİ FESTİVALİ **BASIN SPONSORU**

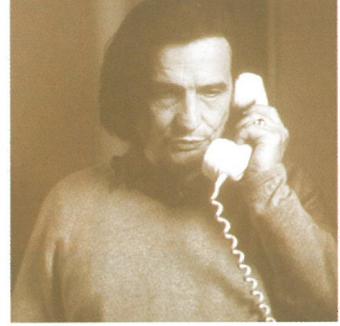
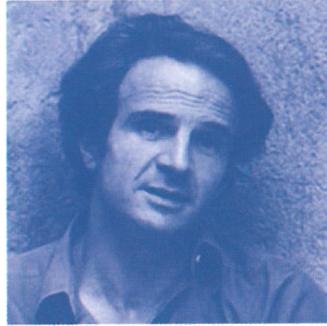
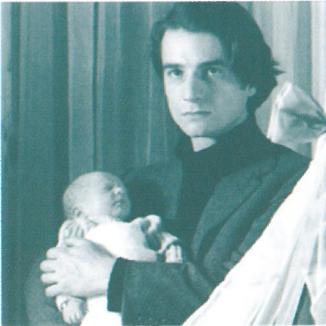
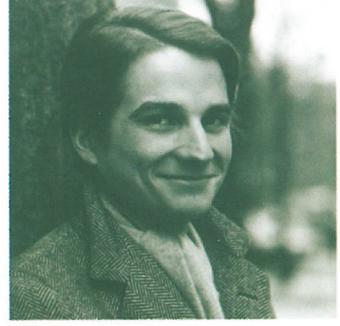
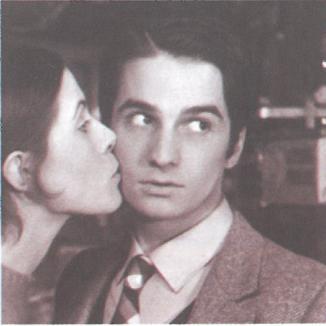
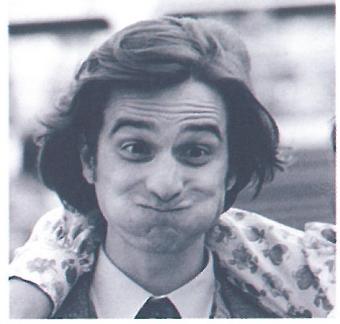

radyo **odtü** 103.1

www.radyoodtu.com.tr

"Film çekmek insanın farklı yaşlarda kendi fotoğrafını çekmesi gibi bir şey. Hepsi farklı görünür, ama aslında hepsi aynıdır."

Wong Kar-Wai

altyazı
AYLIK SINEMA DERGİSİ

"Sinemayla büyüyenlerin dergisi"
Her ay bayilerde

BİR+ BİR

KELALAKA MEVZULAR, DERİN BAĞLANTILAR Karacaoğlan Experience

BİR+ BİR

- ALIN AYI NASIL GELDİ?
- TEMSİLİ İNSAN TABLARI
- SEK VE ÖFKE
- LHASA, SOSA, ESPINOSA
- ATEŞ ATTI
- KAFKA ÇORBASI

BİR+ BİR

- YENİ SAÇI ADAM
- ÖTEKİ İLE BERKİ
- BİR ŞARKI TUT, SENİN OLUN
- ANLI, EKİKLİ HİKMETLER
- KAYGUSUZ DAN HENDİR'E
- KADEHLERİ DOLDUR FERİDİ

BİR+ BİR

- JABULANI'NIN AYNASINDA
- HOMOFOBİ ADH RİHSAL BOAUKLUK
- BİN YAYLANI NEYİNDEĞİ
- GOMİKLEVIN DİLİ
- MALZİRENEN O YABAN ÜLKE
- ALTIH GURUR NEYİN GÖRÜRÜ?

BİR+ BİR

- PENİS DİYALOGLARI
- CASTELLERS Ruhu
- SARKILARDAN AL HABERİ
- OYUNA DEVAM
- RÜYA GİBİ HER HATRA
- GİTTENBERG'İN DÖNÜŞÜ

BİR+ BİR

- KÂH ESERDİ YELLER GİBİ...
- YAPISAL BİR SORUN: BONO
- GÜNCİL SANATIN 4 HALİ
- ZOMBİLER VE ZEKİ MÜREN
- UÇ HARF İLE BEŞ NOKTA
- SÖZ DALAĞINA KAPILMADAN

BİR+ BİR

- ALME MEYDAN OKUYAN TEBSİSİM
- Faşizm ilklereimize İSTEMİŞ
- ROLL SUZ ROCK OLMAZ
- FACEBOOK - TWITTER KUŞAĞININ ÖYKÜSÜ
- ROMANTİZME KAÇMAYALIM

BİR+ BİR

- Halk kahramanı olmak
- YEŞİL SAÇI ADAM
- KURŞUNLA TEKİZ
- KÜLT, ESTETİK, SİYASET
- SAMURAY POZİSYONU
- İSTANBUL'UN İLACI

BİR+ BİR

- BEDENİN SANATINDIR
- ŞÜRSEL DEVRİM
- SAYKODELİK PROLETARYA
- TOKİ MÜZİĞİNE KARŞI
- ABESLE İSTİĞAL
- YER GÜMBÜRDÜYÜR

BİR+ BİR

- ŞİÇANLARI ÇIKILAMASI
- ATATÜRK'İN GÜZLERİ
- SARİ ÇİĞDEMİN İZİNDE
- MUTLUK RAKALARI
- BİR HARF NİYE YASAKLANDI?
- ÖYLE BİR DURUZ ZAMAN KI

adonelik için: yekyek@gmail.com
www.birdirbir.org

zaman mutlu etti...
 öyle müzikal numaralar var ki, bir anlamda grup...
 zatih kendisine de selâm durmuş olduk. Albümdeki yaylı...
 grubu ve gospel korusu yerel sanatçılardan oluşuyor. Kendi...
 mizden sıyrılacaksa kendimiz kalarak sıyrılalım, bütün so...
 rumluluğu üzerimize alalım istedik.
 JAMES BRADFIELD: Biz işçi sınıfının, endüstri vadilerine yayıl...
 mış mavi yakalıların çocuklarıyız. Müzikten fiziksel unsuru...
 çıkarırsak, tamamen büyük, görkemli bir müzik yaparsak...
 doğamıza ait olan bir şeyi dışlamış oluruz. Punk rock'tan ge...
 liyoruz, ama aynı zamanda iddialı, gösterişçi bir tarafımız da...
 var. Bazen bunları bir araya getirmeye çalışıyoruz, bazen de...
 beceremiyoruz ve tökezliyoruz. Beraber çalmaya başladıkta...
 nı vermiyorsa, vazgeçiyorsun.
 Gençliğimizde sevdiğimiz müzikteki gibi bir rock'n roll damarı...
 olması lazım şarkıda. Guns N' Roses'in ilk işleri o yüzden o ka...
 dar iyiydi. Alçaklê bir metal grubu değildi onlar, rock'n roll...
 yapıyorlardı. Biz sanki ara sıra o hasletiyi yitirdik.
 "heavy metal"ie Motown

ISSN: 1302-0266

arkadas
ankara
kültür-sanat etkinlikleri
2011.04
Yıl: 19 • Sayı: 189 • Nisan 2011

Ankara'nın
kültür-sanat
etkinlikleri
rehberi

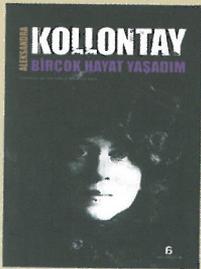
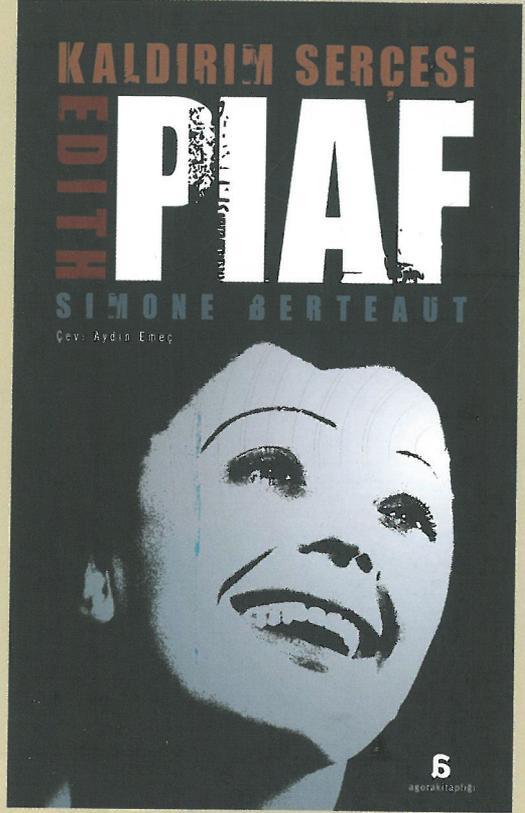
19

ondokuzuncu
yaşında yine
Ankaralılar'ın
yanıbaşında...

HEP ŞARKI SÖYLEDİ, ÇOK ÇİLE ÇEKTİ, HIÇ AŞKSIZ KALMADI, O BİR KALDIRIM SERÇESİYDİ...

BİYOGRAFİ >

“Ablam Edith... Büyüyünce birlikte çıktık sokaklara, hem sürttük kaldırımlarda hem şarkı söyledik, hayatı ve erkekleri bir arada tanıdık, daha Kaldırım Serçesi değildi Edith, hani dişiyle tırnağıyla kaptı o sahneyi, para saymayı da hiç bilmedi, öldüğü gece parmakları bir serçe pençesi gibi benimkilerin üstüne kapanmıştı...”

< BİYOGRAFİ

BİRÇOK HAYAT YAŞADIM
Aleksandra Kollontay
Türkçesi: S. Hızlı - S. Kaya

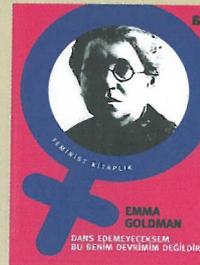
“Yaşadığım bir şey kalmadı: başanlar, korkunç derecede çok çalışma, takdir, kitlelerce sevilme, izlenmeler, nefret, coşmeleri, başarısızlıklar ve temel düşüncem (kadın sorunu ve evlilik sorunu üzerine) yeterli anlayışı görememem... Fakat hayatımda en büyük ve en anlamlı anım hangisi olduğu sorusuna bana, hiç düşünmeden cevaplayabilirim: Sovyet iktidarının ilan edildiği an.”

< BİYOGRAFİ

TANYA
Ülses Estrada
Türkçesi: Derya Kömürcü

Che'nin yol arkadaşlarından Tanya'yı anlatan, Derya Kömürcü'nün Türkçeleştirdiği kitap, bir gerillanın mücadelesini anlatıyor. Tamara, kendisine Bolonya'da gizli bir görev önerildiğinde, hiç duraksamadan kabul ediyor. Gerilla mücadelesine de gözünü kırpmadan giren Tamara kendine Sovyet gerilla Zoya Kosmodemyanskaya'nın kod adını seçiyor: Tanya.

< FEMİNİST KİTAPLIK

DANS EDEMEYECEKSEM BU BENİM DEVRİM DEĞİLDİR
Emma Goldman
Türkçesi: Necmi Bayram

“Evlilik, insan doğasına aykındır, esas olarak kadının baskı altında tutulmasıdır... Teizm insan zihnine bir hakaret, ateizmse hayatın ve insan bilincinin en güçlü biçimde onanmasıdır... Anarşizm, insanın ulkunu açıp onu özgürleştiren bir güçtür, insanlara kendi yeteneklerine güvenmeyi, tek birimiz bile tutsak hiçbirimizin özgür olamayacağını öğretir...”

6

agorakitaplığı

www.agorakitapligi.com

tel: 0212 243 96 26 - 0212 251 37 04

faks: 0212 243 96 28

Genel Dağıtım: **PUNT**

www.puntokitap.com

Telefon: 0212 496 10 50 Faks: 0212 551 30 13

E-mail: punto@puntokitap.com

19 Ocak 2011 : Türkiye'nin sinema ve dizi rehberi Beyazperde'ye hoş geldiniz!

Site içinde arayın: sinema seansları, haberler, sinema ve dizi özel dosyaları, en son fragmanlar ve çok daha fazlası...

Haftanın Öne Çıkanları

1 2 3 4 5 < >

Yeşil Yaban Arısı

Filmin fragmanı ilk defa Beyazperde.com'da...

[İzlemek için tıklayın!](#)

Aşk Sarhoşu

Anne Hathaway ile Jake Gyllenhaal'ı buluşturan romantik komedi gösterimde. [Fragmanı İzle](#)

Aşlı Gibidir

Juliette Binoche, usta yönetmen Abbas Kiarostami'nin son filmindedir. [Fragmanı İzle](#)

Eyvay Eyvah 2

Ata Demirer ile Demet Akbağ'ı buluşturan komedide yeni macera başladı! [Fragmanı İzle](#)

Vizyonda

Haftanın filmleri

Megazeka 3D

Yönetmen: Tom McGrath
Oyuncular: Will Ferrell, Brad Pitt
Film - Animasyon
[Fragman](#) | [Seanslar](#) (125)

Tehlikeli Aşk

Yönetmen: Anurag Basu
Oyuncular: Priyanka Chopra, Barbra Nair

Vizyondaki filmler

Hür Adam

Yönetmen: Mehmet Tanişver
Oyuncular: Murat Ağa Bağ, Murat Coşkun
Film - Biyografik
[Fragman](#) | [Seanslar](#) (195)

Av Mevsimi

Yönetmen: Nevruz Turpul
Oyuncular: İsmail Hacıoğlu, Deniz Altınok

En çok beklenen filmler

1. Black Swan

Yönetmen: Darren Aronofsky
Oyuncular: Natalie Portman, Mia Kirshner
Film - Gerilim
[Fragman](#)

2. Yeşil Yaban Arısı

10. Tron Efsanesi

6. The Fighter

Beyazperde

Film Seçiminde En İyi Adres!

Filmler, Fragmanlar ve Seanslar

Yayın hayatına Allocine ile devam eden Beyazperde.com, yeni yüzüyle ve sinema dolu içeriğiyle karşınızda!

Yerlerinizi alın, Beyazperde yeniden açılıyor!

Beyazperde.com

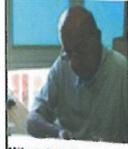

"Kadıköy'de Pandomim Yapmam Neden Yasak ki?"

Pandomim ve Marionette solisti Janset Karavin, Mayıs'tan beri Kadıköy'de performansını sergileyememekten şikâyetçi. Ama kararlı, İdare Mahkemesi'ne, sonuç alamazsa da AİHM'e başvuracakmış. Karavin, sanatını ve sokakta üretmeyi anlatıyor....

MULTİMEDYA

Nihat Sargın
Uğurlanıyor

Galata
Fotoğrafhanesi'ndeki
Politik Bir
Mahallenin
Portresi

Galata
Fotoğrafhanesi'ndeki
Akarettor

Galata
Fotoğrafhanesi'ndeki
Lara

BUGÜNÜN YAZARLARI

Engin ERKİNER
Füze Kalkanı: İyi Bir
Sipariş

Can ATALAY
Bir Zorunluluk
Olarak 3. Köprü!

BUGÜNÜN MAŞETLERİ

Pınar'a Müebbet İsteyen Yargıtay Kararı Kesin ve Son Değil!
Pınar Selek'in babası ve avukatı Alp Selek, müebbet isteyen Yargıtay Ceza ...»

Pınar'ın Hukuksuz Yargılanmasına Karşı Adalet Arıyoruz
Pınar Selek'in avukatı kardeşi Seyda Selek, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun müebbet ...»

Sanık Tim Komutanı "Hayata Dönüş"ü Hatırlamıyormuş...
"Hayata Dönüş" operasyonundan 39 sanıkla birlikte yargılanan 3. Tim Komutanı Ceylan, ...»

Karşı Zirve Dünyayı NATO'yla Mücadeleye Çağırıyor
Lizbon'da başlı için mücadele edenlerin bulunduğu NATO Karşıtı Zirve'de NATO'nun bir ...»

"Kadıköy'de Pandomim Yapmam Neden Yasak Ki?"
Pandomim ve Marionette solisti Janset Karavin, Mayıs'tan beri Kadıköy'de performansını sergileyememekten ...»

TÜRKİYE GÜNDEMİ

eylemsizlik kararı | türban | kck davası | anayasa değişikliği | Ergenekon | Kürt sorunu | kadına yönelik şiddet | ifade özgürlüğü |

Haberin devamı için tıklayın »

www.bianet.org

İMZA VER
DIYARBA
CEZA
MÜ
OLM
Haber,
Yazı,
Fotoğra
Çizgi ve
Videolar
bianet
katkıda
bulunm
isterse
bize ula
çok kol
Bir e-p
yete
editor@bi

KADINLARA ÖZEL
"EN KAPSAMLI"
HABER PORTALI

COSMOTURK.com

Yaşasın Sinema,
Yaşasın Uçan Süpürge

'Hayatım film' diyenlerin sitesi

FILMLERİM
HAYATIM FİLM

sinema dair aradığınız her şey

Güncel içerik

İnteraktif özellikler

Üyelerin yazdığı bloglar

Zengin arşiv

Ödüllü, eğlenceli yarışmalar

SÖHNETSİYA

ÇADIRKEBAP®

GELENEKSEL ADANA MUTFAĞI

Eskişehir Yolu Varan Terminali Yanı

0312 286 13 62

tecimer

FOREIGN TRADE CORP.

RELIABLE PARTNER

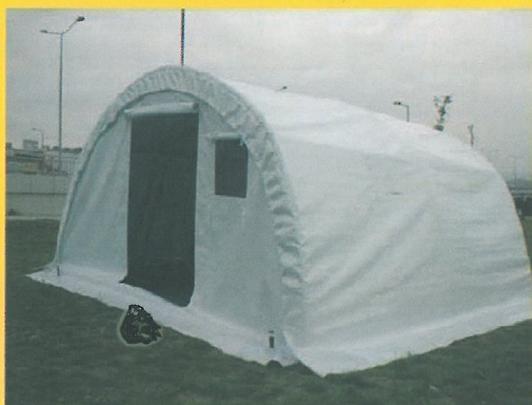

TECIMER MKT 200 FIELD MOBILE KITCHEN

- Meal can be repaired for 200 people within 2 hours
- Military and civil purpose using
- Hygienic construction

TEC WT G6001 POTABLE WATER TRAILER

- 2000 Liters capacity
- Accordance with international standards
- Safe travelling for many miles

OVIT INSULATED WINTERIZED TENT

- Heating and cooking inside tent
- Easy installation
- 4x4m (for a family of 5 people)

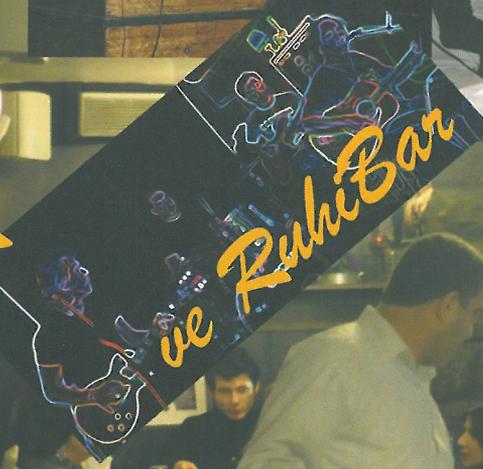
Head Office: Atatürk Cad. Meydan İş Merk. Kat 1 No: 7 53100 Rize / TURKEY
Tel: +90 464 213 30 56 Fax: +90 464 217 59 77

Ankara Office: 4. Cad. 70. Sokak 7/1 06460 Oveçler Ankara / TURKEY
Tel: +90 312 473 84 15 Fax: +90 312 473 84 17

Egean Free Zone Office: Akçay Cad. No: 144/1 Yalçın İş Mer. D: 711 35410 Izmir / TURKEY
Tel: +90 232 251 96 26

www.tecimer.com

Ruhi Bey Meyhanesi

«Evet gelirdi
Ruhi Bey mi dediniz? evet, gelirdi.»
Bir Meyhane Garsonunun Anelarından
Bir Dost Meclisi»

Budak sok 5/1 G. O. P
0312 427 42 94

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARINA
BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

FİLM DİZİNİ

1-2-3.....	87	Prensesim Karo.....	35
70-80-90 Masum Küstah Fettan.....	83	Pudana-Soyun Sonu.....	48
Afrika Ayaklarıyor.....	75	Said.....	73
Alexandra.....	73	Salıncak.....	60
Allah'a Gönderilmiş Balon.....	76	Son Anna Raporu.....	39
Anna.....	72	Son Bir Hamle.....	49
Antanas.....	72	Tord ile Tord.....	94
Atlıkarınca.....	53	Yabancı'nın Yüzü.....	91
Atlıyorum.....	87	Yağmuru Bile.....	43
Ayrılık.....	28	Yakantop.....	60
Bardağı Taşırın Damla.....	93	Yarın Daha Güzel Olacak.....	50
Barış için Israr Ediyoruz.....	85	Zefir.....	51
Başkaldıranlar.....	77		
Bir Adım Ötesi.....	78		
Bir Zamanlar.....	45		
Bizim Evliliğimiz.....	57		
Bozkırın da Ötesi.....	41		
Budrus.....	67		
Çay ve Adalet.....	79		
Çocuk Gelin.....	58		
Cheyenne.....	72		
Deney.....	31		
Ders.....	93		
Elde Var Jambon.....	39		
Elveda Finlandiya.....	80		
Erken Bir Düğün.....	59		
Godelieve.....	73		
Habibola.....	73		
Havanalı Eva.....	44		
HayvanYürek.....	34		
İçimizdeki Ay.....	68		
İki Ateş Arasında.....	40		
İntikam.....	47		
Kabil'de Savaş ve Aşk.....	69		
Kadın Berberi.....	32		
Kadınlar Tekel.....	88		
Kadınlara Mola Yok.....	91		
Kanayan Kim?.....	88		
Kaybederlerin Hikayeleri.....	90		
Kehanet.....	33		
Kızlar.....	39		
Korkusuz Kadın.....	70		
Kortej.....	89		
Küçük Asker.....	63		
Küçüklerden Büyük Sözler.....	89		
Madalyonun Öteki Yüzü.....	46		
Mahmur Devrim.....	90		
Mamak'ta.....	82		
Metro Şarkıları.....	94		
Mustafa.....	72		
Nilüfer.....	56		
Örtüyü Kaldırmak.....	64		
Pembe Elbiseliler.....	84		
Phnom Penh'in Kızları.....	65		

FILM INDEX

1-2-3.....	87	The Sleepy Revolution.....	90
70-80-90.....	83	Tomorrow Will Be Better.....	50
A Balloon Sent to Allah.....	76	Tord and Tord.....	94
A Stranger's Face.....	91	Vision.....	33
Africa Rising.....	75	War and Love in Kabul.....	69
Alexandra.....	73	Warriors.....	77
An Early Wedding.....	59	We Insist on Peace.....	85
Animal Heart.....	34	When We Leave.....	28
Anna.....	72	Who's Bleeding?.....	88
Antanas.....	72	Women at Tekel Resistance.....	88
Bacon on the Side.....	39	Women Without A Pause.....	91
Between Two Fires.....	40	Zephyr.....	51
Beyond the Steppes.....	41		
Bride Trafficking Unveiled.....	64		
Budrus.....	67		
Cheyenne.....	72		
Dodgeball.....	60		
Even the Rain.....	43		
Girls.....	42		
Godelieve.....	73		
Goodbye Finland.....	80		
Habana Eva.....	44		
Habibola.....	73		
In Another Lifetime.....	45		
In Mamak Prison.....	82		
Inside America.....	47		
Jumping.....	87		
Lady of No Fear.....	70		
Lesson.....	93		
Little Bride.....	58		
Little Children Big Words.....	89		
Little Soldier.....	63		
Mustafa.....	72		
Merry Go Round.....	53		
My Queen Karo.....	35		
Niloofer.....	56		
One Step Beyond.....	78		
Our Marriage.....	57		
Overflow.....	93		
Payback.....	47		
Pink Saris.....	84		
Pudana-Last of the Line.....	48		
Said.....	73		
Subway Harmonies.....	94		
Swing.....	60		
Tales of the Defeated.....	90		
Tea & Justice.....	79		
The Cortege.....	89		
The Experiment.....	31		
The Girls of Phnom Penh.....	65		
The Hairdresser.....	32		
The Last Escape.....	49		
The Last Report on Anna.....	39		
The Moon Inside You.....	68		

YÖNETMEN DİZİNİ
DIRECTOR INDEX

Agnieszka Lukasiak.....	40	Paula Palacios.....	82
Anastasia Lapsui.....	48	Sabine El Gemayel.....	56
Anne Depetrini.....	39	Sedat Özğan.....	60
Anne Gyrithe Bone.....	70	Severine Cornamusaz.....	34
Annette K. Olesen.....	63	Sezgin Türk.....	83
Ayfer Ergün.....	72	Shani Ifrach.....	93
Barbara Eder.....	46	Tahmineh Milani.....	47
Belma Baş.....	51	Tamar Linder.....	88
Bilal Çakay.....	60	Tülin Dağ.....	79
Cevahir Özgüler.....	89	Tülin Özdemir.....	57
Christel Voorn.....	73	Vanja D'alcantara.....	41
Diana Fabianova.....	68	Virpi Suutari.....	81
Doris Dörrie.....	32	Yael Reuveny.....	91
Dorota Kedzierzawska.....	50	Yasmina Reza.....	42
Dorothee Forma.....	72		
Dorothee Van Den Berghe.....	35		
Elisabeth Scharang.....	45		
Ermena Vinluan.....	80		
Eveline van Dijk.....	73		
Fatma Yağızoğlu.....	60		
Feo Aladağ.....	28		
Fina Torres.....	44		
Helga Reidemeister.....	69		
Iciar Bollain.....	43		
Isabel Gaudi.....	87		
İdil Soyçekin.....	89		
İlksen Başarır.....	53		
Kudüs Sinematek.....	59		
Jessica Lauren.....	89		
Joel Mishcon.....	64		
Johanne Fronth-Nygren.....	91		
Julia Bacha.....	67		
Kim Longinotto.....	85		
Klara Swantesson.....	91		
Lea Pool.....	49		
Leah Cameron.....	92		
Lesław Dobrucki.....	58		
Lisa James Larsson.....	90		
Louise N. D. Friedberg.....	31		
Margarethe Von Trotta.....	33		
Marijka Vreeburg.....	72		
Marina Seresesky.....	90		
Marjoleine Boonstra.....	73		
Markku Lehmuskallio.....	48		
Marta Meszaros.....	36		
Matthew Watson.....	65		
Melek Özman.....	84		
Melek Ulagay Taylan.....	77		
Montse Pujantell.....	78		
Nazlı Deniz Güler.....	87		
Nefise Özkal Lorentzen.....	76		
Niki Lindroth Von Bahr.....	92		
Nora Richter.....	88		
Paula Heredia.....	75		

NOTLARINIZ İÇİN